

Forslag
til
Lov om visse leasingvirksomheder

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne lov finder anvendelse på virksomheder, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på pengeinstitutter og udenlandske kreditinstitutter, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Leasingvirksomhed: En virksomhed, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer, som virksomheden ejer, på forholdsmæssig registreringsafgift i medfør af § 3 b i registreringsafgiftsloven.
- 2) Leasingaftale: En aftale om brugsret til et motorkøretøj i en forudbestemt tidsbegrænset periode mod en løbende betaling af leasingydelser omfattet af § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Kapitel 2

Tilladelse, egnetheds- og hæderlighedskrav m.v.

Tilladelse

§ 3. En leasingvirksomhed skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve virksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet giver tilladelse til virksomheder efter stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Virksomheden er hjemmehørende i Danmark eller et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået en aftale med på det finansielle område.
- 2) Virksomhedens bestyrelse og direktion eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller

direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige opfylder betingelserne i § 4.

- 3) Virksomheden har forretningsgange for betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler.
- 4) Virksomheden har en holdbar forretningsmodel.

Stk. 3. Ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 2 er opfyldt, og en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve.

Stk. 4. Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om tilladelse, uanset at betingelserne efter stk. 2 er opfyldt, hvis virksomheden gentagne gange har fået beslaglagt eller konfiskeret leasede motorkøretøjer i forbindelse med grove overtrædelser af straffeloven og færdselsloven.

Stk. 5. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning vedlagt de nødvendige oplysninger, jf. stk. 3. Kan en ansøgning undtagelsesvis ikke indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen vedlagt de nødvendige oplysninger indsendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Stk. 6. En leasingvirksomhed skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis et af virksomhedens motorkøretøjer, som er leaset ud, bliver beslaglagt eller konfiskeret.

Stk. 7. En leasingvirksomhed skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Egnetheds- og hæderlighedskrav

§ 4. Et medlem af direktionen i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal have mindst 1 års erfaring fra en leasingvirksomhed og relevant erfaring med betalingsevnevurdering.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed,

- 1) skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,

- 2) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, skatte- og afgiftslovgivningen, herunder administrative straffesager, denne lov eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at personen ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- 3) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering, og
- 4) må ikke i øvrigt have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 3. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en leasingvirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1 og 2. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Stk. 4. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 2, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 5. Et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal give meddelelse til Finanstilsynet om forhold som nævnt i stk. 1 og 2, i forbindelse med sin indtræden i leasingvirksomhedens ledelse eller, for så vidt angår en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 3, stk. 2, nr. 2, og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis disse forhold efterfølgende ændrer sig.

Stk. 6. Drives en leasingvirksomhed som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, gælder stk. 1-5 for den eller de ledelsesansvarlige for leasingvirksomheden.

Registrering

§ 5. Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over virksomheder, der har tilladelse som leasingvirksomhed, jf. § 3.

Stk. 2. Registeret skal indeholde oplysninger om navn, adresse og CVR-nummer på virksomheden.

Kapitel 3

Tilsyn m.v.

Tilsynsmyndighed

§ 6. Finanstilsynet påser overholdelse af denne lov, regler udstedt i medfør af loven og kravene til betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler.

Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan inden for en nærmere fastsat frist påbyde de fysiske og juridiske personer, omfattet af denne lov, at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven, regler udstedt i medfør af loven eller overtrædelser af § 52 a i lov om kreditaftaler.

Indhentelse af oplysninger

§ 7. Leasingvirksomheder skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Stk. 2. Oplysninger afgivet efter stk. 1 skal hurtigst muligt berigtiges over for Finanstilsynet, hvis leasingvirksomheden efterfølgende konstaterer følgende:

- 1) Oplysningerne har ikke været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
- 2) Oplysningerne er på et senere tidspunkt blevet misvisende.

§ 8. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til et forretningslokale tilhørende en leasingvirksomhed med henblik på at indhente oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 2. Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets afgørelse af, om en virksomhed eller person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Påbud om nedlæggelse af hverv m.v.

§ 9. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en leasingvirksomhed at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af

Finanstilsynet, hvis bestyrelsesmedlemmet efter § 4, stk. 2, ikke kan varetage hvervet.

Stk. 2. Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 4, stk. 2, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en leasingvirksomhed at nedlægge sit hverv, når der er rejst tiltale mod bestyrelsesmedlemmet i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, skatte- og afgiftslovgivningen, denne lov eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at bestyrelsesmedlemmet ikke opfylder kravene i § 4, stk. 2, nr. 2. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 1 og 3. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt ansøgeren. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset, og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år, efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 5. Finanstilsynet kan inddrage en leasingvirksomheds tilladelse, jf. § 10, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 1 og 3.

Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde en leasingvirksomhed at afsætte en direktør i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren ikke kan varetage stillingen, jf. § 4, stk. 2. Varigheden af et påbud meddelt efter 1. pkt., skal fremgå af påbuddet.

Stk. 7. Finanstilsynet kan påbyde en leasingvirksomhed at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, skatte- og afgiftslovgivningen, denne lov eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 4, stk. 2, nr. 2. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 8. Påbud meddelt efter stk. 1, 3, 6 og 7, kan af leasingvirksomheden og den person, som påbuddet er rettet mod, forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, senest 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan

ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 9. Afgørelser i sager efter § 4, stk. 1 og 2, som træffes efter § 4, stk. 3, kan af leasingvirksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om forhåndsgodkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 10. Har en leasingvirksomhed ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, jf. stk. 6 og 7, kan Finanstilsynet inddrage leasingvirksomhedens tilladelse, jf. § 10, stk. 1, nr. 5.

Stk. 11. Drives en leasingvirksomhed som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, gælder stk. 1-10 for den eller de ledelsesansvarlige i leasingvirksomheden.

Inddragelse af tilladelse

§ 10. Finanstilsynet kan inddrage en leasingvirksomheds tilladelse efter § 3, hvis virksomheden

- 1) anmoder herom,
- 2) ikke gør brug af tilladelsen, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt tilladelse,
- 3) ikke har udøvet virksomhed som leasingvirksomhed i en samlet periode på over 6 måneder,
- 4) har opnået tilladelse på baggrund af urigtige eller vildledende oplysninger eller på anden uretmæssig vis,
- 5) ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse efter § 3,
- 6) gentagne gange har fået beslaglagt eller konfiskeret leasede motorkøretøjer i forbindelse med grove overtrædelser af straffeloven og færdselsloven.

- 7) har fået nægtet registrering eller bragt en registrering til ophør af told- og skatteforvaltningen efter § 15, stk. 4, i registreringsafgiftsloven, eller
- 8) groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov, hvidvasklovgivningen, skatte- og afgiftslovgivningen eller forpligtelsen til at foretage en betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler.

Stk. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage en leasingvirksomheds tilladelse efter § 3, når der er rejst tiltale mod indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, skatte- og afgiftslovgivningen, denne lov eller anden relevant lovgivning indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 4, stk. 2, nr. 2.

Stk. 3. Finanstilsynet inddrager en leasingvirksomheds tilladelse efter § 3, når virksomheden er registreret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister eller er taget under konkursbehandling.

Stk. 4. Finanstilsynet sletter en virksomhed fra registeret, jf. § 5, når tilladelsen er inddraget, jf. stk. 1-3, og meddeler dette til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Inddragelse af tilladelse i henhold til stk. 1, nr. 5, på baggrund af manglende opfyldelse af kravene i § 4, stk. 2, og inddragelse i henhold til stk. 2, kan af indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at inddragelse af tilladelse er meddelt leasingvirksomheden. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Tavshedspligt

§ 11. Finanstilsynets ansatte er efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de personer, som er nævnt i stk. 1, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en virksomhed omfattet af denne lov er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og hvis oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

§ 12. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 13, stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til en forbrugslånsvirksomhed i forbindelse med sager om betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler, jf. § 6, stk. 1, i denne lov, når kunden har givet udtrykkeligt samtykke til videregivelsen.

Stk. 4. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den tavshedspligt, som er nævnt i stk. 1.

Undtagelser til tavshedspligten

§ 13. Bestemmelsen i § 11, stk. 1, er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til følgende:

- 1) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 2) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog stk. 2.

- 3) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 4) Folketingets Ombudsmand.
- 5) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. dog stk. 2.
- 6) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner, jf. dog stk. 2.
- 7) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 8) Skifteretten, andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en virksomhed omfattet af denne lov, og kuratorer samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en virksomhed omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 9) Erhvervsstyrelsen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, og Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver.
- 10) Told- og skatteforvaltningen.
- 11) Politiet, når det er relevant for varetagelsen af Finanstilsynets eller politiets opgaver.

Stk. 2. Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 2, 5 og 6, kan alene ske, hvis de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og hvis oplysningerne er modtaget fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med virksomheder omfattet af denne lov.

§ 14. Modtagere af fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, jf. § 13, stk. 1, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den tavshedspligt, der er nævnt i § 11, stk. 1.

Stk. 2. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til at pålægge sanktioner, eller hvis Finanstilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Kapitel 4

Offentliggørelse

Finanstilsynets offentliggørelse

§ 15. Finanstilsynet skal med angivelse af virksomhedens navn offentliggøre følgende på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog § 18:

- 1) Reaktionen givet efter § 6, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn.
- 2) Reaktionen givet i henhold til § 6, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn.
- 3) Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.
- 4) Overtrædelser af forbuddet mod at udøve virksomhed som leasingvirksomhed uden tilladelse, jf. § 3.

Stk. 2. Finanstilsynet kan beslutte, at offentliggørelse efter stk. 1, nr. 2-4, skal ske i form af et resumé.

§ 16. Indbringes en reaktion, der offentliggøres i henhold til § 15, stk. 1, nr. 1 og 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

§ 17. Er en sag overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog § 18, stk. 1. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 2. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter § 15, stk. 1, nr. 3, og hvor der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet

fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

Begrænsninger for Finanstilsynets offentliggørelse

§ 18. Offentliggørelse efter § 15, stk. 1, nr. 1-3, og § 17, stk. 1, kan ikke ske, hvis

- 1) offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller
- 2) efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 2. Offentliggørelse efter § 15, stk. 1-3, og § 16 må ikke indeholde

- 1) fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen eller
- 2) fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 1, skal der ske offentliggørelse efter § 15, stk. 1, nr. 1-3, og § 17, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog ikke finde sted, hvis der er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Stk. 4. Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter § 15, stk. 1, nr. 1, om kravene i § 4, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 9 på en overtrædelse af kravene.

Tidspunkt for og varigheden af Finanstilsynets offentliggørelse

§ 19. Offentliggørelse efter dette kapitel skal ske hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om reaktionen eller beslutningen. Kan Finanstilsynet ikke underrette den pågældende, kan der alligevel ske offentliggørelse.

Stk. 2. Det offentliggjorte skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører fysiske personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Virksomheders offentliggørelse

§ 20. Er en reaktion m.v. rettet mod en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 15, stk. 1, nr. 1, eller er en dom eller bødevedtagelse rettet mod eller vedtaget af en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 17, stk. 1, skal virksomheden offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme.

Stk. 2. Virksomheden skal offentliggøre en reaktion som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Stk. 4. Samtidig med virksomhedens offentliggørelse efter stk. 1-3, skal virksomheden indsætte et link på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, som giver direkte adgang til reaktionen, dommen eller bødevedtagelsen, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller bødevedtagelse.

Stk. 5. Kommenterer virksomheden reaktionen, dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen, dommen eller bødevedtagelsen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Stk. 6. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen.

Stk. 7. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer.

Bemyndigelse

§ 21. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om leasingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Partsbegreb

§ 22. Som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer omfattet af denne lov, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Som part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses desuden følgende:

- 1) En virksomhed eller person, der udøver virksomhed som leasingvirksomhed uden tilladelse, jf. § 3, stk. 1.
- 2) En virksomhed eller en person, som ansøger om tilladelse til at udøve leasingvirksomhed, jf. § 3, stk. 1.
- 3) Et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller en ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse eller inddrager denne, jf. § 3, stk. 2, nr. 2, og § 10, stk. 1, nr. 5.
- 4) En virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov.
- 5) En virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse truffet af Finanstilsynet om personens egnethed eller hæderlighed i henhold til § 4.

Klage

§ 23. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet af den, som afgørelsen retter sig mod, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Afgift

§ 24. Virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Frister

§ 25. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder beregning af både dags-, uge-, måneds- og årsfrister.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 1, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 1, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Er den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, den sidste dag i en måned, eller udløber fristen på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 5. Udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.

Kommunikation

§ 26. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

§ 27. Er det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer

entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 4

Straffebestemmelser m.v.

§ 28. Overtrædelse af § 3, stk. 1, § 4, stk. 5, jf. § 4, stk. 2, nr. 2 og 3, og § 4, stk. 6, jf. § 4, stk. 5, jf. stk. 2, nr. 2 og 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 20, stk. 1-6, straffes med bøde.

Stk. 3. En leasingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud eller forbud, som er givet i medfør af § 6, stk. 3, og § 9, stk. 6 og 7, eller en virksomhed, der undlader at meddele eller berigtige oplysninger efter § 7 straffes med bøde.

Stk. 4. Et bestyrelsesmedlem i en leasingvirksomhed, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 9, stk. 1 og 3, straffes med bøde.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf er 5 år.

Stk. 7. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

§ 29. Undlader en virksomhed eller en person at opfylde de pligter, som påhviler dem efter § 7, stk. 1, og § 8, stk. 2, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de ansvarlige personer for virksomheden daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Stk. 2. Undlader en leasingvirksomhed at efterkomme et påbud meddelt efter § 9, stk. 6 og 7, kan leasingvirksomheden eller de ansvarlige personer for virksomheden pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Kapitel 5

Ikrafttræden

§ 30. Loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af denne lov, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden udøver leasingvirksomhed, som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse efter § 3, skal have indgivet ansøgning om tilladelse senest den 30. juni 2027. Disse virksomheder kan fortsætte den påbegyndte virksomhed uden tilladelse, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 3. Virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden udøver leasingvirksomhed, som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse efter

§ 3, og som samtidig har en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed efter lov om forbrugslånsvirksomheder, skal senest den 30. juni 2027 give Finanstilsynet meddelelse om, hvorvidt virksomheden fremover ønsker at udøve virksomhed efter lov om visse leasingvirksomheder. Finanstilsynet giver leasingvirksomheder omfattet af 1. pkt. tilladelse efter § 3 og registrerer disse virksomheder i registeret efter § 5.

Stk. 4. Virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden udøver leasingvirksomhed, som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse efter § 3, og som samtidig har tilladelse efter § 3 b, stk. 14, i registreringsafgiftsloven får af told- og skatteforvaltningen inddraget tilladelsen efter § 3 b, stk. 14, registreringsafgiftsloven, hvis virksomheden hverken opnår tilladelse efter § 3 eller kan fortsætte virksomheden efter stk. 2.

Kapitel 6

Ændringer i anden lovgivning

§ 31. I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 9. juni 2025, som ændret ved § 1, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 361 indsættes efter stk. 12 som nyt stykke:

»*Stk. 13.* Leasingvirksomheder omfattet af lov om visse leasingvirksomheder, betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 35.200 kr.«

Stk. 13 bliver herefter stk. 14.

§ 32. I lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 2. februar 2025, som ændret ved § 10, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 3, indsættes efter nr. 4, som nyt nummer:
»5) leasingaftaler omfattet af lov om visse leasingvirksomheder,«.
Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

§ 33. I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 370 af 3. april 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 b, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:
»For virksomheder, der er omfattet af lov om visse leasingvirksomheder, forudsætter tilladelse efter 1. pkt., at virksomheden har tilladelse til at udøve virksomhed efter lov om visse leasingvirksomheder.«
2. I § 3 b, stk. 14, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:
»For virksomheder, der er omfattet af lov om visse leasingvirksomheder, forudsætter tilladelse efter 1. pkt., at virksomheden har tilladelse til at udøve virksomhed efter lov om visse leasingvirksomheder.«
3. I § 15, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:
»Told- og skatteforvaltningen giver Finanstilsynet meddelelse om afgørelser efter 1. pkt.«

§ 34. I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. juni 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, § 3 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 712 af 20. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 23:
»23) Virksomheder og personer der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer som defineret i § 1 i lov om visse leasingvirksomheder, jf. dog stk. 7.«
2. I § 1, stk. 7, ændres »og 18« til: », 18 og 23«.

3. To steder i § 2, stk. 1, nr. 4, litra b, og i § 38, stk. 3, ændres »eller 22« til: », 22 eller 23«.
4. I § 2, stk. 1, nr. 11, ændres »eller 18« til: », 18 eller 23«.
5. I § 7, stk. 2, 1. pkt., § 51 a, stk. 1, og § 51 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1-8, 9, 10, 18 og 22« til: »nr. 1-10, 18, 22 og 23«.
6. I § 35, stk. 1, 1. pkt., og § 36, stk. 1, 1. pkt., ændres », 21 og 22« til: »og 21-23«.
7. I § 35 a, stk. 1, indsættes efter »12-19«: »og 23«.
8. I § 38, stk. 6, ændres »20 og 22« til: »20, 22 og 23«.
9. I § 47, stk. 1, 1. pkt., § 49, stk. 1, 1. pkt., § 51, § 53, og i § 54, stk. 1 og 2, ændres »18 og 22« til: »18, 22 og 23«.
10. I § 47, stk. 3, § 50, stk. 2, og § 52 ændres »og 22« til: », 22 og 23«.

§ 35. I lov om kreditaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 817 af 6. august 2019, som ændret ved § 6 i lov nr. 2221 af 29. december 2020, § 2 i lov nr. 479 af 12. maj 2023 og § 8 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 52 a, stk. 1, ændres »registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14« til: »virksomhed omfattet af lov om visse leasingaftaler,«.

Kapitel 7

Territorialbestemmelse

§ 36. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning
- 2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Lovforslagets anvendelsesområde og definitioner
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Tilladelse, egnetheds- og hæderlighedskrav m.v.
    - 2.2.1. Tilladelse og Registrering
      - 2.2.1.1. Gældende ret
      - 2.2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
    - 2.2.2. Egnethed og hæderlighedskrav
      - 2.2.2.1 Gældende ret
      - 2.2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3. Tilsyn
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.4. Straffebestemmelser mv.
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.5. Ændringer i anden lovgivning
    - 2.5.1. Gældende ret
    - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Konsekvenser for verdensmålene
10. Hørte myndigheder og organisationer mv.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Området for leasing af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift er præget af et udfordringsbillede, der er meget forskelligartet. Det omfatter simple fejl, som kan skyldes virksomhedernes manglende kendskab til reglerne, og grove fejl, som skyldes virksomhedernes fejlindberetninger på afgiftsområdet. National enhed for Særlig Kriminalitet vurderer, at leasingbranchen er forbundet med grove forsætlige overtrædelser af afgiftslovgivningen og koblet til hvidvask og bedrageri ved eksempelvis kloning af stjålne biler, hvilket i visse tilfælde kan have tilknytning til rocker- og bandemiljøet. Danmarks finansielle efterretningsenhed, Hvidvasksekretariatet, vurderer i Den Nationale Risikovurdering af Hvidvask fra 2022, at der i leasingbranchen er en moderat risiko for hvidvask, herunder ved systematisk brug af flere stråmænd på samme tid eller ved kriminelles samarbejde med et leasingselskab.

Af regeringsgrundlaget af december 2022 fremgår det, at: *”Regeringen fortsat [vil] øge indsatsen mod skattely samt slå ned på og lukke skattehuller. Det kan eksempelvis være i forhold til at komme ulovlige transaktioner til livs ved at udvide kravet om brug af digitale kasseapparater til flere brancher eller ved, at der indføres en licensordning for leasingselskaber.”*

Med lovforslaget indføres en tilladelsesordning, som med kravene om viden, faglig kompetence og erfaring vil understøtte, at virksomheder, der driver aktiviteter med leasing af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift har en ansvarlig drift og ledelse. National enhed for Særlig Kriminalitet vurderer, at tilladelsesordningen vil gøre det sværere for mange af de leasingvirksomheder, som er forbundet med økonomisk kriminalitet, og som i visse tilfælde har kobling til rocker- og bandemiljøet, at fortsætte deres drift.

Tilladelsesordningen indebærer, at virksomheder, der udbyder leasingaftaler, fremover vil skulle ansøge om tilladelse før de kan udbyde leasingaftaler for motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift. Betingelserne for at opnå en tilladelse vil indebære, at virksomhedens ledelse skal opfylde en række krav, herunder at ledelsen er kompetent, ansvarlig og hæderlig. Herudover vil der være krav til virksomhedens forretningsgange, der skal sikre, at virksomheden foretager en forsvarlig betalingsevnevurdering.

Hvidvaskområdet er et område, som konstant udfordres af kriminelle, der forsøger at finde nye metoder og veje til at hvidvaske de midler, som de kriminelle har oparbejdet fra bl.a. skatteundgåelse og -unddragelse, narkokriminalitet mv. Det er afgørende, at der er effektive og afskrækkende værn mod hvidvask. Det foreslås derfor, at leasingvirksomheder, der opnår tilladelse til at udbyde leasing af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift, også underlægges hvidvaskloven. Det skal være med til at styrke den eksisterende forebyggende ramme og være med til mere effektivt at bekæmpe hvidvask. Derudover vil det medvirke til at sikre en bredere, stærkere og mere helhedsorienteret tilsynsindsats.

Lovforslaget vil bidrage til at miljøet i leasingbranchen bliver mere seriøst og sikkert. Tilladelsesordningen kan dog ikke stå alene, og skal derfor også ses i sammenhæng med den generelle styrket kontrol på leasingområdet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Lovforslagets anvendelsesområde og definitioner

2.1.1. Gældende ret

Der er i dag ikke krav om, at virksomheder, der udbyder leasingaftaler, skal have en tilladelse for at kunne påbegynde deres leasingvirksomhed.

Leasingvirksomheder, der udbyder finansiel leasing, skal være registreret i Finanstilsynets hvidvaskregister, og er dermed underlagt hvidvasklovens forpligtelser. Finanstilsynet fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder hvidvasklovens krav. Virksomheder, der udbyder operationel leasing, er ikke omfattet af hvidvaskloven.

Virksomheder, der udbyder leje- eller leasingaftaler til forbrugere, hvor der i selve aftalen eller i en separat aftale er fastsat en pligt til at købe aftalegenstanden, skal endvidere have en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed. Det følger modsætningsvist af § 1, stk. 3, nr. 4, i lov om forbrugslånsvirksomheder. Virksomheder, der udbyder leasingaftaler til forbrugere, hvor der hverken i selve aftalen eller i en separat aftale er fastsat en pligt til at købe aftalegenstanden, eller virksomheder, der udbyder leasingaftaler til andre virksomheder, skal ikke i dag have en tilladelse for at kunne indgå sådanne aftaler.

Det følger af registreringsafgiftslovens § 1, at der svares afgift til statskassen for motorkøretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer, og for påhængs- og sættevogne til sådanne motorkøretøjer.

Afgiftspligten påhviler som hovedregel den person, som ejer køretøjet på tidspunktet for afgiftens indtræden. Afgiftens størrelse afhænger bl.a. af køretøjets værdi.

Ifølge registreringsafgiftslovens § 3 b kan der for et køretøj, der alene skal anvendes midlertidigt i Danmark som f.eks. en leasingbil, betales en forholdsmæssig andel af den fulde registreringsafgift (forholdsmæssig registreringsafgift) på visse betingelser.

Det følger af registreringsafgiftslovens § 14, at en virksomhed kan registreres som selvanmelder og derved opnå adgang til at angive registreringsafgift af køretøjer. Det følger af registreringsafgiftslovens § 15, at en virksomhed, der opfylder følgende betingelser, kan registreres under selvanmelderordningen: 1) virksomheden skal være hjemmehørende her i landet eller i et andet EU/EØS-land, 2) virksomheden skal erhvervsmæssigt handle med køretøjer, 3) virksomheden må ikke have forfalden gæld til det offentlige, 4) virksomheden må ikke være under rekonstruktionsbehandling,

konkurs eller likvidation, og 5) virksomheden skal stille en sikkerhed på mindst 500.000 kr. for betaling af afgifter efter registreringsafgiftsloven.

Ifølge registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, administrerer Skatteforvaltningen en særlig selvangiverordning. For at anvende ordningen, skal virksomhederne først være registrerede efter registreringsafgiftslovens § 15 (selvanmelderordningen).

Selvangiverordningen giver virksomhederne adgang til at værdifastsætte leasingkøretøjer i Køretøjsregisteret, uden at der skal søges om tilladelse for hvert køretøj. Både operationelle og finansielle leasingvirksomheder har adgang til at blive selvangivere, der giver mulighed for, at virksomheden kan foretage dispositioner i Køretøjsregisteret, herunder oprette og afbryde leasingaftaler, forlænge leasingperioden og foretage værditabsberegning i en leasingkontrakt. Denne selvbetjening forudsætter, at den enkelte leasingaftales indhold er identisk med en på forhånd godkendt standardleasingaftale. Dette fremgår af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14.

Der er på nuværende tidspunkt ca. 120 virksomheder, der er godkendte i selvangiverordningen.

En leasingvirksomhed, der ikke har en selvangivertilladelse efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, kan i stedet sende enkeltansøgninger efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1 til manuel behandling hos Motorstyrelsen.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en tilladelsesordning for virksomheder, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer efter § 3 b i registreringsafgiftsloven her i landet. Det omfatter både virksomheder, der indsender enkeltansøgninger til Motorstyrelsen efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1, og virksomheder, der selv angiver leasingaftaler efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, jf. § 14. National enhed for Særlig Kriminalitet og skattemyndighederne vurderer, at det særligt er på området for leasing af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift, at de ser mest svindel og kriminalitet på leasingområdet.

En tilladelsesordning vil kunne gøre det sværere for virksomheder, som er forbundet med økonomisk kriminalitet, og som i visse tilfælde har forbindelser til rocker- og bandemiljøet, at opnå tilladelse til at udøve leasingvirksomhed. Det gælder f.eks. hvis disse virksomheder indsætter personer i ledelsen af virksomheden, som er straffede, idet personerne fremover skal hæderlighedsgodkendes. Typisk vil overtrædelse af straffelovens regler om formueforbrydelser, herunder tyveri, underslæb og bedrageri, eller overtrædelse af hvidvaskloven medføre, at en person ikke vil være hæderlig. Det kan f.eks. være overtrædelse af væsentlige bestemmelser i hvidvaskloven som eksempelvis utilstrækkelige kontrolforanstaltninger på hvidvaskområdet, der indgår i en konkret og samlet vurdering. Der kan dog også være overtrædelser af anden lovgivning, som vil være relevant for billeasingbranchen, og som derfor kan få betydning for vurderingen af ledelsesmedlemmers hæderlighed. Det kan eksempelvis være overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i skatte- og selskabslovgivningen samt reglerne i færdselsloven om vanvidskørsel. I den forbindelse inddrages hensynet til overtrædelsens alvor og til at opretholde tilliden til billeasingbranchen, hvis et ledelsesmedlem f.eks. er dømt for vanvidskørsel i et omfang, der svækker tilliden.

Tilladelsesordningen sikrer, at virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift, har en ordentlig ledelse og forretningsmodel mv. Tilladelsesordningen kan dog ikke stå alene og skal derfor også ses i sammenhæng med den generelle styrkede kontrol på leasingområdet.

En leasingaftale foreslås defineret som en aftale om brugsret til et motorkøretøj i en forudbestemt tidsbegrænset periode mod en løbende betaling af leasingydelser omfattet af § 3 b i registreringsafgiftsloven. Definitionen vil således svare til den, der allerede gælder på området i medfør af § 2, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 699 af 8. juni 2016 om SKATs behandling af ansøgninger om tilladelse til betaling af forholdsmæssig registreringsafgift for leasingkøretøjer og SKATs behandling af ansøgninger om tilladelse til angivelse af forholdsmæssig registreringsafgift for leasingkøretøjer efter registreringsafgiftslovens § 14.

Reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift i registreringsafgiftslovens § 3 b omfatter både leasingforhold, hvor leasinggiver er selvangiver, jf. § 3

b, stk. 14, og hvor leasinggiver indsender enkeltansøgninger til Skatteforvaltningen efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1.

Lovforslaget omfatter derfor også virksomheder, hvis hovederhverv ikke er leasingvirksomhed, i det omfang virksomheden udbyder leasingaftaler på forholdsmæssig afgift af køretøjer, som virksomheden selv ejer. En bilforhandler, der f.eks. udbyder en enkelt leasingaftale på forholdsmæssig afgift, vil efter det foreslåede også være omfattet, hvis denne driver erhvervsmæssig virksomhed med leasing af motorkøretøjer. Hvis en udenlandsk virksomhed udbyder leasingaftaler her i landet, vil denne også være omfattet af den foreslåede tilladelsesordning.

Lovforslaget vil derimod ikke finde anvendelse på virksomheder, der udbyder leasingaftaler på køretøjer, der er betalt fuld registreringsafgift for. Det vil heller ikke finde anvendelse på de virksomheder, der videreformidler leasingaftaler af køretøjer, som de ikke selv er indehavere af.

Det foreslås endvidere, at virksomheder, der i dag er registrerede selvangivervirksomheder efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, også vil skulle have opnået en tilladelse efter dette lovforslag, inden virksomheden kan udøve de beføjelser, der følger af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14. For at være selvangiver vil det dermed være en betingelse, at virksomheden har opnået tilladelse til at indgå leasingaftaler efter denne lov.

Lovforslaget finder endvidere ikke anvendelse på pengeinstitutter og udenlandske kreditinstitutter, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed. Det vurderes, at der ikke er behov for, at pengeinstitutter og kreditinstitutter er omfattet af dette lovforslag, da disse virksomheder i forvejen er omfattet af detaljerede krav til deres virksomhed.

Det foreslås herudover, at virksomheder, som driver aktiviteter med leasing af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift, omfattes af hvidvasklovens regler. Det skal være med til at gøre det endnu vanskeligere for de kriminelle at misbruge leasingvirksomhederne til kriminalitet. Det foreslåede vil bl.a. indebære, at leasingvirksomhederne vil være forpligtet til at gennemføre kundekendskabsprocedurer samt overvåge, undersøge og

indberette mistænkelige transaktioner til Hvidvasksekretariat. Leasingvirksomhederne vil desuden være forpligtet til identificere og vurdere virksomhedens risiko for at blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, samt udarbejde skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Der henvises til lovforslagets §§ 3, 5 og 34 og de specielle bemærkninger hertil.

2.2. Tilladelse, egnetheds- og hæderlighedskrav m.v.

2.2.1. Tilladelse og Registrering

2.2.1.1. Gældende ret

Leasingvirksomheder, der udbyder leasingaftaler til forbrugere, hvor der er en pligt til at købe aftalegenstanden, skal i dag have tilladelse som forbrugslånsvirksomhed. Det følger af § 1, stk. 1, og § 1, stk. 3, nr. 4, modsætningsvist i lov om forbrugslånsvirksomheder. Øvrige former for leasing kræver derimod ikke tilladelse som forbrugslånsvirksomhed.

Virksomheder, der udøver finansiel leasing, skal desuden registreres i Finanstilsynet for at kunne udøve virksomhed, jf. § 48, stk. 1, i hvidvaskloven.

Det er derimod ikke i dag en betingelse, at virksomhedens ledelse er egnet til at varetage sine opgaver, det vil sige, at den bl.a. har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage sine opgaver.

Registreringsforpligtelsen efter hvidvasklovgivningen skal sikre, at Finanstilsynet kan føre hvidvasktilsyn. Det fremgår dog af bemærkningerne til registreringsforpligtelsen, at virksomheder og personer, der allerede i henhold til anden lovgivning er under Finanstilsynets tilsyn, ikke skal registreres i medfør af bestemmelsen.

Der gælder i dag ikke krav om, at en virksomhed, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer efter registreringsafgiftsloven § 3 b, med undtagelse af de tilfælde der er nævnt ovenfor, skal have en tilladelse hos Finanstilsynet.

2.2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslaget at indføre en tilladelsesordning for leasingvirksomheder, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift i medfør af registreringsafgiftslovens § 3 b. Det foreslås, at Finanstilsynet får til opgave at give tilladelse og føre tilsyn med ordningen. Tilladelsesordningen skal gælde for virksomheder, der udbyder leasingaftaler til forbrugere eller erhverv.

Tilladelsesordningen skal sikre, at kun virksomheder, der har tilstrækkelige kompetencer til at kunne udbyde leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift på forsvarligt grundlag, kan opnå tilladelse.

Det er en forudsætning for, at den enkelte virksomhed kan få tilladelse som leasingvirksomhed, at virksomhedens bestyrelse og direktion eller den ledelsesansvarlige opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.2.2 for en nærmere gennemgang af kravene til egnethed og hæderlighed.

For at kunne få en tilladelse foreslås det endvidere, at den enkelte virksomhed skal have forretningsgange, som dokumenterer, at virksomheden er i stand til at overholde reglerne om betalingsevnevurdering.

Vurderer Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om tilladelse til at udøve leasingvirksomhed, at forretningsgangene ikke er egnede til at sikre efterlevelse af reglerne om betalingsevnevurdering, enten fordi forretningsgangene er mangelfuld, eller fordi forretningsgangene er udtryk for en fejlagtig eller mangelfuld forståelse af reglerne om betalingsevnevurdering, opfylder leasingvirksomheden ikke betingelserne for at kunne opnå tilladelse som leasingvirksomhed.

Det er endvidere en forudsætning for, at virksomheden kan få tilladelse som leasingvirksomhed, at virksomheden har en holdbar forretningsmodel.

Virksomheden skal dokumentere, at forretningsmodellen er holdbar. Vurderingen af, om forretningsmodellen er holdbar, skal baseres på en konkret vurdering af virksomhedens forhold. På lang sigt er det en

forudsætning for en holdbar forretningsmodel, at virksomheden har et positivt resultat og egenkapital.

Vurderer Finanstilsynet, at virksomheden ikke i tilstrækkelig grad har dokumenteret, at forretningsmodellen er holdbar – for eksempel hvis virksomhedens nuværende eller forventede forretningsaktiviteter ikke klart fremgår, eller det ikke er dokumenteret, hvordan virksomheden forventer at opnå indtægter og et positivt resultat på lang sigt - opfylder leasingvirksomheden ikke betingelserne for at kunne opnå tilladelse som leasingvirksomhed og Finanstilsynet vil skulle afslå virksomhedens ansøgning.

Det foreslås desuden, at Finanstilsynet får mulighed for at afslå en ansøgning om tilladelse som leasingvirksomhed, hvis virksomheden gentagne gange har fået beslaglagt eller konfiskeret leasede motorkøretøjer i forbindelse med grove overtrædelser af straffeloven og færdselsloven.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at virksomheden ikke systematisk bliver brugt af bandegrupperinger eller til at udøve organiseret kriminalitet. Ifølge Rigspolitiet ses eksempler på, at indehaverne af bestemte leasingselskaber har kontakt til bandemiljøet, og at nogle bandegrupperinger benytter bestemte leasingselskaber. I marts 2021 trådte de nye regler vedrørende vanvidsbilisme i kraft. Reglerne indebærer blandt andet, at politiet skal beslaglægge vanvidsbilisters køretøjer på stedet, hvor vanvidskørslen har fundet sted, og uanset ejerforhold. Adgangen til konfiskation blev således udvidet til også at omfatte køretøjer ejet af tredjemand, herunder leasingselskaber.

Det foreslås endeligt, at Finanstilsynet skal oprette og føre et offentligt register over virksomheder, der har fået tilladelse som leasingvirksomhed.

En tilladelse efter dette lovforslag vil ikke kunne danne grundlag for en efterfølgende tilladelse efter Skatteforvaltningens selvangiverordning. Selvangiverordningen, der følger af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, giver virksomheder adgang til Skatteforvaltningens indberetningssystemer, og der indgår andre kriterier i Skatteforvaltningens vurdering af, om virksomhederne kan opnå denne adgang sammenlignet med dette lovforslags kriterier, som giver tilladelse til at udøve leasingvirksomhed.

Det vil kunne forekomme, at en virksomhed, der opnår tilladelse efter dette lovforslag, ikke vil opnå en selvangivertilladelse efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14. I de tilfælde, hvor en virksomhed opnår tilladelse efter dette lovforslag, og ikke opfylder betingelserne for at blive selvangiver efter registreringsafgiftslovens regler, vil virksomheden fortsat have mulighed for at indgå leasingaftaler ved at indsende enkeltansøgninger herom til Skatteforvaltningen, medmindre afslaget er begrundet i registreringsafgiftslovens § 15, stk. 4. I disse tilfælde vil det være Skatteforvaltningen, der manuelt behandler leasingaftalerne, uden at virksomhederne får adgang til indberetningssystemerne, og risikoen for snyd vil dermed være minimal eller ikke eksisterende.

Der henvises til lovforslagets §§ 3 og 5 og de specielle bemærkninger hertil.

2.2.2. Egnethed og hæderlighedskrav

2.2.2.1 Gældende ret

Den finansielle lovgivning indeholder krav om, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell virksomhed skal være tilstrækkeligt egnede og hæderlige til at varetage hvervet eller stillingen i virksomheden, jf. § 64 i lov om finansiell virksomhed. Ledelsesmedlemmer i en finansiell virksomhed skal som følge heraf egnetheds- og hæderlighedsvurderes af Finanstilsynet i forbindelse med deres indtræden i ledelsen af en finansiell virksomhed. Endvidere kan Finanstilsynet gribe ind over for en finansiell virksomhed, hvis ledelsen ikke længere lever op til kravene om egnethed og hæderlighed, hvilket er afgørende for tilliden til den finansielle sektor.

Finanstilsynet kan desuden påbyde en finansiell virksomhed at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv i en finansiell virksomhed, hvis den pågældende ikke længere lever op til kravene om egnethed og hæderlighed, jf. § 351, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed. Formålet med reglerne er at sikre, at finansielle virksomheder ledes af tilstrækkeligt egnede og hæderlige personer, og at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind over for ledelsespersoner, der handler til skade for virksomheden.

Der gælder i dag alene krav om, at ledelsesmedlemmer i en leasingvirksomhed, der udbyder leasingaftaler til forbrugere, hvor der er en

pligt til at købe aftalegenstanden, og som derfor har tilladelse som forbrugslånsvirksomhed, skal være egnede og hæderlige. Det følger af § 1, stk. 1, og § 1, stk. 3, nr. 4, modsætningsvist, jf. § 4, i lov om forbrugslånsvirksomheder. Øvrige former for leasingvirksomheder kræver derimod ikke tilladelse som forbrugslånsvirksomhed, hvorfor der ikke er krav til at ledelsesmedlemmerne i disse virksomheder skal være egnede og hæderlige.

2.2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre, at leasingvirksomheder drives af tilstrækkelig kompetente og hæderlige personer, er det nødvendigt at fastlægge egnetheds- og hæderlighedskrav til ledelsesmedlemmer i leasingvirksomheder.

Det er afgørende for en ansvarlig drift af leasingvirksomhederne, at ledelsesmedlemmerne i virksomheden besidder de rette kompetencer, herunder har kendskab til og erfaring fra en leasingvirksomhed eller relevant erfaring med betalingsevnevurderinger, og at de ikke har været straffet for overtrædelser, som indebærer risiko for, at ledelsesmedlemmerne ikke kan varetage hvervet eller stillingen på betryggende måde.

Krav til ledelsesmedlemmernes egnethed og hæderlighed vil bidrage til en ansvarlig drift af leasingvirksomhederne.

Det foreslås derfor, at ledelsesmedlemmer i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, til enhver tid skal være egnede og hæderlige til at varetage deres hverv eller stilling i virksomheden. Det indebærer bl.a., at direktionsmedlemmer eller indehaveren af en leasingvirksomhed skal være tilstrækkeligt egnet ved at have mindst 1 års erfaring fra en leasingvirksomhed og relevant erfaring med betalingsevnevurderinger, og at de skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Egnethedskravet medfører således, at direktionsmedlemmer eller indehaver, hvis det er en enkeltmandsvirksomhed, skal have erfaring fra en leasingvirksomhed og erfaring med betalingsevnevurderinger. Kravet om Finanstilsynets godkendelse af egnethed gælder ikke for leasingvirksomhedens bestyrelsesmedlemmer. Det betyder dog ikke, at de

ikke skal være egnet til at varetage hvervet, det er blot ikke Finanstilsynet, der træffer afgørelse herom. Det forventes således, at bestyrelsesmedlemmer i en leasingvirksomhed er tilstrækkeligt egnede og varetager rollen som bestyrelsesmedlem på sædvanligvis, som altid forventes, herunder fører tilsyn med direktionen og sikrer, at virksomheden drives forsvarligt.

Det foreslås endvidere, at hæderlighedskravet skal gælde for samtlige medlemmer af bestyrelsen og direktionen samt indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed. Drives en leasingvirksomhed som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, foreslås det, at kravene skal gælde for den eller de ledelsesansvarlige for leasingvirksomheden.

Det er af hensyn til tilliden til den finansielle sektor og leasingbranchen vigtigt, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse, hvis ansøger ikke er tilstrækkeligt egnet eller hæderlig. Tilsvarende er det vigtigt, at Finanstilsynet kan påbyde en leasingvirksomhed at afsætte en direktør, hvis denne ikke længere opfylder kravene til hæderlighed og derfor ikke kan varetage stillingen i virksomheden, eller påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge hvervet, hvis vedkommende ikke længere opfylder hæderlighedskravene i loven.

Det foreslås derfor, at Finanstilsynet får beføjelse til at påbyde en leasingvirksomhed at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv i en leasingvirksomhed, hvis den pågældende ikke kan varetage hvervet eller stillingen.

Det foreslås desuden, at negative egnetheds- og hæderlighedsvurderinger i form af afslag på godkendelse, som er meddelt det ledelsesmedlem, som afgørelsen vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene via Finanstilsynet. Bestemmelsen er udtryk for et dobbelt retssikkerhedsprincip, idet personen for det første kan påklage administrativt eller indbringe påbuddet for domstolene selv eller for det andet forlange, at Finanstilsynet indbringer påbuddet for domstolene.

Ved afslag på grund af manglende hæderlighed skal der fastsættes en varighed for, hvor længe afslaget skal være gældende, og den pågældende dermed ikke kan blive hæderlighedsgodkendt. Det vil bero på en konkret

vurdering af de forhold, der vil give anledning til afgørelsen eller påbuddet, hvor længe afgørelsen eller påbuddet skal have virkning. Det foreslås, at varigheden som udgangspunktet fastsættes til fem år, dog er der mulighed for, at det i særligt alvorlige sager kan fastsættes til ”indtil videre”. Varigheden afhænger bl.a. af grovheden af det pågældende forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdet har stået på, og hvor lang tid der er gået, siden forholdet ophørte.

Der henvises til lovforslagets §§ 4 og 9, og de specielle bemærkninger hertil.

2.3. Tilsyn

2.3.1. Gældende ret

Leasingvirksomheder, der udbyder aftale om finansiel leasing, skal være registreret i Finanstilsynets hvidvaskregister. Finanstilsynet fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder hvidvasklovens krav.

Leasingvirksomheder er herudover kun underlagt Finanstilsynets tilsyn, hvis de udbyder leje- eller leasingaftaler til forbrugere, hvor der i selve aftalen eller i en separat aftale er fastsat pligt til at købe aftalegenstanden. Disse virksomheder skal have en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed efter lov om forbrugslånsvirksomheder.

Tilsynsbeføjelserne efter hvidvasklovgivningen og lov om forbrugslånsvirksomheder svarer til de sædvanlige beføjelser efter den finansielle lovgivning. Finanstilsynet kan f.eks. anmode virksomhederne om at give Finanstilsynet de informationer, som er nødvendige for dets virksomhed. Finanstilsynet kan give påbud i tilfælde af overtrædelse af lovgivningen. En overtrædelse af disse påbud kan sanktioneres med straf.

Leasingvirksomheder er endvidere underlagt bestemmelser om betalingsevnevurdering i kreditaftaleloven. Disse bestemmelser hører under Forbrugerombudsmanden, som fører tilsyn med disse regler inden for rammerne af markedsføringsloven.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at skabe en ordentlig regulatorisk ramme og betryggende foranstaltninger for den foreslåede tilladelsesordning foreslås det, at de af lovforslaget omfattede leasingvirksomheder underlægges tilsyn af Finanstilsynet.

Tilsynet med leasingvirksomheder, der ikke er enten et pengeinstitut eller et kreditinstitut, bør styrkes for at understøtte, at disse virksomheder har en ledelse, der lever op til kravene om egnethed og hæderlighed og har forretningsgange for betalingsevnevurdering. Disse forretningsgange skal sikre, at rammerne for gennemførelse af en reel betalingsevnevurdering er til stede. Herudover bør der føres tilsyn med, at leasingvirksomhederne også i praksis foretager en betalingsevnevurdering.

Det foreslås derfor, at Finanstilsynet påser overholdelsen med tilladelsesordningen og kravene forbundet hermed. Det indebærer, at Finanstilsynet har tilsynskompetence inden for lovforslagets anvendelsesområde.

Lovforslaget berører ikke Forbrugerombudsmandens kompetence til at føre tilsyn med, hvordan leasingvirksomheder i det konkrete tilfælde foretager en betalingsevnevurdering. Forbrugerombudsmanden vil derfor også fremover kunne tage sager op om betalingsevnevurdering i forhold til leasingvirksomheder omfattet af dette lovforslag.

Finanstilsynets tilsyn vil være risikobaseret og skal derfor tilrettelægges ud fra et væsentlighedshensyn, navnlig ud fra hensynet til kunderne, hvor den tilsynsmæssige indsats skal stå i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Dette vil bl.a. ske ved gennem stikprøver at kontrollere, at leasingvirksomhederne foretager en korrekt betalingsevnevurdering.

For at sikre et effektivt tilsyn er det vigtigt, at Finanstilsynet som tilsynsmyndighed får tillagt de nødvendige beføjelser til at påse overholdelsen af loven. Det indebærer bl.a., at Finanstilsynet får mulighed for at indhente oplysninger hos virksomhederne, som er omfattet af loven, men også hos virksomheder, der ikke er omfattet af loven, til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af reglerne i lovforslaget.

Til brug for dette tilsyn foreslås det derfor, at leasingvirksomheder forpligtes til at give Finanstilsynet de oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af tilsynet, og at Finanstilsynet om nødvendigt skal kunne få adgang til en virksomhed mod behørig legitimation og uden retskendelse med henblik på at indhente oplysninger, ligesom der gælder efter den finansielle regulering. Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en virksomheds eller persons

forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er afgørende for et effektivt tilsyn, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed, også i de særlige tilfælde hvor en virksomhed måtte nægte at give Finanstilsynet de oplysninger, som er nødvendige til brug for tilsynsvirksomheden og i tilfælde, hvor en virksomhed på anden vis modvirker en inspektion. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger.

Det foreslås i den forbindelse også, at Finanstilsynet skal være underlagt den særlige tavshedspligt, der følger af den finansielle lovgivning i øvrigt.

Af hensyn til tilliden til den finansielle sektor og leasingsektoren er det vigtigt, at Finanstilsynet har adgang til at inddrage en virksomheds tilladelse i en række tilfælde, og at der sker offentliggørelse heraf. Det bør bl.a. være muligt at inddrage en leasingvirksomheds tilladelse, hvis denne har fået nægtet registrering eller bragt en registrering af selvanmelderordningen til ophør af Skatteforvaltningen efter § 15, stk. 4, i registreringsafgiftsloven. Det foreslås også, at Finanstilsynet skal kunne inddrage en virksomheds tilladelse, hvis virksomheden f.eks. ikke gør brug af tilladelsen inden for 12 måneder efter, at Finanstilsynet har meddelt tilladelsen, eller hvis tilladelsen er opnået på baggrund af urigtige oplysninger. Det vil endvidere være muligt at inddrage en tilladelse, hvis en leasingvirksomhed groft eller gentagne gange tilsidesætter sine forpligtelser efter loven, herunder manglende gennemførelse af en fyldestgørende betalingsevnevurdering. Det foreslås endelig, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse, hvis virksomheden gentagne gange har fået beslaglagt eller konfiskeret leasede køretøjer i forbindelse med grove overtrædelser af straffeloven og færdselsloven.

Det er desuden vigtigt, at leasingvirksomheder og Finanstilsynet skal kunne offentliggøre reaktioner, der er truffet af Finanstilsynets bestyrelse, og som derfor er blevet vurderet til at være af principiel karakter eller at have videregående betydelige følger. Herved skabes der transparens omkring tilsynsaktiviteterne. Finanstilsynet skal ligeledes have mulighed for at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning ligesom den pågældende virksomhed også bliver forpligtet til at offentliggøre afgørelser af principiel karakter. Det foreslås endvidere, at

Finanstilsynet skal kunne offentliggøre domme eller vedtagne bøder, ligesom virksomheder også bliver forpligtede hertil.

I de tilfælde, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den pågældende leasingvirksomhed offentliggøre oplysninger herom.

I forlængelse heraf foreslås det også, at hvis Finanstilsynet modtager dokumentation for, at en sag er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse, endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

De foreslåede offentliggørelsesmuligheder er i overensstemmelse med gældende ret på det finansielle område.

For at skabe et bredere, stærkere og mere helhedsorienteret tilsyn foreslås det tillige at underlægge leasingvirksomhederne, som har tilladelse efter denne lov, tilsyn efter hvidvaskloven.

Hvidvasktilsynet vil fokusere på virksomhedens overholdelse af de forebyggende foranstaltninger, som er beskrevet i hvidvaskloven. Leasingvirksomhederne kan med etablering af set-uppet efter hvidvaskloven modvirke, at deres virksomhed anvendes til kriminalitet, bl.a. ved at gennemføre kundekendskab og overvåge deres kunders transaktioner, og Finanstilsynet vil føre tilsyn hermed.

Finanstilsynet fører et risikobaseret hvidvasktilsyn og udtager virksomheder til tilsyn, hvor der samlet set er højest risiko.

For at sikre et effektivt tilsyn har Finanstilsynet som tilsynsmyndighed efter hvidvaskloven en række nødvendige beføjelser til at påse overholdelsen af loven. Det foreslås, at leasingvirksomhederne underlægges kravene i hvidvaskloven. Dette betyder bl.a., at virksomhederne vil blive forpligtet til at give Finanstilsynet de oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af tilsynet, og at Finanstilsynet om nødvendigt skal kunne få adgang til en

virksomhed mod behørig legitimation og uden retskendelse med henblik på at indhente oplysninger. Finanstilsynet er underlagt den særlige tavshedspligt, der følger af hvidvaskloven og den finansielle regulering i øvrigt. Hvidvaskloven indeholder endvidere regler om Finanstilsynets tilsynsbeføjelser og offentliggørelse af Finanstilsynets tilsynsreaktioner.

Der henvises til lovforslagets kapitel 3 og § 34 og bemærkningerne hertil.

2.4. Straffebestemmelser mv.

2.4.1. Gældende ret

Virksomheder, der udøver finansiell leasing, skal være registreret efter hvidvaskloven i Finanstilsynet. Det medfører, at virksomheder, der udbyder finansiell leasing, er omfattet af Finanstilsynets hvidvasktilsyn og underlagt hvidvasklovens forpligtelser. En virksomhed, der ikke anmoder om registrering i Finanstilsynets hvidvaskregister, kan straffes med bøde.

Leasingvirksomheder, der tilbyder leje- eller leasingaftaler til forbrugere, hvor der er en pligt til at købe aftalegenstanden, skal i dag have tilladelse som forbrugslånsvirksomhed. Øvrige former for leasing kræver derimod ikke tilladelse som forbrugslånsvirksomhed. En virksomhed, der udøver forbrugslånsvirksomhed uden tilladelse kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre et effektivt tilsyn med tilladelsesordningen, skal Finanstilsynet som led i et risikobaseret tilsyn og navnlig ud fra hensynet til forbrugerne påse, at bestemmelserne i nærværende lovforslag efterleves, herunder undersøge mulige overtrædelser heraf. Bliver Finanstilsynet bekendt med, at der kan være sket en overtrædelse af strafbelagte bestemmelser, kan Finanstilsynet anmelde det til politiet.

Det foreslås at kunne strafsanktionere de pligter, som følger af det foreslåede lovforslag på den måde, som i dag sædvanligvis er sanktioneret med straf efter den finansielle lovgivning.

Det foreslås således, at virksomheder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, kan straffes med bøde eller fængsel i op til 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, hvis virksomheden driver leasingvirksomhed uden at have tilladelse efter loven.

Tilsvarende gælder eksempelvis, hvis et medlem af direktionen eller et medlem af bestyrelsen i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, undlader at give meddelelse til Finanstilsynet om forhold, der har betydning for vurderingen af den pågældendes egnethed og hæderlighed enten i forbindelse med den pågældendes indtræden i leasingvirksomhedens ledelse, eller hvis forholdene ændrer sig.

Det foreslås, at forældelsesfristen for overtrædelse af de foreslåede bestemmelser samt regler udstedt i medfør heraf er 5 år.

Virksomheder og personer, der ikke efterkommer et påbud fra Finanstilsynet, foreslås at kunne straffes med bøde.

Det foreslås endvidere, at manglende overholdelse af visse af de pligter, som gælder i henhold til loven, herunder overholdelse af påbud meddelt af Finanstilsynet, som tvangsmiddel kan pålægges daglige eller ugentlige bøder.

Det foreslås, at der kan udstedes tvangsbøder, hvis en person eller en virksomhed, eller de for virksomheden ansvarlige personer, ikke opfylder de pligter, som påhviler dem om udlevering af oplysninger. Endvidere kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge daglige eller ugentlige bøder til en leasingvirksomhed, herunder de for virksomheden ansvarlige personer, hvis de ikke efterkommer et påbud om afsættelse af en direktør. Det vurderes, at muligheden for at udstede administrative tvangsbøder er nødvendig, særligt i forhold til de for virksomheden ansvarlige personer, da incitamentet til overholdelse af de nævnte regler bliver større, når den enkelte kan blive gjort personligt ansvarlig.

For at sikre et effektivt tilsyn påser Finanstilsynet i dag som led i et risikobaseret tilsyn, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven overholder forpligtelserne i loven. Bliver Finanstilsynet bekendt med, at der kan være sket en overtrædelse af lovens strafbelagte bestemmelser, kan Finanstilsynet anmelde det til politiet. Ved manglende overholdelse af visse af de pligter, som gælder i henhold til loven, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge virksomheder og personer daglige eller ugentlige

bøder. Det foreslås ved lovforslaget, at leasingvirksomhederne omfattes heraf.

Der henvises til lovforslagets §§ 28, 29 og 34 og bemærkningerne hertil.

2.5. Ændringer i anden lovgivning

2.5.1. Gældende ret

Det følger af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1, at Skatteforvaltningen efter ansøgning kan give tilladelse til, at afgiften af registreringspligtige leasingkøretøjer, der registreres med henblik på tidsbegrænset anvendelse her i landet, betales for den kontraktfastsatte leasingperiodes varighed. Det er en betingelse, at køretøjet tilhører en virksomhed, og at køretøjet i en tidsbegrænset periode i henhold til en skriftlig aftale leases til en fysisk eller juridisk person, der er bosiddende her i landet.

Ved betalingen tillægges endvidere en forrentning af den del af den beregnede registreringsafgift, der resterer efter betaling.

Det følger af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, at Skatteforvaltningen efter anmodning kan give en virksomhed tilladelse til at angive registreringsafgiften efter § 14, også for så vidt angår betaling af afgift efter § 3 b, stk. 1-3, uden at virksomheden skal ansøge om en særskilt tilladelse for hvert enkelt køretøj. Det er en betingelse for tilladelsen, at virksomheden er registreret efter registreringsafgiftslovens § 15. Tilladelsen gælder alene for angivelse af afgift for køretøjer, der leases i henhold til en leasingaftale, hvis aftalevilkår er identiske med en på forhånd godkendt standardleasingaftale.

Registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, giver leasingvirksomheder mulighed for selv at angive afgiften af køretøjer og periodevis betale afgiften efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, uanset at der alene betales en forholdsmæssig del af afgiften leasingperiodens varighed.

2.5.2. Skatteministeriets og Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1 og 14, der omhandler virksomheders mulighed for at få tilladelse til at betale den forholdsmæssige andel af registreringsafgiften af leasingkøretøjer, som svarer til leasingperiodens varighed.

Ændringerne indebærer overordnet, at en virksomhed skal have tilladelse til at udøve virksomhed efter lov om visse leasingvirksomheder, før virksomheden kan opnå tilladelse fra Skatteforvaltningen til at betale den forholdsmæssige andel af registreringsafgiften for køretøjer, som virksomheden har leaset ud, svarende til leasingperiodens varighed.

Ændringerne i registreringsafgiftslovens § 3 b er en følge af lovforslagets del om en ny lov om visse leasingvirksomheder, hvorefter virksomheder, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer, som de selv ejer, på forholdsmæssig registreringsafgift i medfør af registreringsafgiftslovens § 3 b skal have tilladelse til at udøve virksomhed.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslaget indeholder forslag, der omhandler oplysninger og personoplysninger, da der i forbindelse med behandling af en tilladelse som leasingvirksomhed, vil ske behandling af personoplysninger.

Finanstilsynet indsamler ikke flere oplysninger end, hvad der er nødvendigt af hensyn til formålet, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, og overholder relevante regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Der henvises til de specielle bemærkninger for en nærmere gennemgang heraf.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

I det omfang licensordningen giver anledning til, at der kommer styrket regelefterlevelse for opgørelse af afgiftsgrundlaget for registreringsafgift fra leasingkøretøjer, vurderes det, at der alt andet lige vil være en afledt stigning i statslige indtægter fra bilafgifterne, hvor effekten dog er forbundet med stor usikkerhed og ikke er kvantificeret nærmere.

I forbindelse med indførelsen af kravet om, at leasingvirksomheder, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, skal have en tilladelse hos Finanstilsynet, skal Finanstilsynet sikre, at virksomhederne lever op til kravene for at få en tilladelse. Finanstilsynet skal i den forbindelse sikre, at virksomhederne

opfylder lovforslagets krav til virksomhedens ledelse, og at der foreligger de fornødne forretningsgange for betalingsevnevurdering. Finanstilsynet skal endvidere føre tilsyn med, at leasingvirksomheder foretager en betalingsevnevurdering i overensstemmelse med reglerne i kreditaftaleloven.

Med forslaget følger en række nye opgaver, der skal løses af Finanstilsynet. Forslaget medfører, at aktører på markedet, der ikke før har været underlagt tilsyn af Finanstilsynet, vil blive det. Lovforslaget medfører, at Finanstilsynet vil skulle føre tilsyn med op til 170 leasingvirksomheder.

De foreslåede ændringer forventes at medføre ressourcemæssige konsekvenser for Finanstilsynet, der vurderes at udgøre 6 årsværk i 2026, 12 årsværk i 2027 og 2028 og 10 årsværk fra 2029 og frem. Disse konsekvenser forbundet med ordningen finansieres af omkostningsdækkede afgifter, tilsvarende al anden tilsynsvirksomhed på Finanstilsynets område. Det vil betyde, at virksomheder, der opnår tilladelse som leasingvirksomhed, vil skulle betale en årlig afgift til Finanstilsynet på 35.200 kr. i 2016 niveau.

Desuden foreslås det at indføre en klageadgang til Erhvervsankenævnet for afgørelser truffet af Finanstilsynet efter loven eller regler udstedt i medfør heraf. Erhvervsankenævnet behandler i dag allerede klager over afgørelser truffet af Finanstilsynet på flere andre områder. Forslaget forventes at medføre ressourcemæssige konsekvenser for Erhvervsankenævnet, som skal afholdes indenfor egne rammer.

Lovforslaget vurderes at efterleve principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Det gælder bl.a. i forhold til princippet om ensartede begreber og fællesbegreber, idet lovforslaget tager udgangspunkt i begreber, der følger af anden lovgivning på det finansielle område og skatteområdet. Lovforslaget indeholder en forpligtelse til at anvende Finanstilsynets selvbetjeningsløsning i forbindelse med ansøgning om tilladelse som leasingvirksomhed.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget vurderes at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget medfører, at leasingvirksomheder vil blive underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det er ikke muligt at oplyse et nøjagtigt antal, men det vurderes, at der i dag er ca. 120-170 virksomheder, som udbyder leasing på forholdsmæssig registreringsafgift. Der vil derfor kunne være op til 170 virksomheder, der kan blive omfattet af lovforslaget. Langt størstedelen af disse virksomheder er allerede registreret som selvangivere efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14.

Lovforslaget vurderes isoleret set at ville medføre øvrige efterlevelseseomkostninger, som på samfunds niveau ikke vil udgøre over 10 mio. kr.

De af loven omfattede virksomheder skal fremover betale afgift i henhold til bestemmelser i lov om finansiel virksomhed. Afgiften udgør årligt 35.200 kr. Grundbeløbet er anført på 2016 niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Beløbet svarer til 59.991,36 kr. i 2024.

De administrative omkostninger følger overvejende af omstillingsomkostninger, som er forbundet med udarbejdelse af interne forretningsgange til brug for ansøgningen til Finanstilsynet.

Virksomhederne skal indsende en ansøgning for at opnå tilladelse som leasingvirksomhed. I den forbindelse skal virksomheder redegøre for, at de opfylder betingelserne for at få tilladelse. Når virksomhederne har fået tilladelse, skal de løbende give meddelelse, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som er lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Efter lovforslaget skal leasingvirksomhederne tillige omfattes af hvidvaskloven. Dette betyder, at virksomhederne underlægges en række krav. Virksomhederne skal bl.a. udarbejde en risikovurdering, politikker og forretningsgange. Virksomhederne skal tillige gennemføre kundekendskabsprocedurer, foretage løbende overvågning af kundeforhold og transaktioner samt underrette Hvidvasksekretariatet i særlige tilfælde. De

leasingvirksomhederne, som udbyder finansiel leasing, er allerede i dag omfattet af hvidvaskloven. Det vurderes, at det vil medføre løbende administrative omkostninger på ca. 9,3 mio. kr. årligt og omstillingsomkostninger på ca. 7,5 mio. kr. for de virksomheder, som med lovforslaget vil blive omfattet af hvidvaskloven.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER). Det vurderes, at tilladelsesordningen medfører løbende administrative omkostninger på ca. 1,9 mio. kr. årligt og omstillingsomkostninger på ca. 8,2 mio. kr.

Lovforslaget vurderes at fravige princippet om mulighed for at anvende nye forretningsmodeller, som er en del af principperne for agil erhvervsrettet regulering. Dette skyldes, at lovforslaget stiller forøgede krav til leasingvirksomheder i forbindelse med indgåelse af leasingaftaler på forholdsmæssig registreringsafgift. Denne fravigelse er berettiget, fordi den er begrundet i et ønske om at gøre det sværere for virksomheder, som er forbundet med økonomisk kriminalitet, og som i visse tilfælde har forbindelser til rocker- og bandemiljøet, at opnå tilladelse til at udøve leasingvirksomhed.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at medføre klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at medføre miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

EU-domstolen har i sin praksis fastslået, at leasing af køretøjer er omfattet af artikel 56 om fri udveksling af tjenesteydelser i Traktaten om Den Europæiske Unionens Funktionsmåde. EU-Domstolen har endvidere fastslået, at nationale foranstaltninger, der kan hæmme udøvelsen af disse frihedsrettigheder eller gøre udøvelsen heraf mindre tiltrækkende, skal være

begrundet i tvingende samfundsmæssige hensyn, være egnede til at sikre virkeliggørelsen af de formål, de forfølger, og ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet.

Den foreslåede lov indebærer, at de virksomheder, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven her i landet, skal have en tilladelse, for at få lov til at indgå en leasingaftale. Lovforslaget skal sikre, at virksomheder der markedsfører leasingaftaler her i landet alene ved tilladelse, kan indgå leasingaftaler med forbrugere og andre virksomheder.

Bærende hensyn bag den kommende lov om visse leasingvirksomheder vil være at styrke bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet på leasingområdet ved at stille strengere krav til disse virksomheder. Der er set flere eksempler på leasingvirksomheder, der har begået grove forsætlige overtrædelser af afgiftslovgivningen, herunder svindel med afregning af skatter, moms og afgifter. En tilladelsesordning som den foreslåede vil bevirke, at virksomheder, der forsætligt begår overtrædelser af afgiftslovgivningen, vil have sværere ved at opnå tilladelse.

Dette hensyn er efter Erhvervsministeriets opfattelse i overensstemmelse med de hensyn, som efter EU-Domstolens praksis lovligt kan varetages inden for EUF-Traktatens rammer i forbindelse med regulering af tjenesteydelseernes frie bevægelighed. Den foreslåede lov giver mulighed for, at enhver virksomhed, der har valgt at udbyde sine tjenesteydelser i form af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven her i landet, alene kan indgå leasingaftaler, hvis virksomheden kan opnå tilladelse efter de foreslåede betingelser. Lovforslaget vil ikke gælde for virksomheder, der ikke markedsfører sig i Danmark

Lovforslaget indebærer således ikke forskelsbehandling af danske statsborger og borger i andre lande i Den Europæiske Union. Endvidere er den foreslåede ordning efter Erhvervsministeriets opfattelse egnet, nødvendig og forholdsmæssig i forhold til varetagelsen af det ovenfor nævnte hensyn til bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, hvis en virksomhed har valgt at markedsføre sine ydelser på det danske marked.

I dag er det alene virksomheder, der udbyder finansiel leasing, som er omfattet af 4. og 5. hvidvaskdirektiv. Hvidvaskdirektiverne indeholder ikke krav i forhold til virksomheder, der udbyder operationel leasing af motorkøretøjer. Ved at lade alle leasingvirksomheder omfattet af dette lovforslag underlægge hvidvasklovens regler går lovforslaget videre, end hvad hvidvaskdirektiverne foreskriver.

10. Konsekvenser for verdensmålene

Lovforslaget forventes ikke at medføre konsekvenser for verdensmålene.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring i perioden den 18. september 2025 til 20. oktober 2025 hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Advokatsamfundet, Aia A/S, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), AutoBranchen Danmark, Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, CBS, CEPOS, CO:PLAY Advokatpartnerselskab, Computershare, DAFINA, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Ejendomskredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Erhverv Transport, Dansk Firmaidræt, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Industri Bilbranchen, Dansk Industri Ejendom, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Iværksætter forening, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Mobilitet, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Soloselvstændige, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Den Europæiske Centralbank, Den Sociale Rethjælp, Det nationale netværk af virksomhedsledere, Det økonomiske råds sekretariat (DØRS), Drivkraft Danmark, EjendomDanmark, e-nettet, Equity Law Advokatanpartsselskab, Eurocard, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH

– Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans og Leasing, FinansDanmark, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, First North, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformsøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, FSR – danske revisorer, Garantiformuen, Gode penge, HK, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Kasinoforeningen, Komiteen for god selskabsledelse, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kromann Reumert, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbased Gambling Association Denmark (LGA), Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Mastercard, Mellemfolkeligt Samvirke, MobilePay, Mobility Denmark, Mybanker, Nets A/S, Nokas Kontantservice P/S, Nordic Blockchain Association, Oxfam IBIS, Parcelhusejernes Landsforening, Penneo A/S, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Spillebranchen, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Transparency International Denmark, Udbetaling Danmark, VISA, VP Securities A/S, Western Union, Ældre sagen, Ørsted.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Konsekvenser i form af, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med et nyt område.

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Konsekvenserne er som følge af, at virksomheder omfattet af loven underlægges nye krav samt skal betale afgift til Finanstilsynet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Konsekvenserne er som følge af, at virksomheder omfattet af loven underlægges nye krav.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten.</p> <p>Hvidvaskdirektiverne indeholder ikke krav i forhold til virksomheder, der udbyder operationel leasing af motorkøretøjer. Ved at lade alle leasingvirksomheder omfattet af dette lovforslag underlægge hvidvasklovens regler går lovforslaget videre, end hvad hvidvaskdirektiverne foreskriver.</p> <p>Lovforslaget vurderes ikke forskelsbehandle danske statsborger og borger i andre lande i Den Europæiske Union. Endvidere er den foreslåede ordning efter Erhvervsministeriets opfattelse egnet, nødvendig og forholdsmeget i forhold til varetagelsen af hensynet til</p>	

	bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, hvis en virksomhed har valgt at markedsføre sine ydelser på det danske marked.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej
	X	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Virksomheder, der udbyder leje- eller leasingaftaler med forbrugere, hvor der enten i selve aftalen eller i en separat aftale er fastsat en pligt til at købe aftalegenstanden, skal have en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed. Det følger modsætningsvist af § 1, stk. 3, nr. 4, i lov om forbrugslånsvirksomheder. Virksomheder, der udbyder leasingaftaler med forbrugere, hvor der ikke er fastsat pligt til at købe aftalegenstanden, hverken i selve aftalen eller i en separat aftale, eller virksomheder, der udbyder leasingaftaler med andre virksomheder, skal derfor i dag ikke have en tilladelse for at kunne indgå sådanne aftaler.

Det følger af § 3 b, stk. 1 i registreringsafgiftsloven, at Skatteforvaltningen efter ansøgning kan meddele tilladelse til, at afgiften af registreringspligtige leasingkøretøjer, der registreres med henblik på tidsbegrænset anvendelse her i landet, betales efter stk. 2 og 3, når køretøjet tilhører en virksomhed, og når køretøjet i en tidsbegrænset periode i henhold til en skriftlig aftale leases til en fysisk eller juridisk person, der er bosiddende her i landet. Ansøgningen skal indgives af leasingvirksomheden.

Virksomheder, kan efter lovens §§ 14 og 15, registreres hos Skatteforvaltningen med den virkning, at virksomheden kan 1) angive afgiften af et køretøj og 2) periodevis betale afgiften af køretøjer, som virksomheden har angivet afgiften af.

Det følger af § 3 b, stk. 14, at Skatteforvaltningen efter anmodning kan give tilladelse til, at en virksomhed, der er registreret efter lovens §§ 14 og 15, også kan angive afgiften for så vidt angår betaling af registreringsafgift efter denne paragraf (§ 3 b), uden at der skal ansøges om en særskilt tilladelse som nævnt i stk. 1 for hvert enkelt køretøj. Tilladelsen efter 1. pkt. gælder dog alene for angivelse af afgift for køretøjer, der leases i henhold til en leasingaftale, hvis aftalevilkår er identiske med en på forhånd godkendt standardleasingaftale. Dette kaldes også selvangiverordningen.

Det foreslås i *stk. 1*, at denne lov finder anvendelse på virksomheder, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Bestemmelsen indebærer, at loven finder anvendelse på virksomheder, der udbyder aftaler om leasing til fysiske eller juridiske personer her i landet. Loven gælder derfor både leasingaftaler indgået med forbrugere og leasingaftaler indgået med erhvervsdrivende.

Loven foreslås kun at finde anvendelse på virksomheder, der udbyder aftaler om leasing på forholdsmæssig registreringsafgift af køretøjer, som virksomheden ejer, efter registreringsafgiftslovens § 3 b, til fysiske eller juridiske personer her i landet. Virksomheden vil skulle være den registrerede ejer af køretøjet, som de vil udbyde en leasingaftale af. Virksomheder, der formidler leasingaftaler foreslås derfor ikke omfattet af loven. En bilforhandler, der henviser til en leasingvirksomhed, og hvor bilen erhverves af leasingvirksomheden, som herefter indgår en leasingaftale med en kunde, vil derfor ikke være omfattet af lovforslaget. Hvis leasingaftalen derimod indgås mellem bilforhandleren og kunden, vil bilforhandleren være omfattet af lovforslaget, hvis denne driver erhvervmæssig virksomhed med leasing af motorkøretøjer.

Loven vil kun finde anvendelse på leasingaftaler omfattet af § 3 b i registreringsafgiftsloven. Denne bestemmelse fastsætter regler om betaling af forholdsmæssig registreringsafgift ved leasing af motorkøretøjer.

Den foreslåede bestemmelse omfatter derfor ikke leasingaftaler om motorkøretøjer, hvor der betales fuld registreringsafgift eller leasingaftaler om andet end leasing af motorkøretøjer. Lovforslaget omfatter heller ikke situationer, hvor en leasingtager videreleaser det leasede til en slutbruger (subleasing).

Lovforslaget omfatter heller ikke lejeaftaler, som typisk indgås for en kortere tidsperiode. En lejeaftale, hvor personen med brugsretten til køretøjet ikke skal registreres som bruger i køretøjsregisteret, vil ligeledes falde uden for lovens anvendelsesområde. Tilsvarende vil en lejeaftale med en varighed på 30 dage eller derover, og som kræver registrering i køretøjsregisteret, men som ikke er indgået efter registreringsafgiftslovens § 3 b, ikke være omfattet.

Den foreslåede bestemmelse omfatter indgåelse af leasingaftaler, der er omfattet af reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift i § 3 b i registreringsafgiftsloven, uanset om fastsættelse af den forholdsmæssige

registreringsafgift sker ved ansøgning til Skatteforvaltningen for hvert enkelt køretøj, jf. § 3 b, stk. 1, i registreringsafgiftsloven eller ved at leasingvirksomheden selv får tilladelse til at beregne forholdsmæssig registreringsafgift efter den såkaldte selvangiverordning, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14.

Ved en aftale om leasing forstås en aftale om brugsret til et motorkøretøj i en forudbestemt tidsbegrænset periode mod en løbende betaling af leasingydelse, når registreringsafgift og forrentning heraf betales i medfør af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 2. En aftale, der betegnes som en "lejeaftale", vil også være omfattet, hvis dennes brugsretsafteale sker efter registreringsafgiftslovens § 3 b. Der skelnes ikke mellem erhvervs- og forbrugerleasing. Definitionen vil således svare til den, der allerede gælder på området i medfør af § 2, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 699 af 8. juni 2016 om SKATs behandling af ansøgninger om tilladelse til betaling af forholdsmæssig registreringsafgift for leasingkøretøjer og SKATs behandling af ansøgninger om tilladelse til angivelse af forholdsmæssig registreringsafgift for leasingkøretøjer efter registreringsafgiftslovens § 14.

Ved motorkøretøjer forstås køretøjer, som skal registreres i køretøjsregistret efter § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om registrering af køretøjer.

Loven finder anvendelse, når virksomheder udbyder og markedsfører leasingaftaler på det danske marked. Det er således uden betydning om udenlandske virksomheder er etableret i Danmark, idet det afgørende efter det såkaldte virkningsprincip er, at markedsføringen retter sig mod det danske marked.

En bilforhandler, der f.eks. udbyder en enkelt leasingaftale på forholdsmæssig afgift, vil efter det foreslåede også være omfattet, hvis denne driver erhvervsmæssig virksomhed med leasing af motorkøretøjer.

Leasingaftaler anses for at være udbudt her i landet, når virksomheden har brandet, annonceret eller reklameret med deres leasingydelse her i landet. En tysk leasingvirksomhed, der tilbyder leasingaftaler til danske kunder via f.eks. en dansk hjemmeside vil dermed være omfattet af denne lov.

Leasingaftaler anses for at være udbudt her i landet, såfremt virksomheden indgår aftaler om leasing med fysiske eller juridiske personer, som indebærer, at motorkøretøjet skal registreres i køretøjsregistret.

Der henvises i øvrigt til reglerne i bekendtgørelse om registrering af køretøjer.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven ikke finder anvendelse på pengeinstitutter og udenlandske kreditinstitutter, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed. Bestemmelsen vil medføre, at pengeinstitutter og udenlandske kreditinstitutter undtages fra lovens anvendelsesområde. Undtagelsen omfatter derimod ikke datterselskaber af pengeinstitutter eller udenlandske kreditinstitutter.

Pengeinstitutter har mulighed for i eget navn at udøve finansiel leasing i medfør af § 7, stk. 1, og bilag 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed og udøve andre leasingaktiviteter, jf. reglerne om accessorisk virksomhed i § 24 i lov om finansiel virksomhed.

Kreditinstitutter har mulighed for at udøve finansiel leasing, jf. bilag 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvis dette er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet, jf. § 30, stk. 1, 2. pkt. i lov om finansiel virksomhed.

Derfor er der ikke behov for, at pengeinstitutter og kreditinstitutter bliver omfattet af dette lovforslag, da disse virksomheder i forvejen er omfattet af detaljerede krav til deres virksomhed, herunder krav om godkendelse af ledelsespersoner og hvidvasktilsyn.

Til § 2

Det foreslås i § 2, *nr. 1*, at i denne lov forstås ved leasingvirksomhed, en virksomhed, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer, som virksomheden ejer, på forholdsmæssig afgift i medfør af 3 b i registreringsafgiftsloven.

Det følger af registreringsafgiftslovens § 3 b, at der for et køretøj, der alene skal anvendes tidsbegrænset i Danmark som f.eks. en leasingbil, på visse

betingelser kan betales en forholdsmæssig andel af den fulde registreringsafgift (forholdsmæssig registreringsafgift).

Det følger af registreringsafgiftslovens § 14, at en virksomhed kan registreres som en såkaldt selvanmelder og derved opnå selvbetjeningsadgang til bl.a. at angive registreringsafgiften af køretøjer. Det følger af registreringsafgiftslovens § 15, at en virksomhed, der opfylder følgende betingelser, kan registreres under selvanmelderordningen: 1) virksomheden skal være hjemmehørende her i landet eller i et andet EU/EØS-land, 2) virksomheden skal erhvervsmæssigt handle med køretøjer, 3) virksomheden må ikke have forfalden gæld til det offentlige, 4) virksomheden må ikke være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller likvidation, og 5) virksomheden skal stille en sikkerhed på mindst 500.000 kr. for betaling af afgifter efter registreringsafgiftsloven.

Skatteforvaltningen administrerer en selvangiverordning, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, der er en selvbetjeningsordning knyttet til reglerne om forholdsmæssig afgift for leasingkøretøjer. For at anvende ordningen, skal virksomhederne ligeledes være registrerede efter registreringsafgiftslovens § 15 (selvanmelderordningen). Selvangiverordningen giver adgang til, at virksomheder selv kan værdifastsætte leasingkøretøjer i Køretøjsregisteret, uden at der skal søges om tilladelse for hvert køretøj. Både operationelle og finansielle leasingvirksomheder har adgang til at blive selvangivere, der giver mulighed for, at virksomheden kan foretage dispositioner i Køretøjsregisteret, herunder oprette og afbryde leasingaftaler, forlænge leasingperioden og foretage værditabsberegning i en leasingkontrakt. Denne selvbetjening forudsætter, at den enkelte leasingaftales indhold er identisk med en på forhånd godkendt standardleasingaftale. Dette fremgår af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14.

En leasingvirksomhed, der ikke har en selvangivertilladelse efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, kan i stedet sende enkeltansøgninger efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1 til manuel behandling hos Motorstyrelsen.

Den foreslåede definition i lovforslagets § 2, nr. 1, omfatter både virksomheder, der indgår leasingaftaler gennem enkeltansøgninger efter

registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1 og virksomheder, der er registreret efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14.

En virksomhed, der udbyder aftaler om leasing af motorkøretøjer, hvor der betales fuld registreringsafgift, er derfor ikke en leasingvirksomhed i denne lovs forstand. Dette gælder også virksomheder, der udbyder aftaler om leasing af andet end motorkøretøjer.

Det er alene virksomheder, der udbyder leasingaftaler, som er omfattet af definitionen. Virksomheder, der formidler leasingaftaler, er således ikke omfattet. Der henvises til lovforslagets § 1, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 2, *nr. 2*, at i denne lov forstås ved leasingaftale, en aftale om brugsret til et motorkøretøj i en forudbestemt tidsbegrænset periode mod en løbende betaling af leasingydelser omfattet af registreringsafgiftslovens § 3 b.

En aftale om brugsret til et motorkøretøj er omfattet af definitionen, uanset om aftalen betegner sig som f.eks. lån eller køb. Det er afgørende om brugeren får brugsret til motorkøretøjet i en bestemt afgrænset periode mod løbende betaling, og at registreringsafgiften for køretøjet og forrentningen af afgiften betales efter registreringsafgiftslovens § 3 b.

§ 3 b, stk. 2 og 3, i registreringsafgiftsloven indeholder detaljerede regler om beregning af den forholdsmæssige betaling af registreringsafgift og beregning af forrentningen af den del af den beregnede registreringsafgift, der resterer efter betaling.

Registreringsafgiftslovens § 3 b giver Skatteforvaltningen mulighed for at give en virksomhed tilladelse til, at registreringsafgiften for køretøjer, der registreres i henhold til en skriftlig aftale med henblik på tidsbegrænset anvendelse her i landet af en fysisk eller juridisk person, som er bosiddende her i landet, betales for den aftalte periodes varighed.

Registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1 giver Skatteforvaltningen mulighed for at give en virksomhed tilladelse til, at registreringsafgiften for køretøjer, der registreres i henhold til en skriftlig aftale med henblik på tidsbegrænset anvendelse her i landet af en fysisk eller juridisk person, som er bosiddende her i landet, betales for den aftalte periodes varighed.

Ved motorkøretøjer forstås køretøjer, som skal registreres i køretøjsregisteret efter § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om registrering af køretøjer.

Til § 3

Efter gældende ret skal leasingvirksomheder, der udbyder leasingaftaler til forbrugere, hvor der er en pligt til at købe aftalegenstanden, have tilladelse som forbrugslånsvirksomhed. Det følger af lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. § 1, stk. 1, og § 1, stk. 3, nr. 4, modsætningsvist. Øvrige former for leasing kræver derimod ikke tilladelse som forbrugslånsvirksomhed. Virksomheder, der udøver finansiell leasing vil desuden være omfattet af hvidvaskloven, jf. denne lovs § 1, stk. 1, nr. 8.

Det foreslås i § 3, stk. 1, at en leasingvirksomhed skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve virksomhed.

Kravet om tilladelse vil med forslaget komme til at omfatte virksomheder, der udbyder aftaler om leasing på forholdsmæssig registreringsafgift i medfør af registreringsafgiftslovens § 3 b. Kravet om tilladelse vil således gælde, uanset om leasingaftalen indgås med en forbruger eller en erhvervsdrivende. Kravet om tilladelse vil desuden gælde, uanset om der er tale om en eller flere leasingaftaler.

For en nærmere beskrivelse af anvendelsesområdet henvises til bestemmelsen om anvendelsesområdet i lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil. Der henvises endvidere til definition af begrebet leasingvirksomheder og leasingaftale i lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

Det vil være en forudsætning for, at virksomheden begynder at tilbyde leasingaftaler efter registreringsafgiftslovens § 3 b, at Finanstilsynet har givet virksomheden en tilladelse til at udøve denne virksomhed.

Overtrædelse af § 3, stk. 1, foreslås med § 28, straffelagt med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1 er den pågældende virksomhed, der uberettiget udøver virksomhed som leasingvirksomhed uden at have opnået den fornødne tilladelse hos

Finanstilsynet. Det er ikke tilstrækkeligt, at virksomheden har indgivet ansøgning om tilladelse. Dette gælder dog ikke for virksomheder, der er omfattet af overgangsordningen, jf. lovforslagets § 30, stk. 2, og som har indgivet en ansøgning om tilladelse senest den 30. juni 2027. Der henvises til lovforslagets § 30 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet giver tilladelse til virksomheder efter *stk. 1*, når betingelserne for tilladelse er opfyldt. I *stk. 2* oplyses betingelserne for at få tilladelse til at udøve virksomhed som leasingvirksomhed i henhold til *stk. 1*. Samtlige betingelser skal opfyldes, før der kan gives tilladelse til at udøve virksomhed som leasingvirksomhed.

Betingelserne stiller ikke et krav om, at virksomheden skal udøves i selskabsform.

Det følger af forslaget til *stk. 2, nr. 1*, at Finanstilsynet kan give tilladelse til virksomheder, der er hjemmehørende i Danmark eller et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået en aftale med på det finansielle område.

Virksomheder, der er hjemmehørende uden for dette geografiske område, vil derfor ikke kunne få en tilladelse til at udøve virksomhed som leasingvirksomhed, medmindre de opretter et datterselskab i f.eks. Danmark. En virksomhed er hjemmehørende i det land, hvor dets hovedkontor er beliggende.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at virksomhedens bestyrelse og direktion eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige opfylder betingelserne i § 4.

Lovforslagets § 4 indeholder kravene til egnethed og hæderlighed. For en nærmere beskrivelse af disse krav, henvises til bemærkningerne hertil.

I forbindelse med behandlingen af en ansøgning vil Finanstilsynet desuden kunne anmode Skatteforvaltningen om oplysninger om en virksomhed og dens personkreds, som er relevante for Finanstilsynets vurdering for at kunne give tilladelse. Tilsvarende vil Finanstilsynet kunne anmode

Skatteforvaltningen om oplysninger med henblik på undersøgelsen af, om en tilladelse eventuelt skal inddrages.

Anmodningen herom vil ske i henhold til forvaltningslovens § 28. Skatteforvaltningen kan efter anmodning sende oplysninger om relevante afgørelser, der er fremsendt til ansvarsvurdering igennem de sidste 5 år. Det vil sige oplysninger om skatte- og afgiftslovgivningen, herunder administrative straffesager, som Skatteforvaltningen har kompetence til at afgøre, og som vil være relevant for Finanstilsynets vurdering af, om en virksomhed skal opnå til tilladelse. Materiale, som Finanstilsynet selv kan søge frem, f.eks. oplysninger om konkurser, konkurskarantæner, vil ikke blive fremsendt af Skatteforvaltningen.

Materialet vil være udvalgt af Skatteforvaltningen efter en relevansvurdering af Finanstilsynets behandling af den konkrete ansøgning og vil alene behandles med det formål.

I forbindelse med udsøgningen vil Finanstilsynet skulle sende oplysninger om relevante CVR- og/eller CPR- numre.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at virksomheden har forretningsgange for betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler.

Det følger af kreditaftalelovens § 52 a, at virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 15 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, inden indgåelse af leasingaftalen skal vurdere forbrugerens fremtidige evne til at betale leasingaftalens løbende ydelser på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

Der gælder derfor ikke krav om, at der skal foretages en betalingsevnevurdering, hvis leasingvirksomheden ikke er underlagt tilsyn efter hvidvasklovgivningen og ikke er registreret efter registreringsafgiftslovens § 15. Dette gælder f.eks. for operationel leasing af biler, hvor der skal svares registreringsafgift, men hvor den forholdsmæssige registreringsgift ikke anmeldes gennem selvanmelderordningen men alene efter individuel ansøgning til Skatteforvaltningen.

Med lovforslagets § 35 foreslås kreditaftalelovens § 52 a ændret, så alle virksomheder omfattet af lov om leasingvirksomheder bliver omfattet af forpligtelsen til at gennemføre en betalingsevnevurdering.

Forretningsgangene efter den foreslåede bestemmelse skal bidrage til at sikre, at virksomheden drives forsvarligt og i overensstemmelse med de regler, der gælder for betalingsevnevurdering. Det skal derfor fremgå af forretningsgangene, hvordan virksomheden vil tilrettelægge sin virksomhed med henblik på overholdelse af reglerne om betalingsevnevurdering.

Vurderer Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om tilladelse til at udøve virksomhed som leasingvirksomhed, at forretningsgangene ikke er egnet til at sikre en efterlevelse af de nævnte regler, enten fordi disse er mangelfulde, eller fordi forretningsgangene er udtryk for en fejlagtig eller mangelfuld forståelse af de nævnte regler, opfylder leasingvirksomheden ikke betingelserne for at kunne få en tilladelse som leasingvirksomhed.

De nævnte forretningsgange for betalingsevnevurdering skal foreligge uanset, om virksomheden kun udbyder aftaler med erhvervsdrivende. Det skyldes, at tilladelsen til at udøve virksomhed som leasingvirksomhed giver adgang til at indgå leasingaftaler med både forbrugere og erhvervsdrivende.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at virksomheden har en holdbar forretningsmodel.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at virksomheden drives på et forsvarligt og økonomisk bæredygtigt grundlag. En holdbar forretningsmodel indebærer, at virksomheden har en klar og realistisk plan for, hvordan den vil opnå indtægter, dække sine omkostninger og opretholde sin drift på længere sigt. Det er væsentligt, at forretningsmodellen tager højde for relevante risici, herunder indtjenings-, kredit-, compliance- og operationelle risici.

Finanstilsynet vil i vurderingen af, om en virksomhed har en holdbar forretningsmodel, blandt andet se på, hvordan virksomheden på kort og lang sigt forventer at opnå indtægter, og om indtægtsgrundlaget er realistisk og tilstrækkeligt dokumenteret.

Kravet om en holdbar forretningsmodel skal blandt andet sikre, at virksomheden ikke drives på en måde, der kan skade kunder eller svække tilliden til leasingbranchen.

I forbindelse med en ansøgning om tilladelse, skal virksomheden beskrive virksomhedens forretningsmodel, som bl.a. kan indeholde en beskrivelse af virksomhedens værdigrundlag, nuværende og fremtidige væsentlige forretningsaktiviteter, kundesegmenter og størrelse. Desuden skal virksomheden med henblik på Finanstilsynets vurdering af holdbarheden sende relevant information, herunder om virksomhedens koncernforhold, væsentlige risici samt virksomhedens økonomiske forhold, dvs. regnskab og budgetter. Finanstilsynet vil afslå at give tilladelse, hvis virksomheden ikke har en holdbar forretningsmodel

Det foreslås i *stk. 3*, at ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i *stk. 2* er opfyldt, og en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve.

Bestemmelsen fastsætter de indholdsmæssige krav, som en ansøgning skal indeholde. Ansøgningen skal bl.a. vedlægges en forretningsgang for betalingsevnevurdering, som virksomheden skal have efter lovforslagets § 3, *stk. 2*, nr. 3. Ansøgningen skal endvidere indeholde en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve, så Finanstilsynet har mulighed for at vurdere, om en aktivitet er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det foreslåede *stk. 3* skal sikre, at der i forbindelse med en ansøgning medsendes det nødvendige materiale til at foretage en vurdering af, om tilladelse skal gives.

Bestemmelsen fraviger ikke forvaltningslovens § 29 om indhentelse af oplysninger til brug for offentlige myndigheders behandling af sager, der rejses ved ansøgning.

Der vil ske behandling af personoplysninger i forbindelse med behandling af en ansøgning om tilladelse som leasingvirksomhed. Denne behandling sker med hjemmel i den foreslåede lov og er nødvendig for at opretholde en retlig forpligtelse. Behandlingen er derfor i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6 og databeskyttelseslovens § 8, *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om tilladelse, uanset at betingelserne efter *stk. 2* er opfyldt, hvis virksomheden gentagne gange har fået beslaglagt eller konfiskeret leasede motorkøretøjer i forbindelse med grove overtrædelser af straffeloven og færdselsloven.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at virksomheden ikke systematisk bliver brugt af bandegrupperinger eller til anden organiseret kriminalitet.

Ved ansøgning om tilladelse skal virksomheden oplyse, om der inden for de seneste 5 år er sket beslaglæggelse eller konfiskation af leasede køretøjer.

Vurderingen af, om beslaglæggelser eller konfiskationer skal medføre et afslag efter bestemmelsen, skal ske ud fra en proportionalitetsvurdering. Det betyder, at der ikke automatisk vil blive lagt vægt på enkeltstående eller få tilfælde, men at Finanstilsynet vil foretage en samlet vurdering af omfanget i forhold til virksomhedens størrelse og aktivitet.

Ved vurderingen vil Finanstilsynet sammenligne antallet og karakteren af beslaglæggelser eller konfiskationer med, hvad der må anses for sædvanligt for virksomheder af tilsvarende størrelse og med tilsvarende forretningsmodel. Der tages således højde for, at større virksomheder med mange leasingaftaler statistisk set kan opleve flere hændelser end mindre virksomheder, uden at dette nødvendigvis indikerer systematiske problemer eller tilknytning til organiseret kriminalitet.

Proportionalitetsvurderingen skal sikre, at virksomheder ikke får et afslag på en ansøgning om tilladelse på baggrund af enkeltstående tilfælde, men kun når der er tale om et omfang, der væsentligt overstiger, hvad der er sædvanligt i branchen. Det vil altid bero på en konkret og individuel vurdering af de foreliggende omstændigheder.

Vurderer Finanstilsynet, at virksomheden har fået beslaglagt eller konfiskeret et leaset motorkøretøj i forbindelse med organiseret kriminalitet i større omfang end sædvanligt, vil Finanstilsynet afslå virksomhedens ansøgning.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at en ansøgning om tilladelse efter *stk. 1* skal indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning vedlagt de nødvendige oplysninger, jf. *stk. 3*.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en pligt for virksomheder til at indsende ansøgninger digitalt via www.virk.dk ved anvendelse af virksomhedens MitID.

Retsvirkningerne af den foreslåede bestemmelse vil være, at Finanstilsynet kan afvise ansøgninger, der ikke indsendes gennem den digitale selvbetjeningsløsning, medmindre virksomheden kan anvende undtagelsen i det foreslåede stk. 5, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at hvis en ansøgning undtagelsesvis ikke kan indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen vedlagt de nødvendige oplysninger sendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk er en it-løsning, hvor der kan forekomme driftsforstyrrelser. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ansøgning til Finanstilsynet undtagelsesvis vil kunne indsendes elektronisk pr. e-mail ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket. Denne undtagelse vil f.eks. være relevant i tilfælde af, at www.virk.dk ikke kan tilgås som følge af tekniske problemer, eller hvis det af systemmæssige årsager ikke er muligt at indsende ansøgningen via selvbetjeningsløsningen, fordi omfanget af ansøgning og bilag er for stort til at kunne håndteres i selvbetjeningsløsningen. Endvidere vil undtagelsen kunne anvendes i tilfælde af, at en ekstern rådgiver – f.eks. advokat eller revisor - som håndterer ansøgningen, ikke har eller kan få adgang til virksomhedens MitID.

Virksomheden vil i disse situationer kunne indsende sin ansøgning og bilag til Finanstilsynet pr. e-mail. Af hensyn til en effektiv sagsbehandling stilles der krav om, at virksomheden vil skulle anvende Finanstilsynets anmeldelsesblanket. På denne måde tilsigtes det, at virksomheden indledningsvis har givet de oplysninger, som Finanstilsynet sædvanligvis finder relevant til brug for sagsbehandlingen af sådanne ansøgninger.

Det foreslås i *stk. 6*, at en leasingvirksomhed snarest muligt skal underrette Finanstilsynet, hvis et af virksomhedens køretøjer, som er leaset ud, bliver beslaglagt eller konfiskeret.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre Finanstilsynet underretning om nye tilfælde af beslaglæggelse eller konfiskation efter, at virksomheden har fået tilladelse som leasingvirksomhed. Underretningen skal bruges til at føre tilsyn med, at virksomheden ikke systematisk bliver brugt af bandegrupperinger eller til anden organiseret kriminalitet. Er dette tilfældet, vil Finanstilsynet kunne inddrage tilladelsen efter det foreslåede § 10, stk. 1, nr. 6.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 3 stk. 4, og § 10, stk. 1, nr. 6.

Det foreslås i *stk. 7*, at en leasingvirksomhed snarest muligt skal underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Det følger af bestemmelsen, at der kun skal ske underretning til Finanstilsynet om ændringer til oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Det vil fremgå af tilladelsen, hvilke oplysninger der er tale om. Meddelelsespligten omfatter derfor ikke enhver ændring i oplysninger, som er indeholdt i det materiale Finanstilsynet har modtaget.

Bestemmelsen fastlægger underretningspligter for leasingvirksomheder, der er registreret i medfør af stk. 1, i tilfælde af, at der sker faktiske eller retlige ændringer i forhold til det, der blev lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Selv om bestemmelsen ikke indeholder et væsentlighedskriterium, forudsættes dog en grad af væsentlighed, idet den alene omfatter oplysninger, som Finanstilsynet må antages at have lagt vægt på ved beslutning om tilladelse eller vilkår herfor. Eksempelvis skal der gives meddelelse ved ændringer i virksomhedens bestyrelse og direktion eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse fastlægger reglerne om egnethed og hæderlighed for ledelsen i en leasingvirksomhed samt for indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed. Kravene om egnethed gælder for samtlige medlemmer af direktionen og indehaveren af

en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed. Kravene om hæderlighed gælder for samtlige medlemmer af bestyrelsen, direktionen samt indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Det foreslås i § 4, stk. 1, at et medlem af direktionen i en leasingvirksomhed, eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal have mindst 1 års erfaring fra en leasingvirksomhed og relevant erfaring med betalingsevnevurdering.

Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at de skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor direktøren tiltræder stillingen, eller hvor en leasingvirksomhed er en enkeltmandsvirksomhed, fra det tidspunkt hvor indehaveren, i forbindelse med en leasingvirksomhed søger om tilladelse til at virke som en leasingvirksomhed, og i hele den periode, hvori den pågældende varetager stillingen, eller er indehaver af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed. Når en person tiltræder en stilling som direktør for en leasingvirksomhed, eller hvor en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, ansøger om tilladelse til at virke som en leasingvirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen har mindst 1 års erfaring fra en leasingvirksomhed og relevant erfaring med betalingsevnevurdering og dermed, at den pågældende person opfylder kravene i det foreslåede stk. 1.

Kravet, om at personen skal have mindst 1 års erfaring fra en leasingvirksomhed, betyder, at personen skal have erfaring fra en virksomhed, der udbyder leasingaftaler, som defineret i lovforslagets § 2, nr. 2, på forholdsmæssig afgift i medfør af 3 b i registreringsafgiftsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 1. Bestemmelsen skal, at personen har erfaring med at indgå leasingaftaler og de forhold som knytter sig til sådanne aftaler, herunder brug af Skatteforvaltningens selvanmeldersystemer mv.

Det foreslås desuden at stille yderligere krav om, at personen skal have relevant erfaring med betalingsevnevurdering. Reglerne om betalingsevnevurdering følger af hhv. §§ 7 c og 52 a i kreditaftaleloven samt § 9 i lov om forbrugslånsvirksomheder. Erfaringen med betalingsevnevurdering er relevant for at sikre, at virksomheden er kompetent til at vurdere forbrugerens kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger. Den relevante erfaring kan være opnået via

personens tidligere beskæftigelse i f.eks. et pengeinstitut, et ejendomskreditselskab, en forbrugslånsvirksomhed, en leasingvirksomhed eller anden virksomhed. Det væsentlige er, at personen har beskæftiget sig med betalingsevnevurdering i praksis, men både erfaring som sælger, rådgiver, compliancemedarbejder mv. vil kunne blive betragtet som relevant. Det vil desuden bero på et konkret skøn i den enkelte sag, hvor længe personen skal have beskæftiget sig med betalingsevnevurdering, for at det udgør relevant erfaring.

Det er ikke muligt at dispensere for kravene til erfaring, herunder kravet om erfaring på mindst 1 år fra en leasingvirksomhed.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal opfylde kravene i nr. 1-4.

Det foreslåede vil medføre, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i leasingvirksomheder eller, indehaveren, hvis virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, skal opfylde krav om egnethed- og hæderlighed.

De foreslåede krav skal sikre en sund og forsvarlig ledelse af leasingvirksomheden.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en leasingvirksomhed, eller at indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Bestemmelsen skal sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en leasingvirksomhed, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Kravet, om at et ledelsesmedlem skal udvise tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen, indebærer, at ledelsesmedlemmet i forbindelse med udførelsen af det

konkrete hverv eller stillingen skal udvise den fornødne uafhængighed, som stillingen eller hvervet nødvendiggør.

For bestyrelsesmedlemmer betyder det eksempelvis, at det enkelte bestyrelsesmedlem i tilstrækkelig grad skal kunne agere uafhængigt af den daglige ledelse i leasingvirksomheden og således i tilstrækkelig grad kunne udfordre og overvåge direktionens arbejde. Dette indebærer bl.a., at det enkelte bestyrelsesmedlem ikke samtidigt med bestyrelseshvervet kan påtage sig hvervet som direktør i en leasingvirksomhed, hvor vedkommende er medlem af bestyrelsen. Tilsvarende betyder det for direktionsmedlemmer, at det enkelte medlem i tilstrækkelig grad løbende skal kunne overvåge, udfordre og føre tilsyn med ledende medarbejderes arbejde.

Ledelsesmedlemmer skal endvidere have et godt omdømme. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors og leasingsektorens omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektorerne. Hensynet hertil tilsiger, at også medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af den finansielle sektor og leasingsektoren vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche. Ved vurderingen, af om det pågældende bestyrelses- eller direktionsmedlem lever op til kravene i det foreslåede stk. 1, nr. 2, skal der derfor lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor og leasingsektoren.

Et medlem af ledelsen anses for at have et godt omdømme, hvis andet ikke er påvist, og hvis der ikke er nogen grund til at nære begrundet tvivl om personens gode omdømme. Finanstilsynet lægger alle relevante oplysninger til grund for vurderingen af, om bestyrelses- eller direktionsmedlemmet eller indehaveren har et godt omdømme. Ledelsesmedlemmet anses ikke for at have et godt omdømme, hvis vedkommendes personlige eller forretningsmæssige adfærd giver anledning til begrundet tvivl om personens evner til at sikre en sund og forsvarlig ledelse af leasingvirksomheden.

Denne vurdering baseres bl.a. på alle kriminelle og administrative overtrædelser, inddragelse af tidligere tilladelser, licenser eller lignende, tidligere afskedigelser og baggrunden herfor. Det omfatter også

administrative straffesager, som Skatteforvaltningen har behandlet. I vurderingen af medlemmets omdømme tager Finanstilsynet hensyn til alvoren af overtrædelsen, den tid der er gået siden overtrædelsen og personens opførsel i mellemtiden, herunder om der er tale om gentagne overtrædelser. Specielt i forhold til direktører vil det være vanskeligt at opretholde tilliden til vedkommende, hvis den leasingvirksomhed, som vedkommende leder, har modtaget gentagne påbud for manglende overholdelse af den finansielle lovgivning, denne lov eller har overtrådt skatte- og afgiftslovgivningen.

Kravene i stk. 2, nr. 1, vil til enhver tid skulle være opfyldt. Det vil indebære, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen eller fra det tidspunkt, hvor indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, søger om tilladelse og i hele den periode, hvori den pågældende varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør for en leasingvirksomhed, eller en enkeltmandsvirksomhed ansøger om tilladelse som leasingvirksomhed, påser Finanstilsynet, om personen eller indehaveren af enkeltmandsvirksomheden har et tilstrækkeligt godt omdømme, og om personen eller indehaveren vil kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen.

Finanstilsynet vil i forbindelse med vurderingen af, om et medlem af direktionen eller bestyrelsen har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed, tage hensyn til, i hvilken type af virksomhed den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost. På tilsvarende måde kan størrelsen og kompleksiteten af en leasingvirksomhed også indgå i vurderingen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, skatte- og afgiftslovgivningen, herunder administrative straffesager, denne lov eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at personen ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Det foreslåede vil medføre, at en person som udgangspunkt ikke kan udpeges som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør, hvis den pågældende er pålagt strafansvar for en overtrædelse af straffeloven, skatte- og afgiftslovgivningen, denne lov eller anden lovgivning på det finansielle område, ligesom personen som udgangspunkt må forlade sin stilling eller sit hverv, hvis personen bliver pålagt strafansvar for sådanne overtrædelser, efter at personen er udnævnt. Sker det ikke, kan Finanstilsynet i medfør af lovforslagets § 9, stk. 1 og 2, påbyde leasingvirksomheden at afsætte en direktør eller give et bestyrelsesmedlem et påbud om at nedlægge sit hverv. Inddragelse af administrativt strafansvar, der er pålagt af Skatteforvaltningen, er relevant, da dele af leasingsektoren har vist sig at være forbundet med grove forsætlige overtrædelser af afgiftslovgivningen. Udgangspunktet om ikke at udpege et bestyrelsesmedlem eller direktør, der er pålagt strafansvar ved domstolene udvides derfor til at omfatte relevante administrative straffesager, der er pålagt af Skatteforvaltningen, hvis forholdet medfører, at vedkommende ikke kan varetage stillingen eller hvervet på en betryggende måde, eller det vanskeliggør at opretholde tilliden til sektoren.

Da lov om visse leasingvirksomheder ikke betragtes som en del af den finansielle regulering, har det været nødvendigt at nævne denne lov specifikt i bestemmelsen, da en overtrædelse af denne lov også kan få betydning for Finanstilsynets vurdering af personens hæderlighed.

I vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal føre til, at den pågældende ikke kan udnævnes henholdsvis, skal fratræde, vil indgå, om det udviste forhold og adfærd giver grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage sit hverv eller sin stilling på en betryggende måde. Herudover vil hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor og leasingsektoren indgå i vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal medføre, at det pågældende ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen.

Det er således ikke enhver overtrædelse af straffe- og særlovgivningen, der vil føre til en reaktion fra Finanstilsynets side, herunder et afslag på ansøgning om Finanstilsynets egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller påbud om at nedlægge hvervet eller ansætte et direktionsmedlem. Allerede i dag har bestyrelsesmedlemmer og direktører efter Finanstilsynets praksis pligt til at indberette, hvis de er dømt for overtrædelse af straffelovens regler i kapitel 28 og 29 om berigelsesforbrydelser og andre strafbare

formuekrænkelser eller overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (markedsmisbrugsforordningen). Hertil kommer, at der også skal ske en vurdering i forhold til andre overtrædelser af lovgivning af relevans for branchen for leasing af motorkøretøjer. Det kan eksempelvis være overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i skatte- og selskabslovgivningen samt reglerne i færdselsloven om vanvidskørsel, der er særligt relevant for branchen for leasing af motorkøretøjer. I vurderingen indgår om overtrædelsen er tilstrækkelig alvorlig til, at det kan påvirke tilliden til branchen for leasing af motorkøretøjer, hvis et ledelsesmedlem er dømt for overtrædelser af færdselslovens regler om vanvidskørsel. Det vil ikke nødvendigvis være enhver overtrædelse, der vil medføre, at ledelsesmedlemmet ikke kan hæderlighedsgodkendes, men overtrædelsen skal have et omfang og en karakter, der er egnet til at svække tilliden.

Det strafbare forhold skal være fastslået ved dom eller ved, at ledelsesmedlemmet har vedtaget et bødeforelæg, jf. retsplejelovens § 832 eller ved Skatteforvaltningens administrative straffesager.

Dog kan Finanstilsynet efter lovforslagets § 9, stk. 7, gribe ind og kræve, at en direktør midlertidigt fjernes fra ledelsen, allerede når der er rejst tiltale for overtrædelse i en straffesag, og indtil sagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at den pågældende ikke længere opfylder kravene i det foreslåede stk. 2, nr. 2. Dette vil dog ikke gøre sig gældende ved de administrative straffesager.

Er det strafbare forhold pådømt i udlandet, vil dette kunne begrunde Finanstilsynets indgriben efter det foreslåede stk. 2, nr. 4.

For en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, gælder, at indehaveren skal leve op til hæderlighedskravene på tidspunktet for Finanstilsynets meddelelse af tilladelse, jf. lovforslagets § 3, stk. 2. En indehaver af en leasingvirksomhed kan ikke på tilsvarende måde som en direktør eller et bestyrelsesmedlem afsættes eller pålægges at nedlægge sit hverv i tilfælde af, at den pågældende efter Finanstilsynets meddelelse af tilladelse pålægges strafansvar. Konsekvensen af, at en indehaver af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, pålægges strafansvar omfattet af det foreslåede stk. 2, nr. 2, er derfor, at Finanstilsynet i medfør

af lovforslagets § 10 kan inddrage en leasingvirksomheds tilladelse, jf. lovforslagets § 10, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed, der er en leasingvirksomhed, ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Det foreslåede vil medføre, at et ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør eller indehaver, hvis den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind, uanset på hvilket stadie i rekonstruktionsbehandlingen eller de respektive insolvensbehandlinger vedkommende befinder sig. Bestemmelsen foreslås bl.a. anvendt i den situation, hvor ledelsesmedlemmets private økonomi er i en sådan uorden, at selve det forhold må anses for særdeles belastende for varetagelsen af den overordnede ledelse af en leasingvirksomhed. Som eksempler på økonomisk uorden kan nævnes, at vedkommende har restancer, er indberettet som dårlig betaler eller lignende.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed, der er en leasingvirksomhed, ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslåede vil medføre, at et ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør eller indehaver af en enkeltmandsvirksomhed, der er en leasingvirksomhed, hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om den pågældende har udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde, vil der blive lagt vægt på hensynet til at opretholde tilliden til leasingsektoren. Bestemmelsen skal sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en leasingvirksomhed, har en høj standard både i forhold til faglige- og ledelsesmæssige kompetencer men særligt i forhold til personlig

adfærd er det vigtigt, at ledelsesmedlemmer i leasingvirksomheder har en høj standard.

Viden om, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, kan begrunde, at Finanstilsynet vurderer, at en person ikke opfylder kravet.

Der skal dog foretages en individuel vurdering, hvor Finanstilsynet bl.a. kan lægge vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af den eller de virksomheder, der er gået konkurs. Der vil således være personer, f.eks. advokater og andre professionelle bestyrelsesmedlemmer, der ikke har været med til at drive virksomheden, men som alene er blevet indsat i en konkurstruet virksomheds ledelse med det formål at lukke virksomheden på en så hensigtsmæssig måde som muligt. I sådanne tilfælde vil det ikke komme en person til skade, at vedkommende har deltaget i ledelsen af en eller flere virksomheder, der er gået konkurs.

Andre eksempler på en tidligere udvist uforsvarlig adfærd kan være situationer, hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt, manglende overholdelse af påbud fra en offentlig myndighed eller grovere misbrugssituationer har været årsag til problemer i de virksomheder, som den pågældende tidligere har deltaget i ledelsen af som bestyrelsesmedlem eller direktør.

Finanstilsynet skal endvidere løbende vurdere, om ledelsen af en leasingvirksomhed sker på betryggende vis og gribe ind, hvis bestyrelsen eller direktionen har handlet til skade for leasingvirksomheden. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis leasingvirksomhedens ledelse ikke har sikret en ordentlig styring, har undladt at efterleve krav om god administrativ praksis og regnskabspraksis, eller har undladt at iværksætte fyldestgørende kontrolprocedurer. Hertil kommer andre tilfælde, hvor forsømmelser, dumdristighed eller passivitet har skadet den pågældende leasingvirksomhed, eller der er risiko for, at dette vil ske.

Svigt fra ledelsens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en virksomhed under tilsyn har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Det gør sig gældende uanset størrelsen og typen af virksomhed. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor

Finanstilsynet på grund af sin erfaring og kendskab til den konkrete virksomhed og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor.

Det foreslås i *stk. 3*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en leasingvirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i *stk. 1 og 2*. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet træffer afgørelse om ansøgerens egnethed og hæderlighed i overensstemmelse med det foreslåede § 4, *stk. 1 og 2*. Finanstilsynet modtager i den forbindelse oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 4, *stk. 1*, i forhold til den konkrete stilling, og Finanstilsynet inddrager alle relevante oplysninger i Finanstilsynets vurdering af den pågældendes egnethed og hæderlighed. Når Finanstilsynet har modtaget relevante oplysninger, vil Finanstilsynet træffe afgørelse om det pågældende bestyrelsesmedlem, direktionsmedlem eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed. Afgørelsen meddeles herefter vedkommende og samtidig orienteres den pågældende leasingvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 4*, at vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i *stk. 2*, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets meddelelse af afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning skal indeholde en varighed af afgørelsen, hvis afslaget er begrundet efter § 4, *stk. 2*. Det indebærer, at Finanstilsynet skal angive, hvor længe en afgørelse om, at en person ikke opfylder kravene i § 4, *stk. 2*, har virkning. Det vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der vil give anledning til afgørelsen eller påbuddet, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Virkningen af afgørelsens varighed vil være, at Finanstilsynet som udgangspunkt ikke efter udløbet af den tid, der er angivet, vil inddrage forholdet eller adfærden, der lå til grund for afgørelsen, i forbindelse med at personen, som afgørelsen vedrører, på ny måtte ansøge om Finanstilsynets godkendelse. Det gælder såfremt vedkommende ikke på ny, efter Finanstilsynets afgørelse, har begået samme forseelse eller adfærd, som oprindeligt lå til grund for Finanstilsynets

afgørelse. De forhold eller den adfærd, der lå til grund for Finanstilsynets vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, vil som udgangspunkt ikke forventes at have betydning for en ny vurdering.

Det foreslås, at varigheden som udgangspunkt skal sættes til et bestemt tidsrum målt i år, der ikke overstiger fem år dog således, at der er mulighed for, at det i særligt alvorlige sager kan fastsættes til ”indtil videre”.

Varigheden af afgørelser vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerende forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået, siden de pågældende forhold eller adfærd er ophørt. Ved vurderingen af fastsættelsen af afgørelsens varighed skal Finanstilsynet foretage en samlet vurdering.

Udmåling af varigheden vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der gav anledning til afgørelsen.

Det foreslås i *stk. 5*, at et medlem af bestyrelsen eller et medlem af direktionen i en leasingvirksomhed eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal give meddelelse til Finanstilsynet om forhold som nævnt i *stk. 1 og 2* i forbindelse med sin indtræden i leasingvirksomhedens ledelse for så vidt angår en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 3, *stk. 2, nr. 2*, og om forhold som nævnt i *stk. 2*, hvis disse forhold efterfølgende ændrer sig.

Forslaget indebærer, at hvis der efter tiltrædelsen indtræder forhold, som er af betydning for vurderingen af, om kravene til hæderlighed i *stk. 2*, fortsat kan anses for at være opfyldt, er den berørte person forpligtet til af egen drift at informere Finanstilsynet herom. Det vil herefter være op til Finanstilsynet at tage stilling til, om personen fortsat kan anses for at være hæderlig. Et ledelsesmedlem har f.eks. pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod personen, at personen har søgt om gældssanering, eller at der er rejst sigtelse mod personen for overtrædelse af lovgivningen nævnt i det foreslåede *stk. 2, nr. 2*.

De oplysninger, som Finanstilsynet modtager, indgår herefter i bedømmelsen af, om personen er egnet og hæderlig i medfør af de foreslåede *stk. 1 og 2*. Finanstilsynet er tillagt beføjelse til at pålægge en

leasingvirksomhed at afsætte et medlem af direktionen, hvis den pågældende ikke kan bestride stillingen, jf. lovforslagets § 9, stk. 6. Tilsvarende kan Finanstilsynet påbyde et medlem af bestyrelsen i en leasingvirksomhed at nedlægge sit hverv, hvis den pågældende ikke kan bestride hvervet, jf. lovforslagets § 9, stk. 1.

Det foreslås desuden, at Finanstilsynet får sanktionsmulighed til at nægte en leasingvirksomhed tilladelse efter lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 2, eller inddrage en eksisterende tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 5, i de tilfælde, hvor et eller flere medlemmer af en bestyrelse eller direktion ikke opfylder betingelserne til egnethed og hæderlighed i § 4.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet ligeledes kan inddrage en eksisterende tilladelse ved manglende efterlevelse af Finanstilsynets påbud om at afsætte direktøren eller manglende efterlevelse af påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv, jf. lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 5.

Hvis en indehaver af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, ikke varetager sit hverv som indehaver på betryggende vis, kan Finanstilsynet, inddrage indehaverens tilladelse, jf. lovforslagets § 10, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 6*, at drives en leasingvirksomhed som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, gælder stk. 1-5 for den eller de ledelsesansvarlige for leasingvirksomheden.

Forslaget vil medføre, at i de tilfælde, hvor en leasingvirksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, skal den eller de ledelsesansvarlige for leasingvirksomheden leve op til kravene om egnethed og hæderlighed.

Med den eller de ledelsesansvarlige for leasingvirksomheden forstås den eller de personer, der er ansvarlige for den overordnede henholdsvis daglige ledelse af leasingvirksomheden. Den formelle stillingsbetegnelse er ikke afgørende for, om en person anses for at være den ledelsesansvarlige. Det afgørende for, hvilke personer der omfattes af egnetheds- og hæderlighedskravene i medfør af den foreslåede bestemmelse, er således,

om de pågældende personer faktisk er ansvarlige for den overordnede og/eller den daglige ledelse af leasingvirksomheden.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede stk. 1-5.

Det foreslås med lovforslagets § 28, stk. 1, at strafbelægge overtrædelse af § 4, stk. 5, jf. § 4, stk. 2, nr. 2 og 3, og § 4, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 2, nr. 2 og 3.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 4, stk. 5, jf. § 4, stk. 2, nr. 2 og 3, er det pågældende ledelsesmedlem eller indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed. For en leasingvirksomhed, der er en juridisk person, som ikke har en bestyrelse eller en direktion, er ansvarssubjektet for overtrædelse af § 4, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 2, nr. 2 og 3, den eller de ledelsesansvarlige for leasingvirksomheden.

Den strafbare handling består f.eks. for ledelsesmedlemmet i ikke at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende strafansvar og insolvensbehandling i forbindelse med indtræden i leasingvirksomhedens ledelse eller efterfølgende, hvis forholdene ændrer sig. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, at et ledelsesmedlem ikke giver Finanstilsynet oplysninger om strafansvar i forbindelse med det pågældende ledelsesmedlems indtræden i ledelsen.

Oplysninger, om hvorvidt en direktør eller et bestyrelsesmedlem, en indehaver eller de øverste ledelsesansvarlige for eksempel er pålagt strafansvar eller er under konkursbehandling, er væsentlige for Finanstilsynets vurdering af den pågældendes hæderlighed.

Det er afgørende for tilliden til leasingsektoren, at medlemmer af ledelsen i leasingsektoren fremstår hæderlige, hvilket er baggrunden for, at overtrædelse af oplysningsforpligtelsen foreslås strafbelagt.

Til § 5

En leasingvirksomhed, der tilbyder leasingaftaler til forbrugere, hvor det af aftalerne fremgår, at forbrugeren efter leasingperiodens ophør, bliver ejer af køretøjet, skal i dag have tilladelse som forbrugslånsvirksomhed. Disse virksomheder er derfor registreret i et offentligt register hos Finanstilsynet.

Det følger af § 5 i lov om forbrugslånsvirksomheder. Øvrige former for leasing kræver derimod ikke tilladelse som forbrugslånsvirksomhed.

Det foreslås i § 5, *stk. 1*, at Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over virksomheder, der har fået tilladelse som leasingvirksomhed efter § 3.

Registeret skal være offentligt tilgængeligt for at sikre, at offentligheden har indsigt i, hvilke virksomheder der har fået tilladelse som leasingvirksomhed. På den måde vil det være muligt at kontrollere, om en virksomhed har tilladelse til at drive leasingvirksomhed, før man indgår en aftale med virksomheden om leasing.

Det foreslås i *stk. 2*, at registeret skal indeholde oplysninger om navn, adresse og CVR-nummer på virksomheden.

Leasingvirksomheder, der udelukkende udbyder leasingaftaler til forbrugere, hvor det af aftalerne fremgår, at forbrugeren efter leasingperiodens ophør, bliver ejer af køretøjet, skal i dag have tilladelse som forbrugslånsvirksomheder og er derfor som nævnt ovenfor registreret i Finanstilsynets register over forbrugslånsvirksomheder. Disse virksomheder foreslås fremadrettet reguleret af denne lov og vil derfor i stedet blive registreret i Finanstilsynets register over leasingvirksomheder.

Til § 6

Leasingvirksomheder, der udøver virksomhed med finansiel leasing, skal være registreret i Finanstilsynets hvidvaskregister. Finanstilsynet fører tilsyn med, at disse virksomheder overholder hvidvasklovens krav.

Leasingvirksomheder er herudover kun underlagt Finanstilsynets tilsyn, hvis de udbyder leje- eller leasingaftaler til forbrugere, hvor der i selve aftalen eller i en separat aftale er fastsat pligt til at købe aftalegenstanden. Disse virksomheder skal have en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed efter lov om forbrugslånsvirksomheder.

Det foreslås i § 6, *stk. 1*, at Finanstilsynet påser overholdelse af denne lov, regler udstedt i medfør af loven og kravene til betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler.

Finanstilsynets tilsyn er risikobaseret. Det betyder, at Finanstilsynet prioriterer sine indsatser til tilsynsområder med store risici højere end områder, hvor risiciene vurderes at være lavere. Prioriteringen af tilsynet med leasingvirksomheder vil derfor indgå i den samlede prioritering af Finanstilsynets tilsynsområder, hvor den tilsynsmæssige indsats skal stå i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger.

Finanstilsynets behandling af spørgsmål om overtrædelse af disse regler vil kunne opstå på baggrund af en klage fra en kunde hos en leasingvirksomhed. Finanstilsynet kan dog også behandle et spørgsmål af egen drift eller efter anmodning herom fra Finanstilsynets bestyrelse eller fra Forbrugerombudsmanden, som har mulighed for at gøre opmærksom på mere generelle forhold, som Forbrugerombudsmanden finder urimelige.

Finanstilsynet er ikke forpligtet til at behandle alle de sager, som Finanstilsynet får forelagt. Sager, hvor privatpersoner ønsker en afgørelse af en konkret tvist, skal på samme måde som det øvrige forbrugertilsyn, forlægges for Mæglingsteamet for Forbrugerklager og Forbrugerklagenævnet. En forbruger kan tillige indbringe sagen for domstolene. Klager fra erhvervsdrivende kunder hos en leasingvirksomhed kan indbringes for domstolene.

Finanstilsynets tilsyn efter det foreslåede stk. 1 vil omfatte et tilsyn med, at leasingvirksomheder omfattet af loven kun udøver virksomhed med tilladelse fra Finanstilsynet. Konstaterer Finanstilsynet, at en leasingvirksomhed udøver virksomhed i Danmark uden tilladelse, vil Finanstilsynet rette henvendelse til den pågældende virksomhed med henblik på, at virksomheden enten ophører med sin virksomhed eller opnår en tilladelse. Virksomheder, der udøver leasingvirksomhed uden tilladelse, vil kunne få et påbud fra Finanstilsynet om lovliggørelse eller en politianmeldelse for ulovlig virksomhed.

Finanstilsynets tilsyn efter det foreslåede stk. 1 vil endvidere omfatte leasingvirksomhedernes overholdelse af betingelserne for at opnå tilladelse, jf. lovforslagets § 3, stk. 2. Det vil sige, at Finanstilsynet efter denne bestemmelse påser, at betingelserne for at opretholde tilladelsen fortsat er til stede. Som eksempel kan nævnes, at Finanstilsynet vil påse, at

virksomheden har forretningsgange for betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler, hvis den udbyder leasingaftaler med forbrugere.

Det følger af § 52 a, at virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 15, eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, inden indgåelse af leasingaftalen skal vurdere forbrugerens fremtidige evne til at betale leasingaftalens løbende ydelser på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

Dette tilsyn skal sikre, at leasingvirksomhederne også i praksis efterlever sine forretningsgange for betalingsevnevurdering og foretager en betalingsevnevurdering i overensstemmelse med reglerne i kreditaftaleloven. Tilsynet vil ske i form af stikprøver og gennemføres som led i Finanstilsynets risikobaserede tilsyn.

Tilsynet med reglerne om betalingsevnevurdering skal være med til at sikre, at en forbruger ikke påtager sig en økonomisk forpligtelse, som vedkommende ikke kan overholde og derfor bliver forgældet. Leasingvirksomheden skal derfor undersøge den kommende leasingtagers indtægter og faste udgifter. Reglerne om betalingsevnevurdering stiller derimod ikke krav om, at leasingvirksomheden skal undersøge, hvor indtægterne kommer fra, ligesom reglerne om betalingsevnevurdering ikke forpligter leasingvirksomheden til at indberette en mistanke til hvidvasksekretariatet.

Hertil kommer, at en virksomhed ved en betalingsevnevurdering har et vist skøn over, hvordan og hvornår der er behov for at indhente dokumentation for de oplysninger, som indgår i en betalingsevnevurdering.

Finanstilsynet vil som led i sit tilsyn på en undersøgelse kunne udtage et antal kundemapper til kontrol. Hvis det i den forbindelse konstateres, at forretningsgangen er fulgt, og der er foretaget en individuel betalingsevnevurdering af kunden, så vil virksomheden have opfyldt sine forpligtelser. Dette tilsyn vil derfor ikke afdække mistænkelige transaktioner.

Det bemærkes endvidere, at en leasingaftale, hvor betalingsevnevurderingen har været mangelfuld, kun kan blive erklæret ugyldig, hvis betingelserne herfor er til stede, og hvis kunden ønsker dette. Det er derfor ikke sikkert, at leasingaftaler, hvor der ikke er foretaget en korrekt betalingsevnevurdering, bortfalder. Finanstilsynet fører dog alene et offentligretligt tilsyn, og det er derfor udenfor Finanstilsynets kompetence at erklære aftaler for ugyldige, denne kompetence er tillagt domstolene.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter *stk. 1* med den kompetence, bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Med forslaget vil bestyrelsen, jf. § 345, *stk. 12*, i lov om finansiel virksomhed, skulle træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v. Med bestemmelsen vil Finanstilsynets bestyrelse eksempelvis være kompetent til at træffe en beslutning om en reaktion, som retter sig mod en konkret leasingvirksomhed, der er omfattet af loven, men bestyrelsen vil også være kompetent til at træffe beslutning om reaktioner i principielle sager vedrørende lovfortolkning og lovanvendelse, herunder ændring af Finanstilsynets praksis, hvor der ikke nødvendigvis er en konkret leasingvirksomhed, som reaktionen retter sig mod.

En sag har et principielt indhold, når der er tvivl af en vis betydning om fortolkningen af en bestemmelse, eller hvis en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrører en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger for en eller flere virksomheder eller hele branchen kan f.eks. være afgørelser, der påbyder, at en bestemt praksis skal følges, hvilket vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for virksomhederne.

Derudover skal bestyrelsen træffe beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. § 345, *stk. 12*, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og godkende regler og vejledninger, der skal udstedes af Finanstilsynet i medfør af nærværende lovforslag, jf. § 345, *stk. 12*, nr. 7.

Ved regler forstås bekendtgørelser og cirkulærer. Finanstilsynets bestyrelse skal også godkende de vejledninger, som Finanstilsynet måtte finde behov for at udstede i medfør af loven. Forslaget skal ses som en naturlig konsekvens af bestyrelsens øvrige beføjelser, idet vejledninger dels er en kodificering af praksis i henhold til loven, som bestyrelsen med tiden vil fastlægge, og dels angiver fortolkningsbidrag m.v. vedrørende lovens bestemmelser. En vejledning retter sig mod de virksomheder, der skal administrere de regler, som vejledningen udmønter, og en vejledning forklarer, hvad virksomhederne i praksis skal gøre for at efterleve lovgivningens regler. En vejledning indeholder ikke lovkrav, nye eller yderligere regler, mener derimod en vejledning til forståelse af den lovmæssige regulering.

Med forslaget til *stk. 3*, kan Finanstilsynet inden for en nærmere fastsat frist påbyde de fysiske og juridiske personer, omfattet af denne lov, at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven, regler udstedt i medfør af loven eller overtrædelser af § 52 a i lov om kreditaftaler.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet mulighed for at meddele juridiske og fysiske personer et påbud om at ændre en bestemt adfærd eller handling. Det kan være, fordi en virksomhed eller person handler i strid med loven, eller fordi en virksomhed eller person undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter loven. Et påbud kan også gives til en sammenslutning af personer.

Muligheden for at udstede påbud om afsættelse af ledelsesmedlemmer fremgår særskilt af lovforslagets § 9. Meddelelse af denne type påbud omfattes ikke af nærværende bestemmelse, og der henvises derfor til § 9 med tilhørende bemærkninger.

Finanstilsynet fastsætter sin frist ud fra en konkret vurdering i den enkelte sag henset til overtrædelsens karakter. En alvorlig overtrædelse vil f.eks. kunne medføre, at fristen for efterlevelse af påbuddet er kortere end ved mindre alvorlige overtrædelser.

Forvaltningsretligt er et påbud en afgørelse, og det skal derfor ledsages af en begrundelse samt en klagevejledning.

Der bør ikke udstedes påbud for enhver overtrædelse af lovgivningen. Som udgangspunkt skal påbudsmuligheden anvendes i forbindelse med virksomheders og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

Med muligheden for at udstede påbud sikres Finanstilsynet et smidigt og hurtigt redskab til at sikre overholdelse af lovens regler. Et påbud kan eksempelvis anvendes i tilfælde, hvor en virksomhed har så store mangler i sine forretningsgange for betalingsevnevurdering, at Finanstilsynet anser det for nødvendigt at udstede påbud om forbedring af forholdet.

Der kan meddeles påbud for overtrædelse af både bestemmelser i denne lov og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Ved ukomplicerede og ikke væsentlige overtrædelser af formalia, og hvor virksomheden eller personen i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelse erkender, at der er begået en fejl, kan Finanstilsynet som et alternativ til et påbud vælge at indgå en mundtlig aftale med virksomheden eller personen om en straksforbedring. Med begrebet straksforbedring forstås, at virksomheden eller personen indvilliger i straks at rette op på forholdet i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud herom, og straksforbedring anvendes, hvor det vurderes, at et påbud vil fremstå unødigt formalistisk.

En påtale anvendes i forbindelse med en konstateret lovovertrædelse, der ikke længere består. Situationen foreligger både, hvor lovovertrædelsen vedrører en situation af midlertidig karakter, der nu er afsluttet, og hvor virksomheden af egen drift har bragt forholdet i orden. Består lovovertrædelsen stadig, kan en påtale ikke anvendes som reaktion. Det bemærkes dog, at ved grovere eller gentagne lovovertrædelser vil der i stedet eventuelt kunne foretages politianmeldelse.

Efter lovforslagets § 28, stk. 3, kan undladelse af at efterkomme et påbud straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse heraf er den fysiske eller juridiske person, som er modtager af påbuddet. For så vidt angår juridiske personer henvises der også til lovforslagets § 28, stk. 5, og bemærkningerne hertil.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse fastlægger Finanstilsynets beføjelse til at indhente oplysninger til brug for Finanstilsynets virksomhed.

Det foreslås i § 7, stk. 1, at leasingvirksomheder skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger, der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn med virksomhedens overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Det foreslåede vil indebære, at leasingvirksomheder har pligt til at give Finanstilsynet de oplysninger, som Finanstilsynet anmoder om som led i varetagelsen af sin tilsynsmyndighed. Oplysningsforpligtelsen skal iagttages under hensyntagen til § 9, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Som tvangsmiddel foreslås det, at Finanstilsynet kan udstede tvangsbøder, jf. lovforslagets § 28, stk. 1, når en virksomhed eller en person undlader at opfylde de pligter, som efter loven påhviler dem i medfør af det foreslåede § 7, stk. 1 og 2.

De nævnte virksomheder er kun forpligtet til at give oplysninger til Finanstilsynet efter anmodning. Som eksempel på oplysninger omfattet af forslaget § 1 kan nævnes forretningsgange om betalingsevnevurdering og oplysninger om virksomhedens forretningsmodel.

Der må alene behandles nødvendige personoplysninger i forbindelse med indhentelse af oplysninger efter lovforslagets stk. 1. Indhentelsen af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, litra c, hvorefter personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles ("dataminimering").

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. lovforslagets § 28, stk. 3. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 7, stk. 1, er virksomheder omfattet

af loven. Den strafbare handling består i ikke at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er en virksomhed, der ikke vil udlevere virksomhedens interne retningslinjer om betalingsevnevurdering.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysninger afgivet efter *stk. 1* hurtigst muligt skal berigtiges over for Finanstilsynet, hvis leasingvirksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med ”hurtigst muligt” forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet ”hurtigst muligt” er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med ”ikke har været korrekte” forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdt forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold. Det betyder bl.a., at der ikke gælder en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til et forretningslokale tilhørende en leasingvirksomhed, med henblik på indhentning af oplysninger til brug for Finanstilsynets virksomhed, herunder ved inspektioner.

Beskyttelsen efter § 72 i grundloven, som omhandler boligens ukrænkelighed, omfatter både bolig og erhverv. Indgreb kan kun ske på

grundlag af forudgående retskendelse, medmindre loven indeholder en særegen hjemmel til, at retskendelse er unødvendig. Bestemmelsen om Finanstilsynets adgang til virksomheder uden retskendelse udgør således en særegen undtagelse, og dermed bliver kravet om retskendelse efter grundlovens § 72, 2. pkt., for foretagelse af husundersøgelse, fraveget.

Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger. I tilfælde, hvor en virksomhed er af så begrænset størrelse, at virksomhedens forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at give Finanstilsynet de oplysninger, som er nødvendige til brug for tilsynsvirksomheden, samt tilfælde hvor en virksomhed på anden vis modvirker en inspektion.

Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor en tilsynsbelagt virksomhed undtagelsesvist nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med et ordinært inspektionsbesøg. Der kan også være tale om en særlig situation, der kræver, at Finanstilsynet skridter til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen.

Finanstilsynets tilsynsvirksomhed skal ske under iagttagelse af bestemmelserne i retssikkerhedsloven. Det følger af retssikkerhedslovens § 5, stk. 1, at der forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb skal ske underretning af parten om beslutningen. Dette udgangspunkt kan dog fraviges helt eller delvis, hvis øjemedet med tvangsindgrebets gennemførelse ville forspildes, hvis forudgående underretning skulle gives, jf. § 5, stk. 4, nr. 1, i retssikkerhedsloven.

Bestemmelsen giver desuden Finanstilsynet mulighed for at foretage inspektion uden forudgående varsling. Denne hjemmel skal alene anvendes af Finanstilsynet efter et almindeligt proportionalitetsprincip, i tilfælde hvor Finanstilsynet vurderer, at formålet med inspektionen ville blive forspildt, hvis inspektionen blev varslet. Udgangspunktet er således fortsat, at inspektioner hos de virksomheder, som er omfattet af lovforslaget, skal varsles på forhånd i det omfang, det er muligt. Hjemlen kan derfor tænkes

anvendt, f.eks. hvor en tilsynsbelagt virksomhed undtagelsesvist nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med en ordinær inspektion. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Finanstilsynet skrider til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden eller personen er en forudsætning for at håndtere situationen. Hvis en virksomhed undtagelsesvist skulle modarbejde en inspektion i disse situationer, er der ikke fundet grundlag for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til at foretage inspektioner uden retskendelse.

Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en virksomheds forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder.

I tilfælde, hvor det efter Finanstilsynets konkrete vurdering anses for nødvendigt at foretage kontrolbesøg uden forudgående varsling, skal der fortsat ske iagttagelse af almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder eksempelvis forbuddet mod selvinkriminering, jf. § 10, stk. 1, i retssikkerhedsloven, hvilket betyder, at en person, der er anklaget for et strafbart forhold, har ret til ikke at udtale sig om den påståede lovovertrædelse, ligesom vedkommende ikke kan blive tvunget til at medvirke til at opklare det påståede strafbare forhold.

En forudsætning for at anvende hjemlen til at foretage en inspektion er desuden, at Finanstilsynet ikke med rimelig grund har mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en strafbar lovovertrædelse, jf. retssikkerhedslovens § 9, idet sagen i sådanne tilfælde skal behandles efter reglerne i retsplejeloven om strafferetsplejen. Sagen vil i sådanne tilfælde skulle behandles af politiet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendig for

Finanstilsynets afgørelse af, om en virksomhed eller person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet ud over oplysninger fra virksomheder omfattet af loven, kan kræve oplysninger af virksomheder og fysiske personer, der ikke udøver tilsynsbelagt virksomhed, som er nødvendige for, at Finanstilsynet kan vurdere, om en virksomhed eller den fysiske person udøver tilsynsbelagt virksomhed i henhold til loven, hvis disse har informationer, som er nødvendige for, at Finanstilsynet kan vurdere, hvorvidt en virksomhed udøver tilsynsbelagt virksomhed og således burde have tilladelse som leasingvirksomhed.

Indhentning af oplysninger vil ske under iagttagelse af retssikkerhedsloven, herunder retssikkerhedslovens § 10 om forbuddet mod selvinkriminering.

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse fastlægger regler om Finanstilsynets muligheder for at afsætte et ledelsesmedlem af en leasingvirksomhed.

Det foreslås i § 9, stk. 1, at Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en leasingvirksomhed at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis bestyrelsesmedlemmet efter § 4, stk. 2, ikke kan varetage hvervet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet kan gribe direkte ind over for bestyrelsesmedlemmer i en leasingvirksomhed, som ikke opfylder kravene til hæderlighed, ved at påbyde personen at nedlægge sit hverv. Det foreslåede vil være hurtigt, effektivt og mindre indgribende over for leasingvirksomheden og dennes fortsatte drift end at inddrage virksomhedens tilladelse.

Det er forventningen, at en leasingvirksomhed selv griber ind over for det bestyrelsesmedlem, der ikke længere viser sig at være hæderlig til at varetage hvervet. Finanstilsynets indgrebsmuligheder skal derfor alene anvendes i de ganske særlige tilfælde, hvor det pågældende bestyrelsesmedlem ikke selv har nedlagt sit hverv.

Det foreslås i *stk. 2*, at varigheden af et påbud meddelt efter *stk. 1* på baggrund af lovforslagets § 4, *stk. 2*, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede medfører, at Finanstilsynets meddelelse af afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning og Finanstilsynets påbud til leasingvirksomhed om at afsætte en direktør grundet manglende hæderlighed skal indeholde varigheden af afgørelsen.

En varighedsangivelse angiver, hvor længe Finanstilsynet vil anse de passerende forhold for diskvalificerende for den pågældende part ved en eventuel ny ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsvurdering. Et påbud om at nedlægge hvervet på grund af manglende hæderlighed er absolut og vil påvirke personens hæderlighedsvurdering i alle virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn, og hvor der er krav om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse.

Det vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der giver anledning til påbuddet, hvor lang en varighed der skal fastsættes. Det foreslås, at varigheden som udgangspunkt fastsættes til et bestemt antal år, der ikke overstiger fem år, medmindre det er særligt alvorlige sager, hvorefter varigheden kan fastsættes til ”indtil videre”. Varigheden vil afhænge af grovheden af de passerende forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene forløber sig over, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. Finanstilsynet foretager en samlet vurdering ved fastsættelse af varigheden for påbuddet.

Et ledelsesmedlem vil ikke kunne forvente, at vedkommende straks efter afslutningen af en konkurs eller en gældssanering på ny kan anses for at opfylde kravene til egnethed og hæderlighed. Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe påbuddet skal gælde. Finanstilsynets afgørelser kan påklages til Erhvervsankenævnet af den leasingvirksomhed eller det bestyrelsesmedlem, som påbuddet retter sig imod, jf. lovforslagets § 23.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en leasingvirksomhed at nedlægge sit hverv, når der er rejst tiltale mod bestyrelsesmedlemmet i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, skatte- og afgiftslovgivningen, denne lov eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at bestyrelsesmedlemmet ikke opfylder kravene i lovforslagets §

4, stk. 2, nr. 2. Finanstilsynet fastsætter i den forbindelse en frist for efterlevelse af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde et medlem af bestyrelsen i en leasingvirksomhed at nedlægge sit hverv allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst, og indtil straffesagen er afsluttet. Det er en forudsætning for udstedelse af et påbud efter denne bestemmelse, at der er rejst tiltale mod den pågældende.

Da lov om visse leasingvirksomheder ikke betragtes som en del af den finansielle regulering, har det været nødvendigt at nævne denne lov specifikt i bestemmelsen, da en overtrædelse af denne lov også kan få betydning for Finanstilsynets vurdering af personens hæderlighed.

Det kan i nogle tilfælde være tidsmæssigt krævende at placere et strafansvar. Imidlertid tilsiger hensynet til leasingvirksomheden, kunderne og de almene samfundsinteresser, som ligger bag kravene om egnethed og hæderlighed, at Finanstilsynet får mulighed for at gribe ind over for et bestyrelsesmedlem på et tidligere tidspunkt for at afværge risikoen for, at vedkommende påfører en leasingvirksomhed skade. Finanstilsynets reaktion vil derfor ofte være påkrævet, så snart der er en bestyrket mistanke om, at det pågældende bestyrelsesmedlem har begået et strafbart forhold.

Ved vurderingen af, om der skal meddeles et midlertidigt påbud i medfør af denne bestemmelse, skal Finanstilsynet afveje forseelsens grovhed og det konkrete behov for at fjerne bestyrelsesmedlemmet over for hensynet til den pågældendes retssikkerhed.

Den endelige stillingtagen til, om en person opfylder betingelserne for at være bestyrelsesmedlem i en leasingvirksomhed, i tilfælde hvor denne midlertidigt er fjernet fra virksomhedens ledelse, forudsættes at finde sted i forbindelse med afgørelsen af straffesagen, jf. § 79 i straffeloven. Det følger af denne bestemmelse, at man i forbindelse med domfældelse for en strafbar handling ved dom kan frakende den dømte retten til at udøve erhverv, som er underlagt krav om autorisation eller godkendelse. Hermed sikres det, at der foretages et samlet opgør med retsfølgerne af en lovovertrædelse.

Sker der i en straffesag ikke samtidig pådømmelse af spørgsmålet om egnethed og hæderlighed, vil spørgsmålet efterfølgende kunne prøves ved

domstolene. Det kan bl.a. ske ved, at Finanstilsynet udsteder et påbud direkte til personen, jf. det foreslåede stk. 1, og den person, som påbuddet retter sig imod, forlanger, at påbuddet indbringes for domstolene, jf. det foreslåede stk. 8. Der vil ved en prøvelse af Finanstilsynets påbud kunne tages hensyn til den allerede udmålte straf, således som det ville være sket, hvis strafudmålingen og rettighedsfrakendelsen var sket samtidig med afgørelse af straffesagen.

Inden Finanstilsynet påbyder et medlem af bestyrelsen i en leasingvirksomhed at nedlægge sit hverv, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som påbuddet retter sig mod.

Overtrædelse af påbud udstedt med hjemmel i stk. 1 og 3, er strafbelagt, jf. § 28, stk. 4. Ansvarssubjektet for overtrædelse af påbuddet er bestyrelsesmedlemmet i en leasingvirksomhed. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et påbud fra Finanstilsynet om at nedlægge sit hverv som bestyrelsesmedlem.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet af egen drift eller efter ansøgning kan tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 1 og 3. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt ansøgeren. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset, og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år efter, at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Bestemmelsen vil være relevant i forhold til påbud, som ikke er tidsbegrænsede. Bestemmelsen vil indebære, at i tilfælde hvor en person, som er blevet påbudt at nedlægge sit hverv, ansøger om at få påbuddet tilbagekaldt, men hvor Finanstilsynet afslår denne ansøgning, indføres der som udgangspunkt samme mulighed for at kunne forlange et afslag på ansøgning om tilbagekaldelse indbragt for domstolene af Finanstilsynet som efter det foreslåede stk. 8, hvor der gives mulighed for at kunne forlange et påbud indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Det indebærer, at ansøgeren vil kunne forlange, at Finanstilsynet indbringer sagen for

domstolene senest 4 uger efter, at vedkommende har indgivet begæring herom til Finanstilsynet.

Det er ikke muligt at begære et afslag på at omgøre et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Det er heller ikke muligt at begære et afslag på tilbagekaldelse af et tidsubegrænset påbud indbragt for domstolene, før der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år efter, at en domstol senest har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse. Tidsbegrænsningen for, hvornår et afslag kan forlanges indbragt for domstolene, foreslås indført for at sikre, at ikke ethvert afslag på tilbagekaldelse af et påbud vil kunne forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Dette skyldes, at der må forventes at forløbe en tilstrækkelig tidsperiode fra påbuddet er udstedt, til forholdene, der har dannet grundlag for det af Finanstilsynet udstedte påbud eller har dannet grundlag for, at en domstol har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse, har ændret sig.

De foreslåede begrænsninger har kun betydning for muligheden for at kræve sagen indbragt for domstolene af Finanstilsynet. En person, som har modtaget et afslag på sin ansøgning, vil til enhver tid have mulighed for selv at anlægge sag ved domstolene.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan inddrage en leasingvirksomheds tilladelse, jf. § 10, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud, som er meddelt i medfør af stk. 1 eller 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet får kompetence til at inddrage en virksomheds tilladelse, hvis ét eller flere ledelsesmedlemmer ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. En tilbagekaldelse af tilladelse til at bedrive leasingvirksomhed er særligt indgribende, og bestemmelsen vil derfor alene blive benyttet i de helt særlige situationer, hvor den person, som påbuddet retter sig mod, ignorerer et påbud.

En virksomhed, der har en selvangivertilladelse i medfør af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, men som får inddraget en tilladelse, kan herefter ikke udbyde leasingaftaler. Det medfører, at virksomheden ikke længere har mulighed for at forny og forlænge allerede indgåede leasingaftaler. Førtidig afbrydelse af leasingaftalen, debtorskifte,

genberegning af køretøjets afgiftspligtige værdi og værditabsberegning vil kræve indgivelse af ansøgning herom til Skatteforvaltningen, vedrørende håndteringen af virksomheden igangværende leasingaftaler, som dog vil kunne forsætte frem til leasingaftalens ordinære udløb.

En virksomhed, der er enkeltansøger i medfør af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1, men som får inddraget en tilladelse, kan herefter ikke udbyde leasingaftaler. Det medfører, at virksomheden ikke længere har mulighed for at forny og forlænge allerede indgåede leasingaftaler. Virksomhedens igangværende leasingaftaler, vil dog kunne fremsætte frem til leasingaftalens ordinære udløb, Virksomheden vil forsat skulle indgive ansøgning til Skatteforvaltningen vedrørende håndtering af virksomhedens igangværende leasingaftaler.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan påbyde en leasingvirksomhed at afsætte en direktør i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren efter § 4, stk. 2, ikke kan varetage stillingen. Varigheden af et påbud meddelt efter 1. pkt., skal fremgå af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre Finanstilsynet vil kunne påbyde en leasingvirksomhed at afsætte en direktør, som ikke længere opfylder kravene til hæderlighed i lovforslagets § 4, stk. 2.

En varighedsangivelse angiver, hvor længe Finanstilsynet vil anse de passerende forhold for diskvalificerende for den pågældende part ved en eventuel ny ansøgning om egnet- og hæderlighedsvurdering. Et påbud om at nedlægge hvervet på grund af manglende hæderlighed er absolut og vil påvirke personens egnet- og hæderlighedsvurdering i alle virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn og hvor der er krav om egnet- og hæderlighedsgodkendelse.

Det vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der giver anledning til påbuddet, hvor lang en varighed der skal fastsættes. Det foreslås, at varigheden som udgangspunkt fastsættes til et bestemt antal år, der ikke overstiger fem år, medmindre det er særligt alvorlige sager, hvorefter varigheden kan fastsættes til ”indtil videre”. Varigheden vil afhænge af grovheden af de passerende forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene forløber sig over og hvor lang tid der er

gået siden de pågældende forhold er ophørt. Finanstilsynet foretager en samlet vurdering ved fastsættelse af varigheden for påbuddet.

Efterlever en leasingvirksomhed ikke påbuddet, vil Finanstilsynet kunne benytte sin hjemmel i lovforslagets § 29, stk. 2, til at give tvangsbøder. Tvangsbøder anses for at være et bedre tvangsmiddel til at sikre et hurtigt, effektivt og mindre indgribende indgreb end muligheden for at inddrage virksomhedens tilladelse. Sidstnævnte mulighed bevares dog, men vil kun blive anvendt i særlige situationer, hvor alle andre indgrebsmuligheder er udtømte. Der henvises til bemærkningerne til stk. 9.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan påbyde en leasingvirksomhed at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, skatte- og afgiftslovgivningen, denne lov eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 2. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde en leasingvirksomhed midlertidigt at fjerne en direktør allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst, og indtil straffesagen er afsluttet. Det er en forudsætning for udstedelse af et påbud efter denne bestemmelse, at der er rejst tiltale mod den pågældende.

Da lov om visse leasingvirksomheder ikke betragtes som en del af den finansielle regulering, har det været nødvendigt at nævne denne lov specifikt i bestemmelsen, da en overtrædelse af denne lov også kan få betydning for Finanstilsynets vurdering af personens hæderlighed.

Det kan i nogle tilfælde være tidsmæssigt krævende at placere et strafansvar. Imidlertid tilsiger hensynet til leasingvirksomheden, kunderne og de almene samfundsinteresser, som ligger bag kravene om egnethed og hæderlighed, at Finanstilsynet får mulighed for at gribe ind over for et medlem af direktionen på et tidligere tidspunkt for at afværge risikoen for, at personen påfører en leasingvirksomhed skade. Finanstilsynets reaktion vil derfor ofte være påkrævet, så snart der er en bestyrket mistanke om, at det pågældende medlem af direktionen har begået et strafbart forhold.

Ved vurderingen af, om der skal meddeles et midlertidigt påbud i medfør af denne bestemmelse, skal Finanstilsynet afveje forseelsens grovhed og det konkrete behov for at fjerne vedkommende over for hensynet til den pågældendes retssikkerhed.

Den endelige stillingtagen til, om en person opfylder betingelserne for at være direktør i en leasingvirksomhed, i tilfælde hvor vedkommende midlertidigt er fjernet fra virksomhedens ledelse, forudsættes at finde sted i forbindelse med afgørelsen af straffesagen, jf. § 79 i straffeloven. Det følger af denne bestemmelse, at man i forbindelse med domfældelse for en strafbar handling ved dom kan frakende den dømte retten til at udøve erhverv, som er underlagt krav om autorisation eller godkendelse. Hermed sikres det, at der foretages et samlet opgør med retsfølgerne af en lovovertrædelse.

Bliver der under straffesagen nedlagt påstand om, at tiltalte ikke opfylder betingelserne til egnethed og hæderlighed i lovforslagets § 4, stk. 2, men der ved en fejl ikke sker pådømmelse af spørgsmålet, vil denne fejl kunne rettes gennem en anke af rettens afgørelse.

Sker der i en straffesag ikke samtidig pådømmelse af spørgsmålet om egnethed og hæderlighed, vil spørgsmålet efterfølgende kunne prøves ved domstolene. Det kan bl.a. ske ved, at Finanstilsynet udsteder et påbud til leasingvirksomheden, jf. det foreslåede stk. 6 og 7, og virksomheden forlanger, at påbuddet indbringes for domstolene, jf. det foreslåede stk. 8. Der vil ved en prøvelse af Finanstilsynets påbud kunne tages hensyn til den allerede udmålte straf, således som det ville være sket, hvis strafudmålingen og rettighedsfrakendelsen var sket samtidig med afgørelse af straffesagen.

Inden Finanstilsynet påbyder en leasingvirksomhed at afsætte en direktør, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som påbuddet retter sig mod. I denne fase vil bestyrelsen have mulighed for af egen drift at afsætte en direktør.

Overtrædelse af påbud udstedt i medfør af stk. 6 og 7 er strafbelagt, jf. § 29, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af påbuddet er virksomheder omfattet af loven. Den strafbare handling består i ikke at efterkomme et påbud fra Finanstilsynet om at afsætte en direktør.

Det foreslås i *stk.* 8, at påbud meddelt efter *stk.* 1, 3, 6 og 7, af leasingvirksomheden og den person, som påbuddet er rettet mod, kan forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest 4 uger efter, at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Den foreslåede bestemmelse er udtryk for et dobbelt retsprincip. Der stilles ingen formkrav til anmodningen. Den foreslåede bestemmelse afskærer ikke den pågældende leasingvirksomhed og den person, som påbuddet retter sig mod, fra selv at anlægge sag ved domstolene gennem den almindelige borgerlige retspleje.

En anmodning om indbringelse af sagen for domstolene tillægges som udgangspunkt ikke opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog har retten mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller forblive i sin stilling, mens sagen verserer for retten.

Det foreslås i *stk.* 9, at afgørelser i sager efter § 4, *stk.* 1 og 2, som træffes efter § 4, *stk.* 3, af leasingvirksomheden og den person, som afgørelsen vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om forhåndsgodkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Forslaget vil indebære, at retsstillingen for den virksomhed eller det ledelsesmedlem, som en afgørelse om afslag på en egnetheds- og

hæderlighedsansøgning retter sig mod, bliver den samme som for virksomheder og personer, der kan forlange et påbud om at nedlægge et hverv eller afsætte et ledelsesmedlem indbragt for domstolene. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde et dobbelt retssikkerhedsprincip i afgørelsessager, idet personen eller virksomheden også har mulighed for at indbringe en negativ egnetheds- og hæderlighedsafgørelse for Erhvervsankenævnet eller for selv at indbringe afgørelsen for domstolene.

Det foreslås i *stk. 10*, at har en leasingvirksomhed ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, jf. *stk. 6 og 7*, kan Finanstilsynet inddrage leasingvirksomhedens tilladelse, jf. § 10, *stk. 1, nr. 5*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet sikres en sanktionsmulighed, som vil kunne benyttes i de helt særlige situationer, hvor en leasingvirksomhed ignorerer såvel påbud som bøder.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden ikke kan fortsætte med at udøve leasingvirksomhed. Fortsætter virksomheden alligevel hermed uden tilladelse, kan virksomheden ifalde straf efter lovforslagets § 28, *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 11*, at drives en leasingvirksomhed som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, gælder *stk. 1-10* for den eller de ledelsesansvarlige i leasingvirksomheden.

Forslaget vil medføre, at i de tilfælde hvor en leasingvirksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, får Finanstilsynet de samme muligheder for at kunne gribe ind over for de ledelsesansvarlige i virksomheden som i de tilfælde, hvor virksomheden drives som en juridisk person med en egentlig direktion og/eller bestyrelse. På den måde sikres en effektiv håndhævelse af lovforslagets § 4, *stk. 5*, for så vidt angår leasingvirksomheder, der drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Med den eller de ledelsesansvarlige i leasingvirksomheden forstås den eller de personer, der er ansvarlige for den overordnede henholdsvis daglige ledelse af virksomheden. Den formelle stillingsbetegnelse er ikke afgørende for, om en person anses for at være den for leasingvirksomheden ledelsesansvarlige.

Det vil bero på en konkret vurdering, om det er reglerne for afsættelse af direktører eller reglerne om bestyrelsesmedlemmers nedlæggelse af deres hverv, der finder anvendelse. Det vil være afgørende for denne vurdering, hvilken kategori, der har flest lighedspunkter i forhold til den pågældende ledelsesansvarliges funktion.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 4, stk. 6.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, under hvilke nærmere omstændigheder Finanstilsynet vil få mulighed for at inddrage en virksomheds tilladelse som leasingvirksomhed.

Inden Finanstilsynet inddrager en leasingvirksomheds tilladelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden.

Det foreslås i § 10, stk. 1, at Finanstilsynet kan inddrage en leasingvirksomheds tilladelse efter § 3, hvis et eller flere forhold er opfyldt.

Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet kan gribe ind og inddrage en tilladelse, eksempelvis hvor leasingvirksomheden ikke gør brug af tilladelsen i en bestemt periode, hvis betingelserne for tilladelse ikke længere er til stede, eller ved grove og gentagen tilsidesættelse af pligter efter loven.

Det foreslås i stk. 1, nr. 1, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse som leasingvirksomhed, hvis virksomheden anmoder herom.

Det er en betingelse for, at virksomheden kan få tilladelsen inddraget, at virksomheden ophører med de leasingaktiviteter, som tilladelsen er givet til.

Det vil sige, at virksomheden efter, at Finanstilsynet har inddraget tilladelsen, ikke længere må indgå leasingaftaler efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at en tilladelse kan inddrages, hvis en virksomhed ikke gør brug af tilladelsen senest 12 måneder efter, at Finanstilsynet har meddelt tilladelse.

En virksomhed gør brug af en tilladelse, når virksomheden begynder at udbyde leasingaftaler efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

En virksomhed, der har fået tilladelse som leasingvirksomhed, har ikke gjort brug af tilladelsen, hvis denne alene har indgået leasingaftaler, der ikke er omfattet af loven. Som eksempel kan nævnes aftaler om leasing af motorkøretøjer med fuld registreringsafgift eller leasingaftaler om andet end motorkøretøjer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at en tilladelse kan inddrages, hvis en virksomhed ikke har udøvet leasingvirksomhed i en samlet periode på over 6 måneder.

Det vil sige, at virksomheden i 6 måneder ikke har indgået leasingaftaler, som er omfattet af denne lov.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at en tilladelse kan inddrages, hvis tilladelsen er opnået på baggrund af urigtige eller vildledende oplysninger eller på anden uretmæssig vis.

Det er en forudsætning, at oplysningerne har haft en vis betydning for Finanstilsynets beslutning. Endvidere er det en forudsætning, at oplysningerne har været bevidst urigtige. Er det sidste ikke tilfældet, må Finanstilsynet vurdere forholdet efter forslaget til nr. 5.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at en tilladelse kan inddrages, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse efter § 3.

Finanstilsynet kan inddrage en leasingvirksomheds tilladelse, hvis medlemmer af ledelsen eller, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, ikke opfylder kravene i lovforslagets § 4, da opfyldelsen af disse bestemmelser er en betingelse for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse efter lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 2. Lever et ledelsesmedlem eller en ledelsesansvarlig ikke længere op til kravene om egnethed og hæderlighed, vil Finanstilsynet kunne inddrage leasingvirksomhedens

tilladelse. Om det nærmere indhold af bestemmelserne om egnethed og hæderlighed henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4.

Inddragelse af tilladelse med henvisning til, at bestemmelserne i lovforslagets § 4 ikke længere er opfyldt, forudsætter, at Finanstilsynet har meddelt en leasingvirksomhed påbud om at afsætte direktøren eller har meddelt et medlem af bestyrelsen i en leasingvirksomhed påbud om at nedlægge hvervet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Hvis leasingvirksomheden ikke har afsat direktøren, eller bestyrelsesmedlemmet ikke har nedlagt hvervet inden for den fastsatte frist, vil tilladelsen kunne blive inddraget. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 9, stk. 5 og 10. Finanstilsynet er som offentlig myndighed underlagt et proportionalitetsprincip, hvilket medfører, at den mindst indgribende beføjelse altid skal anvendes ført, og derfor vil Finanstilsynet altid starte med et påbud før en eventuel inddragelse af tilladelse.

En indehaver af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, er ikke omfattet af den foreslåede påbudsbestemmelse i lovforslagets § 9. Det skyldes, at en enkeltmandsvirksomhed er en personligt drevet virksomhed. Virksomheden er således identisk med indehaveren, der som følge heraf ikke på tilsvarende måde som en direktør eller et bestyrelsesmedlem kan afsættes eller nedlægge sit hverv. I tilfælde hvor en indehaver af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, ikke længere lever op til kravene i § 4, kan Finanstilsynet i medfør af lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 5, derfor inddrage tilladelsen til at udøve leasingvirksomhed uden forudgående påbud. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til denne bestemmelses stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at Finanstilsynet kan inddrage virksomhedens tilladelse, hvis virksomheden gentagne gange har fået beslaglagt eller konfiskeret leasede køretøjer i forbindelse med grove overtrædelser af straffeloven og færdselsloven.

Bestemmelsen skal sikre, at virksomheden ikke systematisk bliver brugt af bandegrupperinger eller til anden organiseret kriminalitet.

Vurderingen af, om beslaglæggelser eller konfiskationer skal medføre inddragelse af en tilladelse efter bestemmelsen, skal ske ud fra en proportionalitetsbetragtning. Det betyder, at Finanstilsynet ikke automatisk

vil lægge vægt på enkeltstående eller få tilfælde, men at der foretages en samlet vurdering af omfanget i forhold til virksomhedens størrelse og aktivitet.

Ved vurderingen vil Finanstilsynet sammenligne antallet og karakteren af beslaglæggelser eller konfiskationer med, hvad der må anses for sædvanligt for virksomheder af tilsvarende størrelse og med tilsvarende forretningsmodel. Der tages således højde for, at større virksomheder med mange leasingaftaler statistisk set kan opleve flere hændelser end mindre virksomheder, uden at dette nødvendigvis indikerer systematiske problemer eller tilknytning til organiseret kriminalitet.

Proportionalitetsvurderingen skal sikre, at virksomheder ikke får inddraget sin tilladelse på baggrund af enkeltstående tilfælde, men kun når der er tale om et omfang, der væsentligt overstiger, hvad der er sædvanligt i branchen. Vurderingen vil altid bero på en konkret og individuel bedømmelse af de foreliggende omstændigheder.

Vurderer Finanstilsynet, at virksomheden har fået beslaglagt eller konfiskeret et leaset motorkøretøj i forbindelse med organiseret kriminalitet i større omfang end sædvanligt, vil Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at en tilladelse kan inddrages, hvis virksomheden har fået nægtet registrering eller bragt en registrering til ophør af Skatteforvaltningen efter registreringsafgiftslovens § 15, stk. 4.

Det følger af registreringsafgiftslovens § 14, at en virksomhed kan registreres som en såkaldt selvanmelder og derved opnå selvbetjeningsadgang til bl.a. at angive registreringsafgiften af køretøjer. Det følger af registreringsafgiftslovens § 15, at en virksomhed, der opfylder de i bestemmelsen nævnte betingelser, kan registreres under selvanmelderordningen.

Det følger af registreringsafgiftsloven § 3 b, stk. 14, at Skatteforvaltningen efter anmodning kan give tilladelse til, at en virksomhed, der er registreret som selvanmelder efter § 15, også for så vidt angår betaling af registreringsafgift efter § 3 b, kan få tilladelse til at angive den forholdsmæssige afgift efter § 14. Dvs. uden at der skal ansøges om en

særskilt tilladelse som nævnt i § 3 b, stk. 1, for hvert enkelt køretøj. Dette betegnes som en selvangiver.

Efter registreringsafgiftslovens § 15, stk. 4, kan Skatteforvaltningen nægte registrering eller bringe en registrering til ophør, hvis virksomheden eller virksomhedens ejer, bestyrelse, direktion eller anden ledelse har udvist en sådan adfærd, at det er nærliggende at antage, at virksomheden ikke vil overholde registreringsordningen.

Skatteforvaltningen vil f.eks. kunne nægte eller bringe en registrering til ophør, hvis virksomheden flere gange inden for de seneste år har angivet skatter og afgifter urigtigt eller undladt at betale skatter og afgifter rettidigt. I dette tilfælde vil Finanstilsynet også kunne inddrage en leasingvirksomheds tilladelse, jf. lovforslagets nr. 6.

Der henvises til registreringsafgiftslovens § 15, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

»Ifølge bemærkningerne ..., jf. Folketingstidende x, tillæg A, side ... .«

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at en virksomhed, der har fået bragt sin registrering som selvanmelder efter § 15 i registreringsafgiftsloven til ophør eller nægtet en registrering som selvanmelder, ikke vil kunne opretholde sin tilladelse som leasingvirksomhed.

Med dette lovforslags § 32, nr. 3, foreslås det, at told- og skatteforvaltningen skal give Finanstilsynet meddelelse om afgørelser efter registreringsaftalelovens § 15, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse efter § 3, hvis virksomheden groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov, hvidvasklovgivningen, skattelovgivningen og forpligtelsen til at foretage en betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler.

Bestemmelsen nævner udtrykkeligt en tilsidesættelse af forpligtelsen til at foretage en betalingsevnevurdering som eksempel på en tilsidesættelse af en forpligtelse, der kan medføre, at virksomhedens tilladelse kan inddrages. Det er dog en betingelse, at virksomheden groft eller gentagne gange har tilsidesat denne forpligtelse.

Bestemmelsen vil imidlertid også kunne anvendes til at sanktionere andre grove eller gentagne pligtforsømmelser. F.eks. vil dette anses for en grov tilsidesættelse af virksomhedens pligter efter denne lov, hvis en leasingvirksomhed ikke efterkommer et påbud fra Finanstilsynet om at afsætte sin direktør, jf. § 9, stk. 6.

Inddragelse af tilladelse er en indgribende foranstaltning, idet leasingvirksomheden ved en inddragelse af sin tilladelse mister muligheden for at udøve de aktiviteter, der kræves tilladelse til, hvilket kan betyde, at virksomheden helt må ophøre med at eksistere.

Det fremgår af bestemmelsen, at der skal være tale om grove eller gentagne overtrædelser. Inddragelse af tilladelse vil typisk først være aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet, og dette ikke er sket.

Det forudsættes som udgangspunkt, at en mindre indgribende reaktion er anvendt over for leasingvirksomheden, før tilladelsen inddrages, eller at forholdene i leasingvirksomheden indebærer, at virksomheden ikke har mulighed for at rette op på overtrædelserne inden for en tilpas kort tidshorisont. Kan forholdene i virksomheden rettes op ved en mindre indgribende reaktion end at trække virksomhedens tilladelse, skal den mindre reaktion vælges.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere kan inddrage en tilladelse efter § 3, når der er rejst tiltale mod indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning, skatte- og afgiftslovgivningen, denne lov eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at personen ikke opfylder kravene i § 4, stk. 2, nr. 2.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at udøve virksomhed som leasingvirksomhed, når der er tale om en enkeltmandsvirksomhed, allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst mod indehaveren i en sag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiell lovgivning, og indtil straffesagen er afsluttet, hvis en domfældelse vil indebære, at indehaveren ikke længere vil opfylde kravene i § 4, stk. 2, nr. 2. Det er en forudsætning for at kunne inddrage tilladelsen efter *stk. 2*, at der er rejst tiltale mod den pågældende indehaver.

Da lov om visse leasingvirksomheder ikke betragtes som en del af den finansielle regulering, har det været nødvendigt at nævne denne lov specifikt i bestemmelsen, da en overtrædelse af denne lov også kan få betydning for Finanstilsynets vurdering af personens hæderlighed.

Den foreslåede bestemmelse svarer til lovforslagets § 9, stk. 7, som giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde en leasingvirksomhed, der ikke er en enkeltmandsvirksomhed, midlertidigt at afsætte en direktør eller påbyde et bestyrelsesmedlem midlertidigt at nedlægge sit hverv allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst, og indtil straffesagen er afsluttet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 9, stk. 7.

En indehaver af en leasingvirksomhed kan ikke på tilsvarende måde som en direktør eller et bestyrelsesmedlem afsættes eller pålægges at nedlægge sit hverv i tilfælde af, at der er rejst tiltale mod den pågældende. Konsekvensen af, at der rejses tiltale mod en indehaver af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, er derfor, at Finanstilsynet i medfør af lovforslagets § 10, stk. 2, kan inddrage tilladelsen til at udøve leasingvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet inddrager en leasingvirksomheds tilladelse efter § 3, når virksomheden er registreret som ophørt i Det Centrale Virksomhedsregister eller er taget under konkursbehandling.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet inddrager en leasingvirksomheds tilladelse efter § 3, hvis virksomheden er registreret som ophørt i CVR-registeret eller er taget under konkursbehandling. Dermed kan Finanstilsynet også slette virksomheden fra Finanstilsynets virksomhedsregister, jf. § 5 i dette lovforslag.

Virksomheder, der er registreret som ophørt i CVR-registeret, har ikke længere en e-Boks, som et evt. høringsbrev kan sendes til. Når Finanstilsynet inddrager tilladelsen efter denne bestemmelse, skal der ikke ske partshøring af virksomheden, inden Finanstilsynet inddrager virksomhedens tilladelse som leasingvirksomhed efter § 3 og sletter virksomheden fra Finanstilsynets virksomhedsregister.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet sletter virksomhederne fra det offentlige register, jf. § 5, når tilladelsen er inddraget, jf. *stk. 1-3*, og meddeler dette til told- og skatteforvaltningen.

Det foreslåede er en konsekvens af, at virksomheden har fået inddraget sin tilladelse til at drive leasingvirksomhed, og derfor vil blive slettet i virksomhedsregisteret.

Finanstilsynet vil endvidere skulle meddele sletningen fra registeret til Skatteforvaltningen.

Det foreslås med lovforslagets § 33, nr. 2, at det er en betingelse for, at en virksomhed kan blive registreret efter selvangiverordningen, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, *stk. 14*, at virksomheden har tilladelse efter dette lovforslag. Når Skatteforvaltningen får meddelelse om sletning af en virksomhed fra Finanstilsynets register over leasingvirksomheder, så får Skatteforvaltningen mulighed for at bringe registreringen af virksomheden under selvangiverordningen, jf. § 15, *stk. 3*, i registreringsafgiftsloven, til ophør.

Det foreslås i *stk. 5*, at inddragelse af tilladelse i henhold til *stk. 1*, nr. 5, på baggrund af manglende opfyldelse af kravene i § 4, *stk. 2*, og inddragelse i henhold til *stk. 2*, af indehaveren af en leasingvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at inddragelse af tilladelse er meddelt leasingvirksomheden. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke afskære den pågældende indehaver, som en afgørelse om inddragelse af tilladelse retter sig mod, fra selv at anlægge sag ved domstolene gennem den almindelige borgerlige retspleje.

En anmodning om indbringelse af sagen for domstolene tillægges som udgangspunkt ikke opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog har retten mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende under sagens behandling kan opretholde tilladelsen, mens sagen verserer for retten.

Den foreslåede bestemmelse svarer til lovforslagets § 8, stk. 8, som giver mulighed for at prøve påbud om, at en leasingvirksomhed skal afsætte en direktør, eller påbud om, at et bestyrelsesmedlem skal nedlægge sit hverv, ved domstolene.

Baggrunden for det foreslåede stk. 5 er, at en indehaver af en leasingvirksomhed er identisk med virksomheden og derfor ikke kan afsættes eller pålægges at nedlægge sit hverv, når indehaveren ikke opfylder kravene om hæderlighed i lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 1-4, eller i de tilfælde hvor der rejses tiltale mod en indehaver af en leasingvirksomhed i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller skatte- og afgiftslovgivningen, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 2.

Konsekvensen af manglende opfyldelse af kravene i lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 1-4, eller af, at der rejses tiltale mod indehaveren, vil derfor være, at Finanstilsynet kan inddrage indehaverens tilladelse til at udøve virksomhed som leasingvirksomhed, jf. lovforslagets § 10, stk. 2.

Af retssikkerhedsmæssige årsager foreslås det med lovforslagets § 10, stk. 5, at Finanstilsynets inddragelse af tilladelse i henhold til lovforslagets § 10, stk. 2, kan forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager efter offentlighedsloven begrænses af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. § 14, 1. pkt., og § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Det er dog udelukkende adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven, der er begrænset. Parters rettigheder, herunder adgang til aktindsigt, skal afgøres efter forvaltningsloven. Afgørelse af, hvem der er part i forhold til Finanstilsynet, træffes efter lovforslagets § 20.

Tavshedspligten er også reguleret i en række andre love på det finansielle område, herunder lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder og lov om forsikringsformidling, der alle indeholder en tavshedspligtbestemmelse, der i hovedtræk svarer til den foreslåede bestemmelse i § 11.

Ved fortrolige oplysninger i den foreslåede bestemmelses forstand forstås oplysninger om en virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og fondsbørsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som uden om tilsynet er blevet offentliggjort ad andre kanaler i en sådan grad, at det er blevet almindeligt kendt.

Ved oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige, forstås oplysninger, der ikke direkte relaterer sig til enkelte kunders eller virksomheders forhold. Det drejer sig bl.a. om oplysninger om økonomiske eller forretningsmæssige forhold for personer og selskaber, som ikke er kunder i egentlig forstand, men som f.eks. kautionerer for kunder, har ejerandele i virksomhedens kunder eller på anden vis har en personlig, økonomisk eller forretningsmæssig tilknytning til kunder uden selv at være det.

Tavshedspligten er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold. Derudover er Finanstilsynets tavshedspligt en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne og kunderne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Begrebet tilsynsvirksomhed skal ses i forhold til de pligter, der er pålagt Finanstilsynet i medfør af lovforslagets kapitel 3. Det medfører bl.a., at sager, der relaterer sig til tilsynsforpligtelsen i § 6, hvorefter Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og kravene til betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler, er omfattet af tilsynsvirksomheden.

Oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sin reguleringsvirksomhed og informationsvirksomhed er ikke omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt. Fortrolighed i relation til disse dele af Finanstilsynets virksomhed, skal vurderes i forhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven.

Tavshedspligten omfatter også fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed fra udenlandske myndigheder.

Derudover er eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne, samt personer, der er ansat i virksomheder, som Finanstilsynet har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i tilsynets drift, også er omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt. Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

Det foreslås i *stk. 2*, at samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, ikke berettiger de personer, som nævnt i *stk. 1*, til at videregive fortrolige oplysninger.

Bestemmelsen vil indebære, at Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte virksomhedernes kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om, af konkurrencemæssige grunde, at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne og kunderne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra virksomhederne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er den pågældende virksomhed selv, der meddeler oplysningerne til tredjemand.

Oplysninger om virksomhedens kunder kan kun videregives med disses samtykke.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* dog ikke finder anvendelse på oplysninger i sager om betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler.

Der vil som udgangspunkt være aktindsigt i oplysninger, der ikke er omfattet af den særlige tavshedspligt, uanset om disse findes i en sag, som udelukkende vedrører betalingsevnevurdering, eller om de findes i andre sager i Finanstilsynet, som er omfattet af tilsynets generelle tavshedspligt. Hvis der for eksempel ønskes aktindsigt i oplysninger, som findes i en tilsynssag, som i øvrigt ikke vedrører betalingsevnevurdering, vil oplysningerne vedrørende betalingsevnevurdering blive ekstraheret fra denne sag og udleveret, mens resten af sagen vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Når Finanstilsynet anmoder en virksomhed om en redegørelse, vil Finanstilsynet sædvanligvis angive de relevante bestemmelser i den finansielle lovgivning, som vil være tema for redegørelsen. Virksomheden vil heraf kunne udlede, om de oplysninger, som den efterfølgende afgiver til Finanstilsynet, vil kunne udleveres i forbindelse med en begæring om aktindsigt. Ligeledes vil Finanstilsynet ved en inspektion, som specifikt vedrører betalingsevnevurdering, særligt gøre virksomheden opmærksom på, at materiale, som indsendes til Finanstilsynet, og oplysninger, som afgives, vil være omfattet af aktindsigt med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens § 30.

Når Finanstilsynet træffer afgørelse i sager om betalingsevnevurdering, vurderer Finanstilsynet, hvorvidt virksomheden overholder de offentligretlige adfærdsregler. Derimod behandler Finanstilsynet ikke konkrete tvister mellem en forbruger og en virksomhed omfattet af denne lov. Derfor vil sagerne typisk ikke indeholde oplysninger om konkrete kundeforhold. Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse sager findes sådanne oplysninger, for eksempel fordi kunden selv har indsendt dem til Finanstilsynet, eller fordi virksomheden i en redegørelse til Finanstilsynet har kommenteret en konkret sag, som har givet Finanstilsynet anledning til at undersøge virksomhedens praksis på et konkret område.

Hvis der søges aktindsigt i en sag, som indeholder oplysninger om konkrete kundeforhold, vil Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af aktindsigtsbegæringen skulle tage stilling til, om disse oplysninger kan udleveres. Drejer det sig om oplysninger om en privat kundes økonomiske forhold, vil disse oplysninger som udgangspunkt ikke kunne udleveres, idet der ikke er aktindsigt i enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, efter offentlighedslovens § 30, nr. 1.

Modtager Finanstilsynet en aktindsigtsbegæring, som vil indebære udlevering af oplysninger om kunder, vil Finanstilsynet i overensstemmelse med praksis i sager om aktindsigt i oplysninger vedrørende privatpersoner eller juridiske personer indhente en udtalelse fra den kunde, hvis oplysninger der ønskes aktindsigt i. Er spørgsmålet om, hvorvidt der kan meddeles aktindsigt i konkrete kundeoplysninger, af principiel karakter, vil Finanstilsynet forelægge sagen for Finanstilsynets bestyrelse, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelsen i *stk. 1* ikke er til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Det foreslåede vil indebære, at oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten i *stk. 1*, kan videregives af Finanstilsynet, hvis det ikke er muligt at identificere enkeltvirksomheder eller enkeltkunder blandt oplysningerne.

Det afgørende for muligheden for videregivelse efter den foreslåede bestemmelse vil være, at der er foretaget en fuldstændig anonymisering. Det vil således ikke være tilstrækkeligt at fjerne eller overstrege navne m.v., hvis det er muligt ud fra f.eks. oplysningernes kontekst at identificere den pågældende virksomhed eller kunde.

Sådanne oplysninger kan eksempelvis være årsberetninger m.v., når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres. Begrundelsen for denne fravigelse er, at når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres i den summariske eller sammenfattede form, da vil oplysningerne ikke længere anses for at være fortrolige.

Det foreslås i *stk. 5*, at fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en virksomhed omfattet af denne lov er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og hvis oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Med den foreslåede bestemmelse kan Finanstilsynet under visse omstændigheder kunne videregive fortrolige oplysninger til parterne i en civil retssag. Grunden til, at bestemmelsen ikke er medtaget i undtagelsesbestemmelsen i det foreslåede § 13, stk. 1, er, at bestemmelsen er atypisk i forhold til de i det foreslåede § 13, stk. 1, opregnede undtagelser, da der ikke er tale om en myndighed eller lignende. Oplysninger om kundeforhold kan ikke videregives. Fortrolighed med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde en virksomhed, gælder også efter, at denne medvirken er ophørt.

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomheds, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på det finansielle område til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog *stk. 2*.

Det fremgår af lovforslagets § 12, stk. 1, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i lovforslagets § 12 medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i lovforslagets § 12 begrænser dog ikke parterets ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Det fremgår udtømmende af forslaget til § 21, hvem der anses som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser efter denne lov. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parterets adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Det foreslåede medfører bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse af den finansielle regulering for så vidt angår indberetningen, ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

”Oplysninger om en person” skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet.

Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet indberettet af en person om

en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, herunder ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheder, der er under tilsyn.

Bestyrelsens eller ansattes indberetning til Finanstilsynet vil ikke være i strid med tavshedspligten i § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på det finansielle område, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelserne vedrører regler, som er under Erhvervsministeriets ressortområde, som vedrører det område, som er under tilsyn af Finanstilsynet, forstået som love og bekendtgørelser

Forslaget vil medføre, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Hvis en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelser.

Forslaget ændrer ikke på, at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager som følge af bestemmelsens ordlyd er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen, og adgangen til indsigt efter databeskyttelsesloven er som følge af bestemmelsens ordlyd begrænset i henhold til § 22, stk. 3, i databeskyttelsesloven

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at *stk. 1* ikke er til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 13, *stk. 1*.

Eventuel videregivelse af personoplysninger i medfør § 13, *stk. 1*, sker i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen, jf. lovforslagets bemærkninger til den foreslåede § 13.

Dette er f.eks. i forhold til videregivelse til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v.

Videregivelse i forbindelse med retssager, anlagt af den virksomhed eller den ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser, vedrørende f.eks. bagvaskelse, ærekrænkelser, osv., er ikke omfattet af § 13, *stk. 1*. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 12, *stk. 1*, til den virksomhed eller den ansatte, der er blevet indberettet om.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* endvidere ikke er til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til en forbrugslånsvirksomhed i forbindelse med sager om betalingsevnevurdering, jf. § 52 a i lov om kreditaftaler, jf. § 6, *stk. 1*, i denne lov, når kunden har givet samtykke til videregivelsen.

Det foreslås således, at Finanstilsynet i disse angivne typer af sager skal kunne videregive personoplysninger om en kunde til en leasingvirksomhed, hvis kunden samtykker til videregivelsen. Bestemmelsen stiller ikke formkrav til dette samtykke, men Finanstilsynet bør tilstræbe at indhente et skriftligt samtykke fra den berørte kunde i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen, for at sikre dokumentation for, at Finanstilsynet berettiget kan videregive en personoplysning under iagttagelse af de databeskyttelsesretlige regler.

Personoplysninger skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i artikel 3, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Dette omfatter bl.a.

oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelse af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende, enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Som det fremgår af bemærkningerne til stk. 1, er den foreslåede bestemmelse en specialregel (*lex specialis*) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Dette forslag ændrer ikke herpå. Finanstilsynet vil derfor være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen, - også selvom personen i medfør af det foreslåede stk. 3 har givet sit samtykke til videregivelsen af personoplysninger om denne til en finansiell virksomhed.

Det foreslås i *stk. 4*, at alle, der i henhold til stk. 3, modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den tavshedspligt, som er nævnt i stk. 1.

Det indebærer, at de myndigheder m.v., der er nævnt i § 13, stk. 1, som modtager personoplysninger efter den foreslåede bestemmelse, vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Dette svarer til, hvad der gælder efter det foreslåede § 14, stk. 1.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at bestemmelsen i § 11, stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives i henhold til de i nr. 1-10 opregnede undtagelser. Der er tale om en udtømmende opregning.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at fortrolige oplysninger kan videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i

forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Det er en forudsætning for at bringe bestemmelsen i anvendelse, at der foreligger mulige strafbare forhold af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Afgørelsen af, om der foreligger en overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse.

Oplysningerne kan videregives tidligt i arbejdsprocessen, hvor Finanstilsynet i sin sagsbehandling blandt andet undersøger om, der foreligger en overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen, men hvor denne sagsbehandling endnu ikke har klarlagt, om en fysisk eller juridisk person med rimelig grund er mistænkt for et strafbart forhold. Dermed kan politi og anklagemyndigheden på et tidligere tidspunkt inddrages i Finanstilsynets arbejde med at kortlægge eventuelle strafbare forhold.

Med bestemmelsen har Finanstilsynet mulighed for at drøfte en konkret sag med anklagemyndigheden eller politiet med henblik på at slå fast, om der er tale om et forhold, der bør give anledning til politianmeldelse, herunder om Finanstilsynet bør undersøge forholdet nærmere inden indgivelse af politianmeldelse, om sagen med fordel kan afgrænses til alene at vedrøre udvalgte forhold, eller om der slet ikke er tale om et strafbart forhold.

Dermed har Finanstilsynet mulighed for at målrette sin indsats, herunder undgå at indgive politianmeldelser, som anklagemyndigheden og politiet på forhånd ville kunne vurdere, ikke ville kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

Reglen medfører generelt en friere dialog mellem Finanstilsynet, anklagemyndigheden og politiet omkring Finanstilsynets arbejde og de udviklingstendenser, Finanstilsynet ser i sagerne og i sektoren.

Finanstilsynet har efter reglerne ikke pligt til at informere en fysisk eller juridisk person om, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet er derimod forpligtet til at overholde bestemmelserne i tvangsindgrebsloven, hvorefter bestemmelser, der forpligter en fysisk eller juridisk person til at give Finanstilsynet oplysninger, som udgangspunkt

ikke kan bringes i anvendelse, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. Finanstilsynet vil i øvrigt alene kunne videregive oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for Finanstilsynets, anklagemyndighedens og politiets virksomhed.

Det er Finanstilsynet, der skal vurdere, hvorvidt betingelserne for videregivelse er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog *stk. 2*.

Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til vedkommende minister som led i ministerens tilsyn med forvaltningen.

Videregivelse af fortrolige oplysninger, som hidrører fra myndigheder eller organer, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, jf. det foreslåede *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

Med den foreslåede bestemmelse kan Finanstilsynet videregive oplysninger til Erhvervsankenævnet, som er klageinstans for afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven m.v., jf. lovforslagets § 16. Indbringes Finanstilsynets afgørelse for domstolene, kan oplysningerne også videregives til domstolene.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Folketingets Ombudsmand.

Vælger en part i en sag at klage over en afgørelse, der er afsagt af Finanstilsynet, til Folketingets Ombudsmand, og vurderer ombudsmanden, at klagen giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse, vil ombudsmanden både skulle bedømme, om en afgørelse er i strid med det regelsæt, som Finanstilsynet har truffet sin afgørelse på baggrund af, og om Finanstilsynet

i sin sagsbehandling har handlet i strid med god forvaltningskik. I forbindelse med ombudsmandens prøvelse af en sag, vil Finanstilsynet være forpligtet til at meddele ombudsmanden de oplysninger samt udlevere de dokumenter m.v., som forlanges af ombudsmanden.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. dog *stk. 2*.

Videregivelse af fortrolige oplysninger, som hidrører fra andre myndigheder eller organer, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, jf. § det foreslåede *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner, jf. dog *stk. 2*.

Videregivelse af fortrolige oplysninger, som hidrører fra andre myndigheder eller organer, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, jf. § det foreslåede *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Statsrevisorerne og Rigsrevisionen. Fortrolige oplysninger kan videregives til disse institutioner på baggrund af deres rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen.

Adgangen til videregivelse af fortrolige oplysninger til Statsrevisorerne og Rigsrevisionen beror på disse institutioners rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen. Statsrevisorerne og Rigsrevisionen kan således indhente alle oplysninger, der er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for deres arbejde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en virksomhed omfattet af denne lov, og kurator, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en virksomhed omfattet af denne lov,

under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

I lovforslaget findes der ikke regler om en særlig procedure for afvikling af virksomheder omfattet af loven. Derfor vil det kun være skifteretten og kurator, som Finanstilsynet vil kunne videregive oplysninger til i henhold til denne bestemmelse. Det er en forudsætning for at videregive oplysningerne, at de pågældende modtagere har behov herfor til varetagelse af deres opgaver. Har personerne derfor ikke selv redegjort nærmere for deres behov for at indhente oplysningerne, eller finder Finanstilsynet ikke, at vedkommende har givet en fyldestgørende redegørelse herfor, vil Finanstilsynet spørge nærmere ind til behovet for indhentelse af oplysningerne, før Finanstilsynet træffer endelig beslutning om at udlevere disse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 9*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske under forudsætning af, at modtageren har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver.

Videregivelse efter den foreslåede bestemmelse kan ske på anmodning eller af egen drift.

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen. Det er et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, dvs. at der er et legitimt formål med videregivelsen, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver.

Den foreslåede bestemmelse giver endvidere mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan

videregive oplysninger direkte til Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 10*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til told- og skatteforvaltningen.

Bliver Finanstilsynet i forbindelse med sit tilsyn opmærksom på, at leasingvirksomheden har foretaget fejlagtig beregning af registreringsafgift, vil denne oplysning kunne videregives til Skatteforvaltningen.

Bestemmelsen tænkes også benyttet i forbindelse med Finanstilsynets sagsbehandling af ansøgninger om tilladelse efter § 3 fra leasingvirksomheder, hvor der kan være behov for at anmode Skatteforvaltningen om at oplyse, om de har kendskab til virksomheden eller dennes ledelse. Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet eksempelvis vil kunne oplyse navnet på en virksomhed, som har søgt om tilladelse, inden tilladelse er givet, hvilket er en fortrolig oplysning. Det foreslåede vil give bedre mulighed for, at Finanstilsynet og Skatteforvaltningen kan indgå i et samarbejde om tilsynet med leasingvirksomheder.

Det er en forudsætning for videregivelsen, at oplysningerne er relevante for varetagelsen af Finanstilsynets eller Skatteforvaltningens opgaver.

Det foreslås i *stk. 2*, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af *stk. 1, nr. 2, 5 og 6*, alene kan ske, hvis de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og hvis oplysningerne er modtaget fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med virksomheder omfattet af denne lov.

Bestemmelsen vil medføre, at Finanstilsynet skal indhente en udtrykkelig tilladelse til videregivelse af fortrolige oplysninger fra de kompetente tilsynsmyndigheder, som Finanstilsynet har modtaget oplysningerne fra, hvis Finanstilsynet skal kunne videregive de fortrolige oplysninger.

Eventuel videregivelse af personoplysninger efter de foreslåede bestemmelser i § 11, *stk. 3-5*, og § 13, *stk. 1*, sker i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 11*, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til politiet, når det er relevant for varetagelsen af Finanstilsynets eller politiets opgaver.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet eksempelvis vil kunne oplyse navnet på en virksomhed, som har søgt om tilladelse, inden tilladelse er givet, hvilket er en fortrolig oplysning, hvormed Finanstilsynet kan anmode politiet om oplysninger til brug for behandlingen af en ansøgning om tilladelse som leasingvirksomhed.

Muligheden tænkes særligt anvendt i forbindelse med Finanstilsynets sagsbehandling af ansøgning om tilladelse efter lovforslagets § 3, hvor der kan være behov for at anmode politiet om oplysninger om beslaglæggelse og konfiskation af leasede motorkøretøjer.

Til § 14

Det foreslås i *stk. 1*, at modtagere af fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, jf. § 13, stk. 1, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den tavshedspligt, der er nævnt i § 11, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse bliver den, der modtager oplysninger fra Finanstilsynet i medfør af en af de undtagelser, som er nævnt i forslaget til § 13, stk. 1, omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, i det omfang der er tale om fortrolige oplysninger. Bestemmelsen indebærer ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen. Bestemmelsen har derfor bl.a. ingen indflydelse på en forsvarers ret til at blive gjort bekendt med sagens materiale, jf. herved det foreslåede § 13, stk. 1, nr. 1. Når Finanstilsynet videre giver denne type oplysninger, skal Finanstilsynet samtidig orientere modtager om, at det er fortrolige oplysninger omfattet af § 11.

Det foreslås i *stk. 2*, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet til pålæggelse af sanktioner, eller hvis Finanstilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Det foreslåede indebærer en retlig begrænsning i Finanstilsynets anvendelse af oplysninger, som Finanstilsynet modtager. Bestemmelse vil medføre, at

Finanstilsynet alene må anvende fortrolige oplysninger som led i varetagelsen af Finanstilsynets tilsynsopgaver efter lovgivningen.

Til § 15

Den foreslåede bestemmelse omhandler Finanstilsynets offentliggørelse af reaktioner og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Det foreslås i § 15, stk. 1, at Finanstilsynet med angivelse af virksomhedens navn skal offentliggøre de oplysninger, der er omfattet af bestemmelsens nr. 1-4, på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog § 18.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en forpligtelse til at offentliggøre de oplysninger, der er omfattet af nr. 1-4, medmindre andet følger af lovforslagets § 18.

Den foreslåede § 15, stk. 1, nr. 1-4, oplister de tilfælde, hvor Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner m.v. på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn.

Efter bestemmelsen skal Finanstilsynet offentliggøre navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelse, som angår personer. For så vidt angår interessentskaber, hvor en eller flere interessenter er fysiske personer, er disse omfattet af begrebet personoplysninger i henhold til databeskyttelsesloven.

Af lovforslagets § 19, stk. 1, og bemærkningerne hertil følger det, at offentliggørelse af en reaktion skal ske hurtigst muligt, og senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive

offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse af en tilsynsreaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til lovforslagets § 11. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Det foreslås i § 15, stk. 1, nr. 1, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre reaktioner givet efter § 6, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at reaktioner givet efter § 6, stk. 2, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

I forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således

fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår af lovforslagets § 18. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til offentliggørelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Finanstilsynets bestyrelse kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Finanstilsynet kan afgøre eller træffe beslutning i en sag uden at forelægge denne for bestyrelsen, hvis sagen er af uopsættelig karakter, og hvis øjemedet ellers ville forspildes, jf. § 22, stk. 2, i forretningsordenen for Finanstilsynets bestyrelse. Sådanne tilsynsreaktioner skal offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af Finanstilsynets bestyrelse, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Finanstilsynets

bestyrelse. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Finanstilsynets bestyrelse gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Det foreslås i *nr. 2*, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre reaktioner givet i henhold til § 6, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn.

Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af de reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af § 15, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen vil medføre, at reaktioner givet i henhold til § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

Efter den gældende § 354, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed træffer Finanstilsynets bestyrelse beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Den gældende § 354 a, stk. 1, 8. pkt., fastsætter, at reaktioner givet i henhold til § 345, stk. 12, nr. 6, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn.

Reaktioner givet til virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil alene blive offentliggørelse af Finanstilsynets side. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside. Det følger modsætningsvist af den foreslåede § 18.

Det foreslås i *nr. 3*, at Finanstilsynets på sin hjemmeside offentliggør beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning, jf. § 6, stk. 2, i nærværende lovforslag, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, er det kun Finanstilsynet, som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelse skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Er der derimod tale om fysiske personer, vil der ikke ske offentliggørelse. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring. I forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sager om afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse.

Gør en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelsen eller beslutningen. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår af den foreslåede § 18. Indstilles det, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til offentliggørelsesversion blive vedlagt udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kan en offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed reaktionen vedrører. Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter reaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse samt beslutninger om at overgive sager efter lovforslaget eller regler udstedt i medfør af lovforslaget til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden at sagen har været behandlet af Finanstilsynets

bestyrelse. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis, som Finanstilsynets bestyrelse gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om bl.a. erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Det foreslås i § 15, stk. 1, nr. 4, at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre overtrædelser af forbuddet mod at udøve virksomhed som leasingvirksomhed uden tilladelse, jf. § 3.

Det foreslåede nr. 4 indebærer, at virksomheder, der overtræder forbuddet mod at udøve leasingvirksomhed uden tilladelse, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

Lovforslagets § 3 indeholder et krav om, at leasingvirksomheder skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle sikre, at offentligheden får oplysning om virksomheder, der driver virksomhed uden tilladelse, fordi der herved ikke er sikkerhed for, at disse virksomheder lever op til de grundlæggende krav, der skal være opfyldt for at udøve leasingvirksomhed.

Det foreslås i § 15, stk. 2, at Finanstilsynet kan beslutte, at offentliggørelse efter stk. 1, nr. 2-4, skal ske i form af et resumé.

Ved resumé forstås en kort gengivelse af hovedpunkterne i reaktionen. Finanstilsynet kan ved vurderingen af, om der skal udarbejdes og offentliggøres et resumé, inddrage bl.a. påtalens, påbuddets, tvangsbødens eller beslutningens længde og kompleksitet samt øvrige forhold, som taler for at offentliggøre et resumé frem for den fulde tekst.

Til § 16

Det foreslås i § 16, at indbringes en reaktion, der offentliggøres i henhold til § 15, stk. 1 og 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Det foreslåede vil medføre, at i det tilfælde, at en reaktion indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal det fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse. Status samt det efterfølgende resultat af anken vil ligeledes skulle offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Status kan f.eks. være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod der ikke skal ske offentliggørelse i tilfælde, hvor der ikke er sket nyt i sagen.

Til § 17

Det foreslås i § 17, stk. 1, at er en sag overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller er en sag afgjort med vedtagelsen af et administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog § 18, stk. 1. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e).

Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold og fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden ikke blive offentliggjort. F.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter bestemmelsen indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertil hørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 11 i lovforslaget. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i

sagsakter og aktlister, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Det foreslås i § 17, stk. 2, 1. pkt., at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter § 15, stk. 1, nr. 3, og hvor der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og skal sikre at offentligheden får et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede § 17, stk. 2, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, hvis virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter § 15, stk. 1, nr. 3, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det foreslås i stk. 2, 3. pkt., at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig før udløbet af ankefristen, eller hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 2, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller tredjemand. En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed.

En dom er ikke endelig før udløbet af ankefristen, eller hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Til § 18

Det foreslås i § 18, stk. 1, nr. 1 og 2, at offentliggørelse efter § 15, stk. 1, nr. 1-3, og § 17, stk. 1, ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Det drejer sig om de tilfælde, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller hvor en offentliggørelse vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at en offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden, vil ikke i sig selv være nok til at undtage for offentliggørelse. Den foreslåede undtagelse finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens væsentlige interesser krænktes. I forbindelse med offentliggørelse af politianmeldelser skal der derfor foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

Det foreslås i § 18, stk. 2, nr. 1 og 2, at offentliggørelse efter § 15, stk. 1-3, og § 16 ikke må indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i offentlighedsloven eller fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysninger, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1, vil indebære, at de offentliggjorte reaktioner m.v. ikke må indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i offentlighedsloven om begrænsningen i aktindsigt for

visse nærmere bestemte typer af oplysninger. Det vil bl.a. være oplysninger om virksomhedens private kunders økonomiske forhold, jf. § 30, nr. 1. For så vidt angår interessentskaber, hvor en eller flere interessenter er fysiske personer, vil oplysninger om interessentskabet, som reaktionen, den fældende dom eller den vedtagne bøde retter sig imod, ikke kunne undtages efter § 30, nr. 1. Oplysninger, som er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden, såsom erhvervshemmeligheder, vil efter omstændighederne være omfattet af § 30, nr. 2. Finder Finanstilsynet det nødvendigt at offentliggøre oplysninger om fysiske personer, der ikke er omfattet af § 30, nr. 1, i offentlighedsloven, finder reglerne i databeskyttelsesforordningen i øvrigt anvendelse.

Det foreslåede stk. 2, nr. 2, indebærer, at Finanstilsynet forud for en offentliggørelse af fortrolige oplysninger omfattet af bestemmelsen vil skulle indhente udtrykkeligt samtykke til at offentliggøre den eller de oplysninger, som er modtaget fra en udenlandsk tilsynsmyndighed, hvis Finanstilsynet ønsker at sådanne oplysninger skal indgå i den offentliggjorte version af reaktionen m.v.

Tilsynsmyndigheder i andre lande omfatter både tilsynsmyndigheder inden for eller uden for EU.

Det foreslås i § 18, stk. 3, at er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 1, skal der ske offentliggørelse efter § 15, stk. 1, nr. 1-3, og § 17, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog ikke finde sted, hvis der er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Det foreslåede vil medføre, at hvis offentliggørelse af en reaktion er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til virksomheden eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil reaktionen samt virksomhedens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til to år efter reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne reaktioner aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på to år. Kravet til efterfølgende offentliggørelse af en

reaktion gælder dog kun, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Det foreslås i § 18, stk. 4, at der ikke skal ske offentliggørelse af reaktioner efter § 15, stk. 1, nr. 1, om kravene i § 4, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 9 på en overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indeholder undtagelserne til det klare udgangspunkt om offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet ikke skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse efter § 4.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 9, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Det foreslåede indebærer, at der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget svarer til regler, der gælder på tværs af den finansielle regulering.

Til § 19

Det foreslås i § 19, stk. 1, 1. pkt., at offentliggørelse efter dette kapitel skal ske, hurtigst muligt efter, at personen eller virksomheden er underrettet om reaktionen eller beslutningen.

Ved ”hurtigst muligt” forstås som udgangspunkt senest dagen efter underretningen af den pågældende virksomhed eller fysiske person. Der er ikke formkrav til underretningen, der kan ske både mundtligt og skriftligt.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at kan Finanstilsynet ikke underrette den pågældende, kan der alligevel ske offentliggørelse.

Det er hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet skal inden da på forsvarlig vis have forsøgt at komme i kontakt med den pågældende juridiske eller fysiske person. Kan den pågældende juridiske eller fysiske person ikke længere kontaktes, eksempelvis fordi en virksomhed er ophørt med at eksistere, kan Finanstilsynet foretage offentliggørelse uden forudgående underretning.

Det foreslås i *stk. 2*, at det offentliggjorte skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører fysiske personer, dog kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Artikel 5 i databeskyttelsesforordningen indeholder en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, herunder fastsætter artikel litra e, at personoplysninger ikke må opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles.

I overensstemmelse med dette fremgår det af *stk. 2, 2. pkt.*, at offentliggjorte oplysninger, som vedrører fysiske personer, dog kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Ved ”offentliggørelse, som vedrører fysiske personer”, forstås offentliggørelser, hvor det er muligt at identificere den fysiske person, som nævnes i det offentliggjorte materiale, jf. også definitionen i databeskyttelsesforordningens artikel 2, nr. 1. Det vil eksempelvis være tilfældet i offentliggørelser af en påtale, et påbud, et administrativt bødeforelæg eller en tvangsbøde, der angiver navnet på den fysiske person, som påtalen, påbuddet, det vedtagne administrative bødeforelæg eller tvangsbøden retter sig mod.

Stk. 2, 2. pkt., vil ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor materiale offentliggøres i anonymiseret form på en sådan måde, at det hverken på

offentliggørelsestidspunktet eller et senere tidspunkt er muligt at identificere den fysiske person, som er omfattet af materialet.

Til § 20

Det foreslås i § 20, stk. 1, at er en reaktion m.v. er rettet mod en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 15, stk. 1, nr. 1, eller er en dom eller bødevedtagelse rettet mod eller vedtaget af en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 17, stk. 1, skal virksomheden offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed under tilsyn, vil skulle offentliggøre reaktioner givet efter det foreslåede § 6, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at de virksomheder, der er omfattet af loven, har pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på virksomhedens eventuelle hjemmeside, når der er faldet fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet skal offentliggøre sådanne resultater på Finanstilsynets hjemmeside, jf. det foreslåede § 17, stk. 1.

Virksomhedens offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme. Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden eksempelvis via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Retter reaktionen sig eksempelvis mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at reaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab.

Har virksomheden ikke en hjemmeside, skal offentliggørelse alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Overtrædelse af lovforslagets § 20 stk. 1, kan straffes med bøde, jf. lovforslagets § 28, stk. 2.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 20, stk. 1, er den virksomhed under tilsyn, som en reaktion m.v., bøde eller bødevedtagelse er rettet mod. Det betyder, at en virksomhed under tilsyn, der undlader at offentliggøre en reaktion m.v. eller en dom eller bødevedtagelse, der er omfattet af bestemmelsen, kan straffes med bøde.

Offentliggør Finanstilsynet en dom eller bødevedtagelse som resumé efter den foreslåede § 17, stk. 1, kan virksomheden ligeledes offentliggøre som resumé.

Det foreslås i § 20, stk. 2, at virksomhedens offentliggørelse af reaktionen mv. skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Ved offentliggørelsen af reaktionen skal lov om kapitalmarkeder iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse.

Skal virksomheden efter markedsmisbrugsforordningen offentliggøre intern viden, jf. artikel 17 i forordningen, skal offentliggørelse af reaktionen eller beslutningen afvente selskabsmeddelelsen. Kan virksomheden udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17, stk. 4 og 5, i forordningen, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder. Fjernelse af reaktionen fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i tre måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

I sager, der skal forelægges Finanstilsynets bestyrelse, og hvor der foretages partshøring efter forvaltningsloven, skal udkast til afgørelse eller beslutning sendes til parten, samtidig med at afgørelsen og det øvrige sagsmateriale sendes til bestyrelsesmedlemmerne, jf. § 35, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 877 af 24. juni 2025 om forretningsorden for bestyrelsen for Finanstilsynet. I sager omfattet af § 35, stk. 2, hvor Finanstilsynet vurderer, at der skal ske offentliggørelse, modtager parten tillige et udkast til afgørelsen eller beslutningen, som den påtænkes offentliggjort.

Overtrædelse af lovforslagets § 20 stk. 2, kan straffes med bøde, jf. lovforslagets § 28, stk. 2.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 20, stk. 2, er den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det betyder, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader at offentliggøre en reaktion m.v. hurtigst muligt og senest tre hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller undlader at offentliggøre senest på tidspunktet for offentliggørelse som påkrævet efter lov om kapitalmarkeder, kan straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 3*, at virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelsen vil medføre, at offentliggørelsen skal ske på virksomhedens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

I de tilfælde, hvor den fældende dom eller afgørelse ikke er endelig, eller den er anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme og afgørelser gælder således, selvom en dom eller afgørelse ikke er endelig.

Retter dommen eller bøden sig eksempelvis mod et datterselskab i en koncern, skal offentliggørelse ske på datterselskabets hjemmeside, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab.

Overtrædelse af lovforslagets § 20, stk. 3, kan straffes med bøde, jf. lovforslagets § 28, stk. 2.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 20, stk. 3, er den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det betyder, at en virksomhed omfattet af stk. 1, og som undlader at offentliggøre en dom eller bødevedtagelse, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller undlader at offentliggøre

senest på tidspunktet for offentliggørelse som påkrævet efter lov om kapitalmarkeder, kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 20, stk. 4, at samtidig med offentliggørelsen efter stk. 1-3, skal virksomheden indsætte et link på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, som giver direkte adgang til reaktionen, dommen eller bødevedtagelsen, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller en bødevedtagelse.

Med ”virksomhedens hjemmeside” menes den hjemmeside om virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden.

Med ”forsiden” menes hjemmesidens indgangsside eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller en bødevedtagelse.

Overtrædelse af lovforslagets § 20, stk. 4, kan straffes med bøde, jf. lovforslagets § 28, stk. 2.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 20, stk. 4, er den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det betyder, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader samtidig med offentliggørelse efter stk. 1-3 at indsætte et link med direkte adgang til reaktionen m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resumeet på forsiden af virksomhedens hjemmeside og på en synlig måde, kan straffes med bøde. Det betyder også, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader at lade det fremgå tydeligt af linket og eventuel tilknyttet tekst, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller en bødevedtagelse kan straffes med bøde, og at en virksomhed, omfattet af stk. 1, der fjerner informationerne for tidligt eller i strid med de principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 20, stk. 5, at kommenterer virksomheden reaktionen, dommen eller bødevedtagelse, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne. Fjernelse af linket på

forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Overtrædelse af lovforslagets § 20, stk. 5, kan straffes med bøde, jf. lovforslagets § 28, stk. 2.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 20, stk. 5, er den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det betyder, at en virksomhed omfattet af stk. 1, og som kommenterer på reaktionen m.v., dommen eller bødevedtagelsen efter stk. 1-3, og som undlader at gøre det i forlængelse heraf, eller hvor kommentarerne ikke er klart adskilt fra reaktion m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 20, stk. 6, at virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen.

Det foreslåede vil medføre, at når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal virksomheden give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen eller bødevedtagelsen eller et resumé heraf på Finanstilsynets hjemmeside efter § 17, stk. 1.

Overtrædelse af lovforslagets § 20, stk. 6, kan straffes med bøde, jf. lovforslagets § 28, stk. 2.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 20, stk. 6, er den virksomhed, som er omfattet af stk. 1. Det betyder, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader at give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelse efter stk. 1, hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, kan straffes med bøde. Det betyder også, at en virksomhed omfattet af stk. 1, som undlader at fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen, kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 20, stk. 7, at virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside kun gælder for oplysninger om juridiske personer.

Pligten til at offentliggøre reaktionen m.v. påhviler alene virksomheder, som er juridiske personer. Enkeltpersonvirksomheder er således ikke forpligtet til at offentliggøre en reaktion efter den foreslåede § 18. Afgørelser, som alene er rettet mod fysiske personer, er ikke omfattet af offentliggørelsespligten i stk. 1. Er en afgørelse rettet mod både en fysisk og en juridisk person, skal afgørelsen offentliggøres efter stk. 1, evt. i anonymiseret form afhængig af sagens karakter og hensynet til den fysiske person.

Til § 21

Det foreslås i § 21, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om leasingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Med forslaget vil Erhvervsministeren få bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om leasingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden samt til at fastsætte nærmere regler om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne.

Der vil være behov for visse undtagelser i forhold til offentliggørelsespligten. Det kan for eksempel være, hvor offentliggørelse kan medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, f.eks. hvis virksomhedens fortsatte drift vil blive truet, eller meget væsentlige interesser krænkes

Finanstilsynet skal ikke nødvendigvis afvente, at virksomheden offentliggør en redegørelse, idet der med bestemmelsen ved bekendtgørelse kan gives hjemmel til, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne. Denne mulighed kan kun benyttes i de situationer, hvor virksomheden enten har rent tekniske eller praktiske problemer, f.eks. på grund af it-nedbrud, eller tilfælde, hvor den manglende offentliggørelse er begrundet i, at virksomheden ikke – uden en reel

begrundelse – ønsker at offentliggøre redegørelsen. Hvis virksomheden efter lov om kapitalmarkeder skal udsende en selskabsmeddelelse, skal Finanstilsynets offentliggørelse dog afvente selskabsmeddelelsen.

I den forbindelse vil Erhvervsministeren kunne fastsætte bestemmelser om bødestraf ved manglende efterlevelse af forpligtelsen til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden.

Tilsvarende bemyndigelse som den foreslåede findes i den finansielle lovgivning, hvor bekendtgørelse nr. 1389 af 4. december 2024 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. bl.a. er udstedt i medfør af § 347 a i lov om finansiell virksomhed. I henhold til denne bekendtgørelse er de omfattede virksomheder forpligtede til at offentliggøre bl.a. Finanstilsynets vurdering af virksomheden på baggrund af Finanstilsynets inspektionsvirksomhed, såkaldte inspektionsredegørelser. Bestemmelsen skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til virksomhedens ledelse og ikke til aktionærer og kunder.

Til § 22

Forslaget til § 22, fastsætter, hvem der kan anses som part i forhold til Finanstilsynet. Opregningen er udtømmende, og bestemmelsen udgør således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb.

Det foreslås i *stk. 1*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer omfattet af denne lov, som Finanstilsynets har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslåede *stk. 1* vil medføre, at det er den virksomhed, som Finanstilsynet ”har truffet eller vil træffe afgørelse over for”, som er part i forhold til Finanstilsynet. Efter bestemmelsen er det således klart, at en virksomhed er part i forhold til Finanstilsynet i de sager, hvor Finanstilsynet har truffet en afgørelse over for virksomheden, eller hvor Finanstilsynet vil træffe en afgørelse over for virksomheden.

At Finanstilsynet vil træffe en afgørelse over for virksomheden skal forstås sådan, at der er tale om en sag, hvori der som led i et almindeligt sagsforløb

vil blive truffet en afgørelse af Finanstilsynet. Der skal således være tale om en afgørelsessag.

En afgørelsessag er eksempelvis en sag, hvor en virksomhed ansøger Finanstilsynet om tilladelse, godkendelse m.v., og hvor Finanstilsynet efter behandling af sagen træffer afgørelse om, hvorvidt en sådan ansøgning kan imødekommes.

Ordlyden af den foreslåede partsbestemmelse svarer på dette punkt til § 2 i forvaltningsloven og omfatter dermed sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse.

Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1. Bestemmelsen medfører, at kunder i leasingvirksomheder, ikke er parter i forhold til Finanstilsynet. Dette gælder, uanset hvilken interesse de måtte have i en given sag.

Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne. Det fremgår bl.a. af ombudsmandens praksis, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb fortolkes bredt, jf. FOB 1987 64, hvor ombudsmanden tillagde indlånerforeningen i 6. Juli Bankens partsstatus i forhold til tilsynets sag om anmeldelse af betalingsstandsning.

Det er ikke afgørende for opnåelse af partsstatus, om der faktisk træffes en afgørelse i den pågældende afgørelsessag. En virksomheds partstatus påvirkes således ikke af, om der af den ene eller anden grund alligevel ikke træffes afgørelse i sagen.

Klager en forbruger over en virksomheds adfærd, vil forbrugeren ikke være part i sagen. Forbrugeren opnår derfor ikke forvaltningslovens partsrettigheder, men vil i stedet efter offentlighedslovens regler om

aktindsigt kunne gøre sig bekendt med de oplysninger, der indgår i Finanstilsynets sag.

Det foreslås i *stk. 2*, at som part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses en række yderligere personer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller person, der udøver virksomhed som leasingvirksomhed uden Finanstilsynets tilladelse, jf. § 3, stk. 1.

Det vil typisk være i en sag, hvor Finanstilsynet udsteder et påbud til en virksomhed uden tilladelse om at ophøre med at udøve virksomhed som leasingvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller en person, som ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som leasingvirksomhed, jf. § 3, stk. 1.

Det foreslåede vil indebære, at den pågældende virksomhed eller person derfor har forvaltningslovens partsrettigheder allerede under behandlingen af en ansøgning om tilladelse efter loven

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses et medlem af en virksomheds bestyrelse eller en ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse eller inddrager denne jf. § 3, stk. 2, nr. 2 og § 10, stk. 1, nr. 5.

Det vil eksempelvis være i det tilfælde, hvor Finanstilsynet giver afslag til en virksomhed, der har ansøgt om tilladelse til at udøve virksomhed bl.a. på grund af, at Finanstilsynet i henhold til lovforslagets § 4, stk. 2 eller 3, ikke kan godkende et medlem af virksomhedens bestyrelse. I dette tilfælde vil bestyrelsesmedlemmet være at anse som part i forhold til denne del af Finanstilsynets afgørelse om afslag på tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til brug for afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Forud for, at en virksomhed opnår tilladelse efter loven, kan Finanstilsynet indhente oplysninger til bedømmelse af, om virksomheden er omfattet af lovens krav om tilladelse til at udøve virksomhed som leasingvirksomhed. En virksomhed eller person, der modtager en sådan henvendelse, vil efter det foreslåede have partsstatus efter forslaget til nr. 4.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses en virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse afsagt af Finanstilsynet om personens egnethed eller hæderlighed i henhold til § 4.

Med bestemmelsen tilsigtes eksempelvis, at en direktør eller et bestyrelsesmedlem, der ikke vurderes at være egnet eller hæderlig i forbindelse med en ansøgning om tilladelse, eller som afsættes i henhold til en afgørelse, jf. lovforslagets § 9, er part for så vidt angår denne afgørelse.

Til § 23

Det foreslås i § 23, at afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet af den som afgørelsen retter sig mod, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Det foreslåede vil medføre en klagemulighed for den, som afgørelsen retter sig mod. Klagen vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Den klageberettigede er således den, som afgørelsen retter sig mod, og derfor har en leasingvirksomheds kunde ikke mulighed for at klage over en afgørelse truffet af Finanstilsynet, da en afgørelse efter denne lov ikke kan rette sig mod en kunde.

Erhvervsankenævnet er også klageinstans for aktindsigtsspørgsmål i henhold til enten forvaltningsloven eller offentlighedsloven, i det omfang aktindsigtsspørgsmålet relaterer sig til en afgørelse, der er truffet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Til § 24

Det foreslås i § 24, at virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede § 24 skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 361 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 31, nr. 1.

Efter lovforslagets § 31, nr. 1, foreslås en ændring af § 361, hvorefter leasingselskaber betaler 35.200 kr. årligt i afgift til Finanstilsynet. Dette grundbeløb er angivet i 2016-niveau. Beløbet svarer til 59.991,36 kr. i 2024 som reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 13, der bliver stk. 14.

Til § 25

Bestemmelsen angiver fristerne i loven. Bestemmelsen skal sikre, at enhver fortolkningstvivl undgås.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at de frister, der er fast i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder beregning af både dags-, uge-, måneds- og årsfrister.

Det foreslås i *stk. 2*, at er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. *stk. 1*, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Det foreslåede vil f.eks. betyde, at udløbsdagen for fristen, hvis denne er angivet som ”senest 4 uger efter”, vil være den sidste dag i den 4. uge efter dagen for handlingen eller beslutningen, der udløser fristen. Træffes beslutningen således på en tirsdag, vil fristen udløbe om tirsdagen 4 uger senere.

Det foreslås i *stk. 3*, at er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. *stk. 1*, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Er den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, den sidste dag i en måned, eller udløber fristen på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Det foreslåede vil medføre, at hvis eksempelvis fristen er 3 måneder, og den fristudløsende handling foretages den 15. januar, udløber fristen den 15. april. Er den fristudløsende handling foretaget den sidste dag i en måned, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned, uanset om der er 28, 29, 30 eller 31 dage i den pågældende måned. Hvis fristen beregningsmæssigt udløber på en månedsdato, der ikke findes, eksempelvis den 30. februar, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned – i dette tilfælde den 28. eller i skudår den 29. februar.

Det foreslås i *stk. 4*, at er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. *stk. 1*, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Hvis eksempelvis begivenheden fandt sted den 30. september, udløber fristen samme dato året efter.

Det foreslås i *stk. 5*, at udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.

Det foreslåede vil medføre, at selv om fristen beregningsmæssigt er udløbet, betragtes materialet som modtaget rettidigt den førstkommande hverdag.

Til § 26

Den foreslåede § 26 indeholder en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte regler om digital kommunikation. Bestemmelsen fastlægger endvidere, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås i *stk. 1*, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er Finanstilsynet adressat for meddelelsen. For meddelelser, som Finanstilsynet sender, er den pågældende virksomhed, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Finanstilsynet på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for Finanstilsynet, dvs.

når Finanstilsynet kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

For en nærmere gennemgang af betydningen af fremkomsttidspunktet samt hindringer som følge af it-problemer og lignende, kan der henvises til afsnit 5.3 i de almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 16 som fremsat, s. 41 (lov nr. 1231 af 18. december 2012) om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Bemyndigelsen forventes udnyttet således, at bl.a. skriftlige henvendelser m.v. til Finanstilsynet om forhold, som er omfattet af de nævnte regler, ikke anses for behørigt modtaget hos Finanstilsynet, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Sendes oplysninger m.v. til Finanstilsynet på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. § 7 i forvaltningsloven, at Finanstilsynet må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere digitalt.

Samtidig forventes der fastsat regler om, at meddelelser m.v. til eller fra Finanstilsynet, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede *stk. 1*. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet

frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Pligten til at kommunikere digitalt vil også omfatte kommunikation mellem Finanstilsynet og en rådgiver, som optræder på virksomhedens vegne over for Finanstilsynet.

Af bekendtgørelsen, der udmønter bemyndigelsen, forventes det at komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Finanstilsynet, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Det kan for eksempel komme på tale at udvikle digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger, til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af lovforslaget eller regler udstedt i medfør af forslaget.

I bekendtgørelsen, som forventes at udmønte den foreslåede bemyndigelse i stk. 2, kan der bl.a. fastsættes regler om, at Finanstilsynet kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, forbud, påbud m.v., til virksomhedens henholdsvis et ledelsesmedlems digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Digital Post fra offentlige afsendere.

I bekendtgørelsen vil der som anført i afsnit 5.4.1. i de almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 16 som fremsat, s. 42 (lov nr. 1231 af 18. december 2012) om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. blive fastsat overgangsordninger, som skal lette overgangen til obligatorisk digital kommunikation.

I bekendtgørelsen vil der desuden kunne fastsættes regler om fritagelse fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden tænkes navnlig anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur, eller en person uden dansk CPR-nummer.

Fritagelsesmuligheden tænkes endvidere anvendt i forbindelse med, at Finanstilsynet har sagstyper, der omfatter meget store mængder materiale, og som det derfor vil være uhensigtsmæssigt for både virksomheder omfattet af denne lov og Finanstilsynet at skulle sende digitalt. Dette er primært i forbindelse med undersøgelsesmateriale. Forud for, at

Finanstilsynet tager på undersøgelse hos en virksomhed omfattet af dette lovforslag, anmoder Finanstilsynet virksomheden om at indsende noget materiale. Der er ofte tale om meget omfattende mængder materiale, hvorfor det kan være hensigtsmæssigt, at der ikke er krav om, at det indsendes digitalt.

Derudover skal det bemærkes, at den kommunikation, der er mellem en virksomhed og Finanstilsynet, når Finanstilsynet er på undersøgelse hos virksomheden, vil kunne foregå på stedet. Dette både i forhold til forevisning af legitimation og eventuelt udlevering af dokumenter under undersøgelsen. På samme måde kan kommunikationen på møder i øvrigt, herunder afrapporteringsmødet efter en undersøgelse, fortsat ske uændret.

Da kommunikationen i relation til nærværende lovforslag er rettet til og fra erhvervslivet, vil anvendelse af fritagelsesmulighederne være restriktiv, jf. nærmere herom i afsnit 5.4.2. i de almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 16 som fremsat, s. 42 (lov nr. 1231 af 18. december 2012) om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v.

Som udgangspunkt gælder, at det forhold, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, ikke kan føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende eksempelvis anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en partsrepræsentant om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Der er tale om fravigelse af kravet i situationer, hvor det er påkrævet, at myndigheder reagerer hurtigt med henblik på at varetage særlige samfundsmæssige hensyn. Det kan eksempelvis være, at der er behov for, at der reageres hurtigt i krisesituationer, hvor en finansiel virksomhed er i akutte vanskeligheder. Det kan ligeledes være tilfældet, hvor der er lovgivningsmæssige tidsfrister, der har store samfundsmæssige konsekvenser, hvis de overskrides på grund af, at det er umuligt for myndigheden at kommunikere digitalt.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Bemyndigelserne forventes udnyttet således, at bl.a. skriftlige henvendelser m.v. til Finanstilsynet om forhold, som er omfattet af de nævnte regler, ikke anses for behørigt modtaget hos Finanstilsynet, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Til § 27

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at hvor et dokument skal være underskrevet, kan dette opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation. Erhvervsministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav.

Det foreslås således i § 27, *stk. 1*, at er det i denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog *stk. 2*. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse i loven om, at underskriftskravet som anført i *stk. 1* kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Der vil f.eks. være tale om dokumenter, som er udstedt af virksomheder eller fysiske personer omfattet af reguleringen i denne lov. Der kan f.eks. være tale om underretninger efter loven, der sammen med eventuelle bilag indsendes til Finanstilsynet som vedhæftede filer til en mail. Bestemmelsen dækker tillige dokumenter, som er udarbejdet af revisor, således at revisor eksempelvis kan underskrive dokumentet med digital signatur i stedet for med en fysisk underskrift.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftkrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Der kan i den forbindelse henvises til afsnit 5.5.2. i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13, A, L16 som fremsat, side 44.

Det fremgår her, at adgangen til at fastsætte regler om, at krav om personlig underskrift kan fraviges for visse typer af dokumenter. Det kan f.eks. blive aktuelt i de tilfælde, hvor det er nødvendigt at fremlægge originaldokumenter med originale underskrifter, eksempelvis for myndigheder i andre lande.

Til § 28

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvilke overtrædelser af loven, der kan straffes. Den foreslåede bestemmelse fastsætter endvidere strafansvar for juridiske personer samt forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås i *stk. 1*, at overtrædelse af § 3, stk. 1, § 4, stk. 5, jf. stk. 2, nr. 2 og 3, § 4, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 2, nr. 2 og 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende de straffelagte bestemmelser henvises der til bemærkningerne til de straffelagte bestemmelser.

De straffelagte bestemmelser er enten bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, eller bestemmelser, som indeholder forbud for virksomheder og ledelse.

I de tilfælde, hvor de straffelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, jf. forslaget til § 28, stk. 5,

og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, oftest ledelsen.

Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er, at der vil blive rejst tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Ved udmålingen af bøder bør der, ud over de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10, indgå betragtninger om, at der skal være en sammenhæng mellem virksomhedernes finansielle styrke, grovheden af overtrædelsen og bødestørrelsen. Dette skal sikre, at sanktionsniveauet for overtrædelser er mærkbart for alle aktører, så bøder vil have en pønalt og præventiv effekt. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængigt af gerningsmandens økonomiske forhold. Anvendelsen af fængselsstraf vil især være relevant, men ikke begrænset til tilfælde af særligt grove, gentagne, systematiske eller forsætlige overtrædelser af lovens krav. For nærmere om strafudmålingsprincippet henvises i øvrigt til straffelovens § 80.

Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven.

Bødeniveauet for overtrædelse af lov om visse leasingvirksomheder bør fastsættes efter en model svarende til lov om finansiel virksomhed, så leasingvirksomheder opdeles i 5 kategorier efter deres økonomiske størrelse, og hvor der for hver kategori fastsættes følgende tre overordnede bødeniveauer:

- Et særligt lavt bødeniveau for bagatelagtige overtrædelser.
- Et skærpet bødeniveau for særligt grove overtrædelser.
- Et generelt bødeniveau, som favner de resterende overtrædelser.

For rent bagatelagte overtrædelser, der alene er af formel karakter, og som i det konkrete tilfælde ikke i nævneværdigt omfang har medført en tilsidesættelse af de hensyn som den overtrådte regel har til formål at beskytte, foreslås det, at der fastsættes et lavt bødeniveau på mellem 10.000 kr. og 50.000 kr. afhængigt af, hvilken kategori den pågældende virksomhed befinder sig i. Disse bøder gradueres ikke yderligere i forhold til grovheden m.v.

De to øvrige overordnede bødeniveauer er fastsat som et interval, som bøden i de konkrete sager fastlægges inden for. Herved bliver det bl.a. muligt at tage hensyn til, hvor grov den konkrete lovovertrædelse er, og størrelsesmæssige udsving inden for de enkelte kategorier.

Ved vurderingen af overtrædelsens grovhed inden for hvert interval vil det være de almindelige regler i straffeloven, herunder særligt lovens §§ 51 og 80-82, der finder anvendelse.

Ved udmåling af bødestraf bør der tages udgangspunkt i det generelle bødeniveau.

Bøder bør herefter udmåles efter følgende principper:

	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 1</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 2</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 3</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 4</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 5</i>
<i>Nettoomsætning</i>	<i>- 50. mio. kr.</i>	<i>+ 50 mio. kr. – 100 mio. kr.</i>	<i>+ 100 mio. kr. – 1 mia. kr.</i>	<i>+ 1 mia. kr. – 10 mia. kr.</i>	<i>+ 10 mia. kr.- 100 mia. kr.</i>
<i>Bøde for bagatelovertredelser for virksomheder</i>	<i>10.000 kr.</i>	<i>20.000 kr.</i>	<i>30.000 kr.</i>	<i>40.000 kr.</i>	<i>50.000 kr.</i>
<i>Generelt niveau for virksomhedsbøder</i>	<i>25.000 kr. – 100.000 kr.</i>	<i>50.000 kr. – 200.000 kr.</i>	<i>150.000 kr. – 600.000 kr.</i>	<i>500.000 kr. – 2 mio. kr.</i>	<i>1,5 mio. kr. – 5 mio. kr.</i>

Skærpet niveau for virksomhedsbø de	500.000 kr. – 1 mio. kr.	750.000 kr. – 2 mio. kr.	1,5 mio. kr. – 5 mio. kr.	4 mio. kr. – 15 mio. kr.	9 mio.kr. – 50 mio. kr.
--	-----------------------------	-----------------------------	------------------------------	-----------------------------	----------------------------

Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 1, nr. 117, L 39, Folketingstidende A 2016, s. 119 nederst.

Det vil dog i sidste ende bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i den enkelte sag. Domstolene vil således kunne fravige bødeniveauet i op- eller nedadgående retning.

Anvendelsen af dette skema må ikke medføre en bødestraf, der ligger under niveauet for bødeniveauet ved overtrædelser af markedsføringsloven.

Anvendelsen af fængselsstraf vil især være relevant i, men ikke begrænset til, tilfælde af særligt grove, gentagne, systematiske eller forsætlige overtrædelser af lovens krav. Der henvises i øvrigt til straffelovens § 80, som angiver de hovedhensyn, der skal vægtes ved straffastsættelsen. Der skal lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed skal der tages hensyn til den skade, fare og krænkelse, som er forbundet med lovovertrædelsen. Ved vurderingen af oplysninger om gerningsmanden skal der tages hensyn til dennes almindelige personlige og sociale forhold, dennes forhold før og efter gerningen samt dennes bevæggrunde til gerningen. Der vil således kunne blive tale om fængselsstraf, hvis en virksomhed med fuldt overlæg udbyder leasingaftaler, og hvor virksomheden ikke har efterlevet et påbud fra Finanstilsynet.

Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende fysiske eller juridiske person ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at overtrædelse af § 20, stk. 1-6, straffes med bøde.

For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende de strafbelagte bestemmelser henvises der til bemærkningerne til de strafbelagte bestemmelser.

De strafbelagte bestemmelser er bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, og de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne er virksomheden, jf. forslaget til § 28, stk. 5, og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, oftest ledelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at en leasingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud eller forbud, som er givet i medfør af § 6, stk. 1 og 3, og § 9, stk. 6 og 7, eller en virksomhed, der undlader at meddele oplysninger efter § 7, stk. 1 og 2, straffes med bøde.

§ 6 omhandler Finanstilsynets tilsyn med overholdelsen af loven.

§ 9, stk. 6 og 7, omhandler påbud til en leasingvirksomhed om at afsætte et direktionsmedlem.

§ 7 pålægger en pligt for virksomheder omfattet af loven til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Forslaget indebærer, at der vil kunne pålægges strafansvar, hvis et påbud givet i medfør af lovens § 6, stk. 1 og 3, og § 9, stk. 6 og 7, ikke efterkommes, eller hvis en virksomhed undlader at meddele oplysninger efter § 7, stk. 1 og 2.

Såvel fysiske som juridiske personer kan modtage et påbud fra Finanstilsynet om at opfylde de pligter, der følger af loven. Ansvarssubjektet for overtrædelsen er den fysiske eller juridiske person, der står som modtager af et påbud.

Det foreslås i *stk. 4*, at et bestyrelsesmedlem i en leasingvirksomhed, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 9, stk. 1 og 3, straffes med bøde.

Det foreslåede vil medføre, at et bestyrelsesmedlem i en leasingvirksomhed kan pålægges bøde, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om at nedlægge sit hverv som følger af, at denne ikke længere lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Egnetheds- og hæderlighedskravene findes i forslaget til § 4. For nærmere om kravene henvises derfor til § 4 og bemærkningerne hertil.

I lovforslagets § 9, stk. 1, får Finanstilsynet mulighed for at påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, hvis dette ikke lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

I lovforslagets § 9, stk. 3, får Finanstilsynet mulighed for at påbyde et bestyrelsesmedlem i en leasingvirksomhed at nedlægge sit hverv, når der er rejst tiltale mod bestyrelsesmedlemmet i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at personen ikke opfylder kravene i § 4, stk. 2, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 5*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Det foreslås i *stk. 6*, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Bestemmelsen svarer til, hvad der i øvrigt gælder på det finansielle område. Det følger af straffelovens § 93, stk. 1, at forældelsesfristen, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i et år for overtrædelsen, er to år, og at

forældelsesfristen, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i fire år for overtrædelsen, er fem år.

Med forslaget fraviges den almindelige forældelsesfrist på to år efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Den femårige forældelsesfrist svarer til den almindeligt gældende forældelsesfrist i den finansielle lovgivning. Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i virksomheden. Da tilsynsmyndighedernes undersøgelser ofte foretages med mere end to års interval, ville der kunne være indtruffet forældelse ved konstatering af disse overtrædelser, hvis ikke fristen var forlænget.

Det foreslås i *stk. 7*, at i regler udstedt i medfør af loven, kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Derefter kan der i forskrifter, der udstedes med hjemmel i lovens bestemmelser, fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Der vil ikke i bekendtgørelserne kunne fastsættes straf for simpel uagtsom overtrædelse af bestemmelserne.

Bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte bestemmelser om straf i form af bøde ved overtrædelser af bestemmelser udstedt i medfør af loven, når disse bestemmelser er egnede til at blive strafbelagt, og når overtrædelser har en sådan grovhed, at disse bør strafbelægges.

Til § 29

Den foreslåede bestemmelse fastlægger regler om tvangsbøder.

Det foreslås i *stk. 1*, at undlader en virksomhed eller en person at opfylde de pligter, som påhviler dem i efter af § 7, stk. 1, og § 8, stk. 2, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de ansvarlige personer for virksomheden daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Lovforslagets § 7, stk. 1, pålægger virksomheder omfattet af denne lov at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Lovforslagets § 8, stk. 2, giver Finanstilsynet adgang til at kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som

skønnes nødvendige for Finanstilsynets afgørelse af, om en virksomhed eller person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Udlevering af oplysninger er en væsentlig forudsætning for Finanstilsynets tilsyn med leasingvirksomheder. En fysisk eller juridisk persons undladelse af at fremsende oplysninger til Finanstilsynet kan medføre, at andre overtrædelser ikke opdages, eller at skadelige virkninger i markedet får lov til at virke i længere tid.

Finanstilsynets hjemmel til at pålægge fysiske eller juridiske personer, der ikke efterkommer en anmodning om udlevering af oplysninger, tvangsbøder anses derfor som væsentlig af hensyn til en effektiv kontrol og håndhævelse af lovforslagets bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at undlader en leasingvirksomhed at efterkomme et påbud meddelt efter § 9, stk. 6 og 7, kan leasingvirksomheden eller de ansvarlige personer for denne virksomhed pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Lovforslagets § 9, stk. 6, giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde en leasingvirksomhed at afsætte en direktør i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren ikke kan varetage stillingen.

Lovforslagets § 9, stk. 7, giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde en leasingvirksomhed at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 4, stk. 2, nr. 2.

Finanstilsynet er kompetent myndighed i forhold til lovforslagets § 9, stk. 6 og 7. Muligheden for Finanstilsynet til at anvende tvangsbøder for at tvinge fysiske og juridiske personer til at efterleve de pligter, som følger af § 9, stk. 6 og 7, er derfor nødvendig for at sikre en tilstrækkelig håndhævelse af disse regler.

Administrative tvangsbøder er et forvaltningsretligt tvangsmiddel og ikke en strafferetlig sanktion. Det gælder derfor, at påløbne, men endnu ikke inddrevne bøder bortfalder, når det forhold, der har givet anledning til tvangsbøderne, ikke længere er til stede. Hvis tvangsbøden på dette

tidspunkt er blevet betalt eller dækket via inddrevne beløb, tilbagebetales tvangsbøden dog ikke. Dette fremgik af kapitel 4 i Justitsministeriets vejledning nr. 11255 af 18. juni 1996 om benådning, udsættelse, eftergivelse og henstand m.v., som blev ophævet ved Justitsministeriets vejledning nr. 20148 af 5. februar 2003 om ændring af vejledning om benådning, udsættelse, eftergivelse og henstand m.v. Uanset ophævelsen af vejledningen, gælder grundsætningen om, at påløbne, men endnu ikke inddrevne tvangsbøder bortfalder, når det forhold, som udløste tvangsbøden, ikke længere er til stede, dog fortsat.

Til § 30

Det foreslås i § 30, *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2027.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheder omfattet af denne lov, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden udøver leasingvirksomhed, og som efter lovens ikrafttræden vil kræve en tilladelse efter § 3, skal have indgivet ansøgning om tilladelse senest den 30. juni 2027. Disse virksomheder kan fortsætte deres aktivitet uden tilladelse, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse i sagen.

Bestemmelsen skal sikre, at de virksomheder, der i dag udøver leasingvirksomhed inden for denne lovs anvendelsesområde, kan fortsætte deres virksomhed uden en tilladelse, indtil der er truffet afgørelse herom. Det forudsætter dog, at virksomhederne senest den 30. juni 2027 indsender en ansøgning om tilladelse til Finanstilsynet efter lovforslagets § 3.

Virksomheder omfattet af overgangsordningen får alene mulighed for at fortsætte med at udøve deres virksomhed, indtil Finanstilsynet har behandlet deres ansøgning om tilladelse som leasingvirksomhed. Det vil sige, at virksomheden skal opfylde samtlige betingelser for at få tilladelse efter § 3, herunder at virksomhedens ledelse på ansøgningstidspunktet skal leve op til kravene om egnethed og hæderlighed.

En virksomhed, der er omfattet af overgangsordningen, men som får afslag på sin ansøgning som leasingvirksomhed, kan herefter ikke udbyde leasingaftaler. Det medfører, at virksomheden hverken kan forlænge eller forny allerede indgåede leasingaftaler.

En virksomhed, der har en selvangivertilladelse i medfør af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, og som dermed er omfattet af overgangsordningen, men som får afslag på sin ansøgning som leasingvirksomhed, kan herefter ikke udbyde leasingaftaler. Det medfører, at virksomheden ikke længere har mulighed for at forny og forlænge allerede indgåede leasingaftaler. Førtidig afbrydelse af leasingaftalen, debitorskifte, genberegning af køretøjets afgiftspligtige værdi og værditabsberegning vil kræve indgivelse af ansøgning herom til Skatteforvaltningen, vedrørende håndteringen af virksomheden igangværende leasingaftaler, som dog vil kunne forsætte frem til leasingaftalens ordinære udløb.

En virksomhed, der er enkeltansøger i medfør af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1, og som dermed er omfattet af overgangsordningen, men som får afslag på sin ansøgning som leasingvirksomhed, kan herefter ikke udbyde leasingaftaler. Det medfører, at virksomheden ikke længere har mulighed for at forny og forlænge allerede indgåede leasingaftaler. Virksomhedens igangværende leasingaftaler vil dog kunne fortsætte frem til leasingaftalens ordinære udløb. Virksomheden vil forsat skulle indgive ansøgning til Skatteforvaltningen vedrørende håndtering af virksomhedens igangværende leasingaftaler.

Leasingvirksomheder, der tilbyder leasingaftaler til forbrugere, hvor det af aftalen fremgår, at forbrugeren efter leasingperiodens ophør, bliver ejer af køretøjet, skal i dag have tilladelse som forbrugslånsvirksomheder.

Det foreslås i *stk. 3*, at virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden udøver leasingvirksomhed, som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse efter § 3, og som samtidig har en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed efter lov om forbrugslånsvirksomheder, skal senest den 30. juni 2027 give Finanstilsynet meddelelse om, hvorvidt virksomheden fremover ønsker at udøve virksomhed efter lov om visse leasingvirksomheder. Finanstilsynet giver leasingvirksomheder omfattet af 1. pkt. tilladelse efter § 3 og registrerer disse virksomheder i registeret efter § 5.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt disse virksomheder ikke giver Finanstilsynet meddelelse inden den 30. juni 2027, vil disse virksomheder

ikke være omfattet af overgangsordningen og vil skulle ophøre med at udøve virksomhed omfattet af dette lovforslag efter denne dato.

Da kravene til tilladelse efter lov om forbrugslånsvirksomheder og § 3 i den foreslåede lov om visse leasingvirksomheder er sammenfaldende, kræver vurderingen efter § 3 for denne virksomhedstype ikke en fornyet vurdering, og disse virksomheder vil derfor umiddelbart kunne få tilladelse som leasingvirksomhed uden yderligere materiel prøvelse. Hertil kommer, at forbrugslånsvirksomheder er forpligtet til at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. En tilsvarende forpligtelse til at give meddelelse gælder for medlemmer af en forbrugslånsvirksomheds ledelse.

Hvis de pågældende virksomheder ikke yder forbrugslån, vil de efter anmodning til Finanstilsynet kunne få deres registrering som forbrugslånsvirksomhed slettet. Ønsker virksomheder derimod fortsat at yde forbrugslån omfattet af lov om forbrugslånsvirksomhed, skal virksomheden ikke foretage sig noget.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden udøver leasingvirksomhed, som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse efter § 3, og som samtidig har tilladelse efter § 3 b, stk. 14, i registreringsafgiftsloven får af told- og skatteforvaltningen inddraget tilladelsen efter § 3 b, stk. 14, i registreringsafgiftsloven, hvis virksomheden hverken opnår tilladelse efter § 3 eller kan fortsætte virksomheden efter stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden har tilladelse fra Skatteforvaltningen efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, og som vil skulle ansøge Finanstilsynet om tilladelse efter denne lovs § 3, fortsat vil have tilladelse fra Skatteforvaltningen efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, efter lovens ikrafttræden, så længe virksomheden enten har tilladelse til at udøve leasingvirksomhed efter § 3, eller kan fortsætte den påbegyndte leasingvirksomhed efter denne lovs § 30, stk. 2.

Registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, giver leasingvirksomheder mulighed for, efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, selv at angive

registreringsafgiften af køretøjer og periodevis betale afgiften efter reglerne i § 3 b. Reglerne i § 3 b indebærer, at virksomheden alene betaler en forholdsmæssig del af registreringsafgiften for køretøjet svarende til leasingperiodens varighed.

Hvis virksomheden på tidspunktet for lovens ikrafttræden har tilladelse fra Skatteforvaltningen efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, og skal søge Finanstilsynet om tilladelse efter § 3 for at udøve leasingvirksomhed, skal virksomheden dermed indgive ansøgning om tilladelse efter § 3, senest den 30. juni 2027 for ikke at få inddraget sin tilladelse efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, jf. denne lovs § 28, stk. 2.

Hvis virksomheden ikke udøver leasingvirksomhed på tidspunktet for lovens ikrafttræden, og dermed ikke er omfattet af § 30, stk. 2, om at kunne fortsætte den påbegyndte leasingvirksomhed, skal virksomheden have tilladelse efter denne lovs § 3, før virksomheden kan få tilladelse af Skatteforvaltningen efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14.

Endelig bemærkes, at virksomheder, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke har tilladelse fra Skatteforvaltningen efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, og som skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve leasingvirksomhed efter denne lovs § 3, skal have tilladelse efter § 3, før virksomheden kan opnå tilladelse efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, uanset om virksomheden kan fortsætte den påbegyndte leasingaktivitet efter denne lovs § 30, stk. 2.

Til § 31

Den gældende § 361, stk. 1-12, i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, der skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet, samt størrelsen på de grundbeløb, de enkelte virksomheder skal betale.

Den gældende § 361, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at grundbeløb, jf. stk. 1-12, er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

I forbindelse med, at det med lovforslagets kapitel 3 foreslås, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med leasingvirksomheder, er det hensigten

med lovforslaget, at leasingvirksomheder skal betale tilsynsafgift på samme måde som øvrige virksomheder under Finanstilsynets tilsyn.

Det foreslås derfor i § 361 i lov om finansiel virksomhed, at der efter stk. 12 indsættes et nyt *stk. 13*, der fastsætter, at leasingvirksomheder omfattet af lov om visse leasingvirksomheder, årligt betaler et grundbeløb til Finanstilsynet på 35.200 kr.

Bestemmelsen vil medføre, at leasingvirksomheder fremover skal betale en fast årlig afgift til afholdelse af udgifter forbundet med tilsynet, der vil være lovfastsat som et grundbeløb. Det årlige grundbeløb angivet i 2016-niveau foreslås for leasingvirksomheder at udgøre 35.200 kr. Det svarer til 59.991,36 kr. i 2024 niveau.

Til § 32

§ 1 i lov om forbrugslånsvirksomheder regulerer, i hvilket omfang forbrugslånsvirksomheder er omfattet af loven og derfor skal have en tilladelse fra Finanstilsynet. Som udgangspunkt er forbrugslånsvirksomheder, der udbyder kreditaftaler til forbrugere, der ydes helt eller delvis med henblik på erhvervelse af varer eller tjenesteydelser hos en anden virksomhed og forbrugslånsvirksomheder, der udbydere kreditaftaler, der ydes uafhængigt af et køb af en vare eller tjenesteydelse, omfattet af loven. Det gælder også forbrugslånsvirksomheder, der udbyder kreditaftaler, der udgør et selvstændigt forretningsområde i virksomheden, og hvor kreditten ydes med henblik på erhvervelse af varer eller tjenesteydelser hos virksomheden.

§ 1, stk. 3, indeholder en række undtagelser fra lovens anvendelsesområde.

Forbrugslånsvirksomheder, der udbyder leje- eller leasingaftaler til forbrugere, hvor der hverken i selve aftalen eller i en separat aftale er fastsat pligt til at købe aftalegenstanden, er undtaget fra lovens anvendelsesområde, jf. § 1, stk. 3, nr. 4. Leje- eller leasingaftaler til forbrugere, hvor der omvendt er fastsat en pligt til at købe aftalegenstanden, vil derimod være omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1, sammenholdt med § 1, stk. 3, nr. 4, modsætningsvist.

Det foreslås at indsætte en ny undtagelse fra lov om forbrugslånsvirksomheders anvendelsesområde.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt *nr. 5* i § 1, stk. 3, hvorefter loven ikke finder anvendelse på leasingaftaler omfattet af lov om visse leasingvirksomheder.

Lov om visse leasingvirksomheder finder anvendelse på virksomheder, der udbyder leasingaftaler efter § 3 b i registreringsafgiftsloven. Loven finder således kun anvendelse på leasingaftaler på forholdsmæssig registreringsafgift, når disse vedrører motorkøretøjer, uanset om disse indgås med forbrugere eller med erhvervsdrivende.

For en nærmere beskrivelse af hvilke leasingvirksomheder, der er omfattet af loven, henvises til lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil.

Lovændringen vil medføre, at alle leasingaftaler om motorkøretøjer efter § 3 b i registreringsafgiftsloven er undtaget fra lov om forbrugslånsvirksomhed. Dette gælder også, selvom der er fastsat en pligt til at købe aftalegenstanden enten i aftalen eller i en separat aftale.

Leje- og leasingaftaler til forbrugere om andet end motorkøretøjer efter registreringsafgiftslovens § 3 b er derfor fortsat omfattet af lov om forbrugslånsvirksomheder. Dette gælder også leasingaftaler til forbrugere, hvor der svares fuld registreringsafgift, da disse aftaler ikke er omfattet af § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Til § 33

Til nr. 1 og 2 (§ 3 b, stk. 1 og 14, i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.)

Det følger af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1-3, at Skatteforvaltningen efter ansøgning kan give tilladelse til, at afgiften af registreringspligtige leasingkøretøjer, der registreres med henblik på tidsbegrænset anvendelse her i landet, betales for den kontraktfastsatte leasingperiodes varighed. Det er en betingelse, at køretøjet tilhører en virksomhed, og at køretøjet i en tidsbegrænset periode i henhold til en skriftlig aftale leases til en fysisk eller juridisk person, der er bosiddende her i landet.

Ved betalingen tillægges endvidere en forrentning af den del af den beregnede registreringsafgift, der resterer efter betaling.

Det følger af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, at Skatteforvaltningen efter anmodning kan give tilladelse til, at en virksomhed, der er registreret efter § 15, kan angive registreringsafgiften efter § 14, også for så vidt angår betaling af afgift efter § 3 b, stk. 1-3, uden at virksomheden skal ansøge om en særskilt tilladelse for hvert enkelt køretøj. Tilladelsen gælder dog alene for angivelse af afgift for køretøjer, der leases i henhold til en leasingaftale, hvis aftalevilkår er identiske med en på forhånd godkendt standardleasingaftale.

Registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, giver leasingvirksomheder mulighed for, efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, selv at angive registreringsafgiften af køretøjer og periodevis betale afgiften efter reglerne i § 3 b. Reglerne i § 3 b indebærer, at virksomheden alene betaler en forholdsmæssig del af registreringsafgiften for køretøjet svarende til leasingperiodens varighed.

Det foreslås i § 3 b, stk. 1, at indsætte som 3. pkt., at for virksomheder, der er omfattet af lov om visse leasingvirksomheder, forudsætter tilladelse efter 1. pkt., at virksomheden har tilladelse til at udøve virksomhed efter lov om visse leasingvirksomheder.

Det foreslås tilsvarende, at det i § 3 b, stk. 14, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum, at for virksomheder, der er omfattet af lov om visse leasingvirksomheder, forudsætter tilladelse efter 1. pkt., at virksomheden har tilladelse til at udøve virksomhed efter lov om visse leasingvirksomheder.

De foreslåede ændringer indebærer, at en virksomhed, der ønsker tilladelse til at betale forholdsmæssig registreringsafgift for køretøjer, som virksomheden i en tidsbegrænset periode leaser til en fysisk eller juridisk person, der er bosiddende her i landet, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, skal have tilladelse til at udøve virksomhed efter dette lovforslags § 3, stk. 1.

Den foreslåede ændring af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1, indebærer, at en virksomhed, der udbyder leasingaftaler her i landet, skal have opnået

tilladelse til at udøve virksomhed efter dette lovforslags § 3, stk. 1, før Skatteforvaltningen kan give virksomheden tilladelse til at betale registreringsafgiften for et køretøj, som virksomheden har leaset ud, efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 2 og 3.

Kravet vil i overensstemmelse med lovforslagets § 1, stk. 2, ikke gælde for pengeinstitutter og udenlandske kreditinstitutter, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Den foreslåede ændring af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, indebærer, at det er en forudsætning for, at virksomheden kan opnå tilladelse fra Skatteforvaltningen til selv at angive afgiften af køretøjer og betale afgiften efter reglerne i § 3 b, at virksomheden har opnået tilladelse efter dette lovforslags § 3, stk. 1. Som følge heraf vil tilladelsen fra Skatteforvaltningen efter § 3 b, stk. 14, blive inddraget, hvis virksomheden får inddraget sin tilladelse efter dette lovforslags § 3, stk. 1.

De foreslåede ændringer af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1 og 14, er konsekvensændringer af lovforslagets § 3, stk. 1, der indebærer, at leasingvirksomheder skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve leasingvirksomhed.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, stk. 1 og 2, og § 3.

Til nr. 3 (§ 15, stk. 4, i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.)
Det følger af registreringsafgiftslovens § 15, stk. 4, at Skatteforvaltningen kan nægte registrering eller bringe en registrering til ophør, hvis virksomheden eller virksomhedens ejer, bestyrelse, direktion eller anden ledelse har udvist en sådan adfærd, at det er nærliggende at antage, at virksomheden ikke vil overholde registreringsordningen.

Skatteforvaltningen vil f.eks. kunne nægte eller bringe en registrering til ophør, hvis virksomheden flere gange inden for de seneste år har angivet skatter og afgifter urigtigt eller undladt at betale skatter og afgifter rettidigt.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum i § 15, stk. 4, hvorefter Skatteforvaltningen giver Finanstilsynet meddelelse om afgørelser efter 1. pkt.

Bestemmelsen vil sikre, at Finanstilsynet får meddelelse, når Skatteforvaltningen træffer afgørelse om at bringe en registrering til ophør efter § 15, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at det foreslås i lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 6, at Finanstilsynet kan inddrage en leasingvirksomheds tilladelse efter § 3, hvis virksomheden har fået nægtet registrering eller bragt en registrering til ophør af Skatteforvaltningen efter registreringsafgiftslovens § 15, stk. 4.

Til § 34

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1, nr. 23, i hvidvaskloven)

§ 1, stk. 1, i hvidvaskloven angiver, hvilke virksomheder og personer, herunder filialer, distributører og agenter af disse her i landet, som hvidvaskloven finder anvendelse for.

Efter den gældende § 1, stk. 1, nr. 8, jf. bilag 1, nr. 3, i hvidvaskloven er virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udbyder finansiel leasing omfattet af hvidvaskloven. Virksomheder, der erhvervsmæssigt udbyder operationel leasing, er ikke omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 23* i § 1, stk. 1, hvorefter loven finder anvendelse for virksomheder og personer, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer som defineret i § 1 i lov om visse leasingvirksomheder, jf. dog stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder og personer, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven omfattes af hvidvasklovens anvendelsesområde. Bestemmelsen omfatter både operationel og finansiel leasing af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Udbydere af finansiel leasing er allerede i dag omfattet af hvidvaskloven. Der vil således allerede i dag være virksomheder, som udbyder finansiel leasing af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift, som er registreret i Finanstilsynets hvidvaskregister og underlagt hvidvasklovens krav. Som noget nyt vil de virksomheder, som udbyder operationel leasing af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift, blive underlagt hvidvasklovens krav.

Den foreslåede bestemmelse vedrører alene udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven. Udbydere af operationelle leasingaftaler af motorkøretøjer, som ikke sker på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, vil således ikke være omfattet.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 7, i hvidvaskloven)

Efter den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 1, stk. 7, kan Finanstilsynet for virksomheder og personer omfattet af stk. 1, nr. 8 og 18, fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver finansiel aktivitet i begrænset omfang.

Virksomheder og personer omfattet af stk. 1, nr. 8, kan eksempelvis være virksomheder som udbyder finansiel leasing,

Det foreslås i § 1, stk. 7, at ændre »og 18« til », 18 og 23«.

Det foreslåede vil medføre, at anvendelsesområdet i § 1, stk. 7, udvides til også at omfatte virksomheder, som nævnt i det foreslåede § 1, stk. 1, nr. 23, hvorefter virksomheder og personer, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, foreslås omfattet af loven.

På den baggrund foreslås anvendelsesområdet for lovens § 1, stk. 7, tilsvarende udvidet, således at de nævnte virksomheder og personer også kan blive omfattet af reglerne om, at hvidvaskloven helt eller delvist ikke finder anvendelse på udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift, der alene udøver finansiel aktivitet i begrænset omfang.

Finanstilsynet har udstedt bekendtgørelse nr. 2364 af 9. december 2021 om, hvilke virksomheder og personer der kan undtages fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering terrorisme (hvidvaskloven).

Til nr. 3 (§ 2, stk. 1, nr. 4, litra b, og § 38, stk. 3, i hvidvaskloven)

§ 2, stk. 1, nr. 4

Den gældende § 2 i hvidvaskloven indeholder en række definitioner. Hvidvasklovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra a og b, indeholder en definition af en korrespondentforbindelse.

En korrespondentforbindelse er i dag defineret i nr. 4, litra a og b. Efter litra a er korrespondentforbindelse defineret som levering af pengeinstitutydelser fra et pengeinstitut (korrespondenten) til et andet pengeinstitut (respondenten), herunder oprettelse af løbende konto eller en anden passivkonto, samt tilknyttede ydelser som likviditetsstyring, internationale overførsler af midler, checkclearing, gennemstrømningskonti og valutatransaktioner. Efter litra b er korrespondentforbindelse defineret som en forbindelse mellem en virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-12, 18 eller 22, (korrespondenten) og en virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-12, 18 eller 22, (respondenten), herunder hvor der leveres lignende ydelser fra et korrespondentinstitut til et respondentinstitut, herunder forbindelser indgået med henblik på værdipapirtransaktioner eller overførsler af midler eller forbindelser indgået med henblik på transaktioner med kryptoaktiver eller overførsler af kryptoaktiver.

Det foreslås to steder i § 2, *stk. 1, nr. 4, litra b*, at ændre »eller 22« til », 22 eller 23«.

Det foreslåede vil medføre, at definitionen af korrespondentforbindelse udvides til også at omfatte virksomheder og personer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 23. Dette skyldes, at hvidvasklovens anvendelsesområde foreslås udvidet med lovforslagets § 34, nr. 1, hvorefter virksomheder og personer, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, foreslås omfattet af loven.

Den foreslåede ændring indebærer, at virksomheder og personer, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig

registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven vil blive omfattet af definitionen på en korrespondentforbindelse.

§ 38, stk. 3

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 38 omhandler tavshedspligt i forbindelse med undersøgelser og underretninger og bestemmelser om, hvornår virksomheder og personer kan udveksle sådanne oplysninger uden at bryde tavshedspligten.

Det fremgår af den gældende § 38, stk. 3, at oplysninger om, at der er givet underretning efter hvidvasklovens § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder i koncerner omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-12, 18 eller 22, og andre virksomheder i koncernen, der har hjemsted eller er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land.

Det foreslås i § 38, *stk. 3*, at ændre »eller 22« til », 22 eller 23«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at anvendelsesområdet udvides, således at udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven også omfattes af hvidvaskloven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven vil kunne videregive oplysninger om underretning eller iværksættelse af undersøgelse mellem virksomheder i koncerner.

Til nr. 4 (§ 2, stk. 1, nr. 11, i hvidvaskloven)

Den gældende § 2 i hvidvaskloven indeholder en række definitioner. Hvidvasklovens § 2, stk. 1, nr. 11, indeholder en definition på et tomt bankselskab.

Et tomt bankselskab er defineret som en virksomhed, der driver virksomhed svarende til virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-10 eller 18, der ikke er fysisk til stede i det land, hvor den har hjemsted, ikke ledes eller administreres i det pågældende land, og som ikke indgår i en reguleret finansiel koncern.

Det foreslås i § 2, stk. 1, nr. 11, at ændre »eller 18« til », 18 eller 23.

Det foreslåede vil medføre, at definitionen af et tomt selskab udvides til også at omfatte virksomheder og personer nævnt i 1, stk. 1, nr. 23, som foreslås indsat ved lovforslagets § 34, nr. 1, hvorefter virksomheder og personer, der udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, foreslås omfattet af loven.

Den foreslåede ændring indebærer, at virksomheder og personer, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven vil blive omfattet af definitionen af et tomt bankselskab.

Til nr. 5 (§ 7, stk. 2, 1. pkt., § 51 a, stk. 1, og § 51 b, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

§ 7, stk. 2

Det fremgår af den gældende § 7, stk. 2, 1. pkt., i hvidvaskloven, at den daglige ledelse i de virksomheder, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-8, 9, 10, 18 og 22, skal udpege en ansat, der har fuldmagt til at træffe beslutninger om virksomhedens risikoeksponering på vegne af virksomheden, som virksomhedens hvidvaskansvarlige i henhold til § 8, stk. 2, § 17, stk. 2, nr. 5, § 18, stk. 3 og § 19, stk. 1, nr. 3.

Det fremgår af stk. 2, 2. og 3. pkt., at personen kan være medlem af virksomhedens daglige ledelse. Personen skal endvidere have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering. Endelig skal personen efter 4. pkt. have et tilstrækkeligt godt omdømme og må ikke have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslås i § 7, stk. 2, 1. pkt., at ændre »nr. 1-8, 9, 10, 18 og 22« til »nr. 1-10, 18, 22 og 23«.

Det foreslåede vil udvide bestemmelsen således, at udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven bliver omfattet af § 7, stk. 2, da disse virksomheder med dette lovforslag foreslås omfattet af hvidvaskloven.

Den foreslåede ændring indebærer, at virksomheder og personer, der udbyder leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven vil være forpligtet til at udpege en ansat, der har fuldmagt til at træffe beslutning for virksomheden i forhold til at godkende politikker, kontroller og forretningsgange samt godkende videreførelse af visse forretningsforbindelser.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. hvidvasklovens § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 7, stk. 2, er virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have udpeget en person med fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden eller en person, der har tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Et eksempel på en overtrædelse af bestemmelsen kan være, hvis en virksomhed har udpeget en ansat, der ikke har indgående kendskab til virksomhedens risici, eller hvor virksomheden ikke har givet personen fuldmagt til at tegne virksomheden.

§ 51 a, stk. 1

Det følger af hvidvasklovens § 51 a, stk. 1, at Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 9, 10, 18 og 22, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, at afsætte den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis personen efter § 7, stk. 2, 3. og 4. pkt. ikke kan bestride stillingen.

Det foreslås i § 51 a, stk. 1, at ændre »nr. 1-8, 9, 10, 18 og 22« til »nr. 1-10, 18, 22 og 23«.

Det foreslåede vil udvide bestemmelsens anvendelsesområde til også at omfatte udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Finanstilsynet kan påbyde en leasingvirksomhed at afsætte den person, der er udpeget i henhold til § 7, stk. 2, inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis personen efter § 7, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.

§ 51 b, stk. 1

Det følger af hvidvasklovens § 51 b, stk. 1, at Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 9, 10, 18 og 22, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, at virksomheden eller personen midlertidigt ikke må optage nye kundeforhold, når der er konstateret en alvorlig overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven eller regler udstedt i medfør heraf. Er overtrædelsen foregået helt eller delvis i en virksomheds udenlandske filial, kan påbuddet udstrækkes til at omfatte filialen.

Det foreslås i § 51 b, stk. 1, at ændre »nr. 1-8, 9, 10, 18 og 22« til »nr. 1-10, 18, 22 og 23«.

Det foreslåede vil udvide bestemmelsens anvendelsesområde til også at omfatte udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Finanstilsynet kan påbyde udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven midlertidigt ikke at optage nye kundeforhold, når der er konstateret en alvorlig overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven eller regler udstedt i medfør heraf.

Ved ”alvorlige overtrædelser” forstås grove eller omfattende overtrædelser af hvidvaskloven, som dog ikke er tilstrækkeligt alvorlige til, at der er grundlag for at fratage virksomheden sin tilladelse til at drive den pågældende type virksomhed. Ved vurderingen af, om overtrædelsen har en sådan karakter, at den skal medføre et påbud om ikke at optage nye kundeforhold, før virksomheden har rettet op på forholdene og kan dokumentere dette, kan der bl.a. lægges vægt på overtrædelsens grovhed, herunder hvor mange og hvor store kunder det drejer sig om, karakteren af kundeforholdene osv. Der kan endvidere lægges vægt på overtrædelsens gentagne karakter, herunder hvor lang en tidsperiode overtrædelsen har strakt sig over.

Til nr. 6 (§ 35, stk. 1, 1. pkt., og § 36, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

§ 35, stk. 1

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 35, stk. 1, fastsætter, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 10, for så vidt

angår alternative investeringsfonde, og nr. 12-19, 21 og 22, skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt. Virksomheder og personer skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomhederne eller personerne har fulgt op på indberetningerne. Lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen i 1. pkt., jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Det foreslås i § 35, *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre », 21 og 22« til »og 21-23«.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides til også at omfatte udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, idet hvidvasklovens anvendelsesområde foreslås udvidet med lovforslagets § 34, nr. 1, hvorefter virksomheder og personer, der udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, foreslås omfattet af loven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven skal have en ordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf. Indberetningerne skal kunne foretages anonymt.

§ 36, stk. 1

Det fremgår af hvidvasklovens § 36, stk. 1, at virksomheder og personer, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 10, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 12-19, 21 og 22, ikke må udsætte en ansat eller en tidligere ansat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf til en tilsynsmyndighed eller til en ordning i virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Det foreslås i § 36, *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre », 21 og 22« til »og 21-23«.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides, således at udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven også omfattes.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven ikke må udsætte en ansat eller en tidligere ansat for ufordelagtig behandling, fordi den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens eller personens overtrædelse af hvidvaskloven til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Til nr. 7 (§ 35 a, stk. 1, i hvidvaskloven)

Det fremgår af hvidvasklovens § 35 a, stk. 1, at virksomheder og personer, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 10, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 12-19, i en aftale med en ansat eller tidligere ansat om en tavshedsklausul, skal skrive i aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf til offentlige myndigheder.

Det foreslås i § 35 a, stk. 1, efter »12-19« at indsætte »og 23«.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides til også at omfatte udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at ansatte eller tidligere ansatte i en virksomhed, der udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, ikke vil være afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven offentlige myndigheder, trods en aftale om tavshedsklausul.

Til nr. 8 (§ 38, stk. 6, i hvidvaskloven)

§ 38, stk. 6

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 38 omhandler tavshedspligt i forbindelse med undersøgelser og underretninger og bestemmelser om, hvornår virksomheder og personer kan udveksle sådanne oplysninger uden at bryde tavshedspligten.

Det fremgår af hvidvasklovens § 38, stk. 6, at oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-14, 16, 18, 20 og 22, forudsat at oplysningerne for det første vedrører samme kunde og samme transaktion, og for det andet at modtageren af oplysningerne er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og for det tredje at modtageren er underlagt forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

Det foreslås i § 38, *stk. 6*, at ændre »20 og 22« til »20, 22 og 23«.

Det foreslåede vil udvide bestemmelsens anvendelsesområde, så udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven også omfattes.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b vil kunne videregive oplysninger til nærmere angivet gruppe, såfremt der er tale om den samme kunde, at modtageren også er underlagt hvidvasklovens regler og forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

Til nr. 9 (§ 47, stk. 1, 1. pkt., § 49, stk. 1, 1. pkt., § 51, § 53, og i § 54, stk. 1 og 2 i hvidvaskloven)

§ 47, stk. 1

Den gældende bestemmelse i § 47, stk. 1, i hvidvaskloven fastsætter, at Finanstilsynet skal påse, at virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-12, 18 og 22, overholder loven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Det foreslås i § 47, *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre »18 og 22« til »18, 22 og 23«.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal påse, at også udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven overholder de i den gældende § 47, stk. 1, nævnte love, regler udstedt i medfør heraf samt nærmere angivne forordninger, og at forpligtelserne for Finanstilsynet som følger af den gældende § 47, stk. 3, udvides til også at omfatte udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Udvidelsen af § 47 stk. 1, vil betyde, at de virksomhedstyper, som loven foreslås udvidet med, vil blive underlagt Finanstilsynets tilsyn med overholdelse af de i den gældende § 47, stk. 1, nævnte love, regler udstedt i medfør heraf samt nærmere angivne forordninger.

§ 49, stk. 1

Det følger af hvidvasklovens § 49, stk. 1, at virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-12, 18 og 22, samt leverandører og underleverandører til disse skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn, skal gives af egen drift og hurtigst muligt.

Det foreslås i § 49, stk. 1, at ændre »18 og 22« til »18, 22 og 23«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven har pligt til at give Finanstilsynet de oplysninger, som Finanstilsynet anmoder om som led i varetagelsen af sin tilsynsmyndighed. Oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn, vil skulle gives af egen drift og hurtigst muligt.

For at sikre, at Finanstilsynets indhentelse af oplysninger ikke vil kunne hindres eller omgåes ved outsourcing, er leverandører og underleverandører også omfattet.

§ 51

Det fremgår af den gældende § 51 i hvidvaskloven, at Finanstilsynet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist kan påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-8, 9, 10, 18 og 22, at foretage de

nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Det foreslås i § 51 at ændre »18 og 22« til »18, 22 og 23«.

Ændringen er en konsekvens af, at hvidvasklovens anvendelsesområde med dette lovforslag udvides med udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist også kan påbyde udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i den gældende § 51 nævnte love, regler udstedt i medfør heraf samt nærmere angivne forordninger.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Finanstilsynet vil kunne udstede et påbud i de situationer, hvor en virksomhed eller personer vil skulle efterleve en bestemt adfærd eller handling fremover. Det vil kunne skyldes, at en virksomhed eller person handler i strid med loven, eller at en virksomhed eller person undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter loven.

Som udgangspunkt vil påbudsmuligheden skulle anvendes i forbindelse med virksomheders og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

§ 53

Det fremgår af § 53 i hvidvaskloven, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om pligten til at offentliggøre Finanstilsynets vurderinger af virksomhederne, og om at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Erhvervsministeren har udnyttet sin kompetence til at udstede bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v.

Det foreslås i § 53 at ændre »18 og 22« til »18, 22 og 23«.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides med udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven vil kunne blive omfattet af bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. Efter bekendtgørelsen skal virksomheder blandt andet offentliggøre de redegørelser, som Finanstilsynet udarbejder efter hver inspektion mv., der er foretaget i en virksomhed.

§ 54, stk. 1 og 2

Det fremgår af hvidvasklovens § 54, stk. 1, at har en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-12, 18 og 22, videregivet fortrolige oplysninger om virksomheden eller personen, og er disse kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden eller personen at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og hvis Finanstilsynet vurderer, oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens eller personens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Det foreslås i § 54, *stk. 1*, at ændre »18 og 22« til »18, 22 og 23«.

Det foreslåede vil medføre, at anvendelsesområdet udvides med udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Forslaget er en konsekvens af, at hvidvasklovens anvendelsesområde udvides med dette lovforslags § 34, nr. 1, hvorefter udbydere af

leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, vil blive omfattet af hvidvaskloven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven vil blive omfattet af Finanstilsynets adgang til at påbyde at berigtige oplysninger.

Finanstilsynets adgang hertil er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden eller personen offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for virksomhedens eller personens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden eller personen skal offentliggøre de berigtigende oplysninger.

Den gældende bestemmelse i § 54, stk. 2, fastsætter, at hvis en virksomhed eller person omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-12, 18 og 22, ikke berigtiger oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet, der er meddelt efter stk. 1.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med hvidvasklovens § 49, stk. 2, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de omfattede virksomheders og personers kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om – af konkurrencemæssige grunde – at beskytte de omfattede virksomheders og personers forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger i tilfælde, hvor en virksomhed eller en person har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden eller personen, og hvor virksomheden eller personen ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Det foreslås i § 54, stk. 2, at ændre »18 og 22« til »18, 22 og 23«.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides med udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Finanstilsynets adgang til, at offentliggøre påbuddet også vil omfatte udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven. Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens eller personens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Til nr. 10 (§ 47, stk. 3, § 50, stk. 2, og § 52 hvidvaskloven)

Ifølge den gældende § 47, stk. 3, skal Finanstilsynet samarbejde med de kompetente myndigheder i EU- eller EØS-lande om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner her i landet, når det gælder virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, der er under tilsyn i et andet EU- eller EØS-land, eller en dansk virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-12 og 22, der er underlagt dansk tilsyn, men opererer i andre EU- eller EØS-lande.

Beføjelser til at meddele og inddrage tilladelser m.v. henhører under hjemlandsmyndighedens kompetence. Finanstilsynet skal samarbejde med de kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner her i landet, når det gælder virksomheder og personer som omfattet af bestemmelsen, der er under tilsyn i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Samtidig skal Finanstilsynet samarbejde med værtslandet ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller inspektioner i værtslandet af en dansk virksomhed.

Det foreslås i § 47, stk. 3, at ændre »og 22« til », 22 og 23«.

Udvidelsen af § 47, stk. 3, vil indebære, at Finanstilsynet vil skulle samarbejde med de kompetente myndigheder i EU- eller EØS-lande om at medvirke ved bl.a. tilsynsaktivitet for udbydere af leasingaftaler af

motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, der eksempelvis er underlagt dansk hvidvasktilsyn, men opererer i et andet EU- eller EØS-land.

§ 50, stk. 2

Det fremgår af den gældende § 50, stk. 2, i hvidvaskloven, at Finanstilsynet kan anmode de kompetente myndigheder i et EU- eller EØS-land om at medvirke til at påse overholdelsen af hvidvaskloven og de regler, der er udstedt i medfør af loven, vedrørende virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-12 og 22, med hjemsted i et andet EU- eller EØS-land ved tilsynsaktioner, kontroller på stedet eller inspektioner på et andet EU- eller EØS-lands område.

Det foreslås i § 50, stk. 2, at ændre »og 22« til », 22 og 23«.

Det foreslåede vil medføre, at forpligtelserne for Finanstilsynet, som følger af den gældende § 50, stk. 2, udvides til også at omfatte udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven, hvilket vil indebære, at Finanstilsynet har mulighed for at foretage inspektioner i udlandet. Finanstilsynets inspektioner i udlandet vil skulle ske i overensstemmelse med reglerne i det pågældende land.

§ 52

Det fremgår af § 52 i hvidvaskloven, at Finanstilsynet for virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 8 og 22, kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse, herunder om, hvilke oplysninger der skal registreres, og hvilke forhold anmeldere eller andre kan indsende og registrere elektronisk i Finanstilsynets it-system ved at benytte digital eller tilsvarende elektronisk signatur, samt om brugen af dette system.

Det foreslås i § 52 at ændre »og 22« til », 22 og 23«.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides til også at omfatte udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Finanstilsynet fremadrettet vil kunne fastsætte nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse mv. udbydere af leasingaftaler af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter § 3 b i registreringsafgiftsloven.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 52 er endnu ikke udnyttet, og der er således ikke udstedt en bekendtgørelse med hjemmel heri.

Til § 35

Det fremgår af kreditaftalelovens § 52 a, stk. 1, at virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, inden indgåelse af leasingaftalen skal vurdere forbrugerens fremtidige evne til at betale leasingaftalens løbende ydelser på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

Virksomheder kan efter registreringsafgiftslovens §§ 14-15 registreres hos Skatteforvaltningen med den virkning, at virksomheden kan 1) angive afgiften af et køretøj og 2) periodevis betale afgiften af køretøjer, som virksomheden har angivet afgiften af. En registreret virksomhed efter registreringsafgiftsloven kan anmode Skatteforvaltningen om at blive selvangiver efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, og få lov til bl.a. at kunne angive forholdsmæssig registreringsafgift af køretøjer i Motorregisteret.

Virksomheder, der udbyder finansiell leasing, er undergivet tilsyn af Finanstilsynet i medfør af hvidvaskloven.

Kreditaftalelovens § 52 a, stk. 1, omfatter ikke virksomheder, der ikke har tilladelse efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, og som alene indgår leasingaftaler efter individuel ansøgning til Skatteforvaltningen, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b.

Det foreslås med lovforslagets § 35, nr. 1, at kreditaftalelovens § 52 a, stk. 1, ændres, således at bestemmelsens anvendelsesområde udvides til at

omfatte virksomheder, der er omfattet af lov om visse leasingaftaler, jf. lovforslagets § 1, stk. 1.

Den foreslåede ændring indebærer, at alle virksomheder, der indgår leasingaftaler om motorkøretøjer på forholdsmæssig afgift i medfør af § 3 b i registreringsafgiftsloven, bliver omfattet af kreditaftalelovens § 52 a. Dette gælder uanset, om virksomheden er omfattet af selvangiverordningen i registreringsafgiftsloven eller, om virksomheden betaler forholdsmæssig registreringsafgift efter individuel ansøgning til Skatteforvaltningen. Som følge heraf udstrækkes pligten til at gennemføre en betalingsevnevurdering efter kreditaftalelovens § 52 a, stk. 1, til at omfatte alle virksomheder, der er omfattet af den nye lov om visse leasingvirksomheder.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 3, stk. 1, hvormed der indføres en tilladelsesordning for alle virksomheder, der udbyder aftaler om leasing af motorkøretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift efter registreringsafgiftslovens § 3 b.

Til § 36

Den foreslåede bestemmelse angiver lovens territoriale gyldighedsområde og fastsætter, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.